

Országgyűlési Napló

Dr. Brenner Koloman, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, dr. Steinmetz Ádám,*
dr. Tiba István, Tordai Bence

Az ülésnap megnyitása.....	21177
----------------------------	-------

Napirend előtti felszólalások:

<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	21177
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	21179
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	21181
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	21183
<i>Sebián-Petrovszki László</i> (DK).....	21184
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	21186
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	21188
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	21189
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	21191
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	21193
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	21195
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	21197
<i>Halász János</i> (Fidesz).....	21198
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	21200

A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2017. január - 2018. december) című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	21202
---	-------

<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	21202
--	-------

<i>Dr. Vejkey Imre</i> , az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója.....	21206
--	-------

<i>Szuperák Brigitta</i> , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	21207
---	-------

Felszólalók:

<i>Demeter Zoltán</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21210
<i>Dr. Brenner Koloman</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21212
<i>Ander Balázs</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21217
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21217
<i>Sebián-Petrovszki László</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	21218
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	21220
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21222
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	21224
<i>Ritter Imre</i> nemzetiségi képviselő.....	21229
<i>Farkas Félix</i> nemzetiségi szószóló.....	21233
<i>Nunkovics Tibor</i> (Jobbik).....	21234
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	21234
<i>Farkas Félix</i> nemzetiségi szószóló.....	21238
<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> (Fidesz).....	21239
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	21240

<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	21240
--	-------

<i>Dr. Vejkey Imre</i> , az Igazságügyi bizottság elnökének előadói válasza.....	21244
--	-------

A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonszerzés területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló jegyzék-váltás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	21245
---	-------

<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	21245
---	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21246
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21247
<i>Juhász Hajnalka</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21249
<i>Mesterházy Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21250
<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> (Fidesz).....	21250
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	21250

A Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadókat területén Islamabadban 1992. február 24. napján aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21252
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21252
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21253
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21254
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	21255
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21256
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	21256
Az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodás és az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21257
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21257
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21258
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	21259
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21260
Balczó Zoltán (Jobbik)	21260
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	21260
Az egyrészlől az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészlől a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euro-Mediterrán Megállapodás, továbbá a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából az egyrészlől az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészlől a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodásról szóló jegyzőkönyv, valamint az egyrészlől az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészlől a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euromediterrán megállapodás jegyzőkönyvének aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21260
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21261
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21262
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21263
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21263
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	21263
A Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti Székhely-megállapodás megszüntetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21263
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21264
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21264
Nunkovics Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21265
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	21266
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21267
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	21267
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	21268
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	21269
A Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézetről szóló, Párizsban, 1954. december 1. napján kelt nemzetközi egyezmény felmondásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	21269
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	21270

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21271
Nunkovics Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21271
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21272
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21273
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	21274
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	21274

Egyes vagyonkezelő alapítványokról és az azoknak történő vagyonjuttatásról szóló

törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....21275

Dr. Orbán Balázs, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....21275

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21278
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21280
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	21283
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21286
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	21288
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	21290
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21292
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	21293
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	21294
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	21295
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21298
Arató Gergely (DK).....	21302
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	21304
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	21306
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	21307
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	21309

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	21311
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21314
Tordai Bence (Párbeszéd).....	21316

Az ülésnap bezárása.....21318

Az ülésen jelen volt:

KOVÁCS PÁL, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. JUHÁSZ ROLAND, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR, az Agrárminisztérium államtitkára, KONTRÁT KÁROLY, a Belügyminisztérium államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Honvédelmi Minisztérium államtitkára, DR. VÖLNER PÁL, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára, SCHANDA TAMÁS JÁNOS, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, MENCZER TAMÁS, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára, VARGHA TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁ, a Pénzügyminisztérium államtitkára.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
2. ülésnapja

2020. szeptember 22-én, kedden

(9.01 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: dr. Tiba István és dr. Steinmetz Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Steinmetz Ádám jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Alapjövédelmet most!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Ahogy elnök úr is mondta, alapjövédelmet most, de ne csak most, hanem mindörökké - úgy legyen! Mert hogy az alapjövédelem szükségessége persze a válságban válik mindenki számára nyilvánvalóvá, ilyenkor növekszik még inkább az a társadalmi támogatottság, ami már korábban is a magyar emberek kétharmadát jellemezte: azt akarják, hogy legyen jövedelmbiztonság, legyen létbiztonság, vezessük be azt az alapjövédelmet, amit a Párbeszéd már öt éve javasol.

De nagyon sok félreértés van, és nemcsak a válság kapcsán, nemcsak azzal kapcsolatban, hogy sokan azt hiszik, hogy ez egy válságkezelő átmeneti intézkedés, hanem azzal kapcsolatban is, hogy hogyan hat, hogyan segít a dolgozó embereknek az alapjövédelem. A fideszes médiában nagyon sok feszültséget próbálnak kelteni a munkajövedeleből élők és a többi társadalmi csoport között, de hát tudjuk, hogy az „oszd meg és uralkodj!” a Fidesz kormányzásának legfőbb elve. Ugyanakkor fontos, hogy tisztán lássunk: az alapjövédelem egy olyan megoldás, egy olyan ajánlat, egy olyan vízió, amely nem megosztja, hanem összeköti a társadalmat. A Párbeszéd alapjövédelem-javaslatával tízből hét magyar ember magasabb jövédelmet vihet haza, és mindannyian közvetett hasznát fogjuk látni ennek a társadalmi hatásain keresztül.

Nézzük meg, hogy mit jelent egy mai magyar dolgozónak az alapjövédelem! Azt jelenti, hogy aki ma minimálbért keres, nettó 107 ezer forintot visz haza, az az alapjövédelem bevezetésével 2021-ben 166 ezer forintot vinne haza, aki most 120 ezret visz haza, az 180 ezret fog hazavinni, a 140 ezres bérből 200 ezres nettó bér lesz, és így tovább, egészen a bérminimumig. Ez azt jelenti, hogy azok, akik ma megalázóan alacsony bért keresnek a közszférában - nővérek, szociális gondozók,

muzeológusok, és folytathatnám a sort sajnos majdnem a végtelenségig -, 50 százalékos azonnali béremelést könyvelhetnének el az alapjövédelem bevezetésével.

Én tudom, hogy önöknek 60 ezer forint nem sok. De hogy a fideszesek is értsék: tudom, önöknek az egy hétköznapi vacsoraszámla két emberre, más ezért két hétig dolgozik. De hogy ez az 50 százalék mit jelent, az olyan, mintha Orbán Viktor - azaz Mészáros Lőrinc - egy évben nem 200 milliárdot lopna el, hanem 300 milliárdot. Úgy már maguk is értik, ugye? Plusz 100 milliárd forint, az egy tétel. Na, hát egy család költségvetésében is tétel, hogyha plusz kétheti bér bejön a hónap végén.

Az alapjövédelem a dolgozók kétharmadának jár a Párbeszéd modelljében, az átlagbér szintjén is még 30 ezer forinttal megemeli a jövedelmeket egy 360 ezres bruttó bér szintjén, de még egy 500 ezres bruttó bérnél is 2000 forint bruttó bérnövekményt jelent. Értjük, hogy ez szimbolikus; nyilván ez a fokozatos kivétel azért fontos, hogy minél többen részesüljenek ennek az intézménynek az áldásos hatásaiból, minél többen érezzék magukénak, és minél szélesebb legyen az a társadalmi koalíció, amely megvédi majd az alapjövédelem intézményét, merthogy stabil demokráciát és stabil demokratikus intézményeket csak erős szociális alapra lehet építeni. Ha van egy erős szociális alap, ha van létbiztonság, ha van jövedelmbiztonság, akkor lesz erős a köztársaság, akkor lesz olyan a köztársaság, amit egy Orbán Viktorhoz hasonló figura nem tud lebontani néhány év alatt.

De menjünk tovább, mert nem csak a dolgozók járnak ezzel jól. A következő legnagyobb kedvezményezett csoport a gyerekek, a 18 év alattiak, akik közül mindenki után 50 ezer forint támogatást jelent az alapjövédelem, hiszen ma csak azok kapnak ehhez közelítő pénzt, akik jól kereső, nagycsaládos szülők gyerekeiként voltak olyan szerencsések, hogy meglássák a napvilágot. Egy Orbán Viktor-i családmódelben - magas jövédelem, sok gyerek - 49 ezer forint az állami támogatás a gyerekek után fejenként. De ha valahol nincs magas munkajövédelem, ne adj' isten, nem tud dolgozni egyik vagy másik szülő, abban a félmillió családban, ahol egyetlen szülő neveli a gyereket vagy a gyerekeket, ott nem tudják kihasználni az adókedvezményt, különösen, hogyha elveszítik a munkájukat a válságban, mint ahogy ez megtörtént az emberek 15 százalékával nagyjából az elmúlt hónapokban. És ilyenkor 12 ezer forintot adnak. Az egyik gyerek a Fidesznek 50 ezer forintot ér, a másik 12 ezer forintot.

Mi azt mondjuk, hogy minden gyerek egyformán számít, minden gyereket egyaránt támogatni kell, sőt akkor van a legnagyobb szükség a támogatásra, ha a szülők elveszítik a munkájukat. Minden gyereknek 50 ezer forintot jelent az alapjövédelem.

És minden nyugdíjasnak 100 ezer forintot jelent, hiszen látjuk, hogy az a nyugdíjrendszer, amiben a Fidesz 2010 óta nem emelte a nyugdíjminimumot

28 500 forintról, ott 600 ezren élnek 100 ezernél kevesebb nyugdíjból havonta, nélkülöznek időskorukra szegység szemre, a mi szegyenünkre. Ezeket a szegyeneket kell végre kiköszörölni, ezért mondjuk azt, hogy alapjövédelmet most és mindörökké. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés!

A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: *(Nem működik a mikrofon.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Említett pár munkavállalói csoportot a felszólalásában, először ezekre...

ELNÖK: Elnézést, államtitkár úr, nincs hangja. Mindjárt segítenek a kollégák, egy pillanat türelmét!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Most jó?

ELNÖK: Igen.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tehát először szeretnék röviden reagálni az egyes társadalmi csoportok bérére vonatkozó felvetésére, csak a tények kedvéért.

Amikor az önök szövetségesei hátrahagyták a kormányrudat, akkor 73 ezer volt a minimálbér, most 161 ezer, és a kormánynak feltett szándéka, hogy ezt tovább emelje. Ha a szakmunkás-bérminimumot nézem, akkor pedig még magasabb ez a szám.

A nővéreket említette a felszólalásában. A nővérek bére 2022-re a két és félszeresére nő, úgy, hogy a szakorvosok átlagbére már most eléri a két és félszeres szintet, amire nem mondjuk azt, hogy ez elegendő, de azt ön sem vitathatja el, hogy történtek emelések.

Ami pedig a nyugdíjasokat illeti, a kormány most fogja visszaépíteni azt a 13. havi nyugdíjat, amit az ön szövetségesei, az ön régi-új szövetségesei elvettek tőlük.

Nos, azt látom, nem a mai az első alkalom, hogy újra feltették a tűzhelyre az „alapjövédelmet” feliratú fazekat; érdemes akkor itt újra tisztázni a Házban, hogy mi is a gond ezzel a javaslattal.

Abban egyébként egyetértünk, hogy keresni kell a módját, hogy hogyan emelkedjen tovább a magyar jövedelemszint, akik pedig nem kapnak munkalehetőséget bármilyen okból, ők hogyan kaphatnának segítő kezét. De az alapjövédlem ebben nem jelent megoldást, ugyanis az alapjövédlem lényege, hogy úgy kapnak az emberek nem kevés pénzt, nem kevés összeget az adófizetők pénzéből, hogy azért nem kell

dolgozniuk. Tehát ez a megoldás nem ösztönöz munkavégzésre, tartósan is távol tarthatja az érintetteket a munkaerőpiactól. Ilyen értelemben az önök javaslata egy jó nagy fejesugrás a múltba. Volt olyan időszak, az ön szövetségeseinek az időszaka, a baloldali kormányzás időszaka, amikor jobban megérte segélyből élni munka helyett. Ezek után csodálkozik-e azon bárki, hogy abban az időszakban 12 százalékos volt a munkanélküliség? Ezt a 12 százalékos munkanélküliséget sikerült letornáznia 4 százalék alá. Ez a két szám, 12-ről 4 százalék alá, önmagában is bizonyíték arra, hogy az ilyen javaslatok kapcsán villogjon a piros lámpa, és ne akarjunk ilyen intézkedést.

(9.10)

Máshol egyébként megtették azt a szívességet nekünk, hogy bevezették, és láthatjuk a tapasztalatokat; például Finnországban, ott 2016-ban próbajelleggel bevezették. A pártok és a szakszervezetek egyetértettek ott abban, hogy nem jött be a kísérlet, mégpedig azért nem, mert elköltöttek rá milliárd forintokban mérhető összeget, de nem javult a foglalkoztatás. Ráadásul azt is látták, hogy a hiány is elszállna, hogyha még nagyobb mértékben bevezetnék ezt az intézkedést.

És egyébként, amikor ilyen javaslatokról beszél, akkor legyen szíves, tegye hozzá, hogy milyen adóemelésből fedeznék a forrásokat. Tudjuk nagyon jól, hogy az önök pártja adóemelésekben gondolkodik, például újra többkulcsos jövedelemadót vezetnének be, ami, jól emlékszünk, hogy mit jelent, akár 36 százalékos adókulcsot is. Azt is tudjuk... *(Tordai Bence közbeszól.)* Engedje meg, képviselő úr, hogy végigmondjam! Én is megadtam önnek azt a tiszteletet, hogy végighallgattam. Akkor is végighallgatom önöket, amikor hazudnak. *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*

Szóval, legyenek szívesek, hozzák nyilvánosságra, mondják el a magyar adófizetőknek, hogy milyen adókat emelnének, hogy az ilyen intézkedések forrását előteremtsék *(Tordai Bence: Semmilyen!)*, kiknek kellene előteremtenie a pénzt. *(Tordai Bence: Mészáros Lőrincnek!)*

Mindent összefoglalva: önök támogatják a „munka helyett segély” elvet, mi pedig a munkahelyteremtésben és a „segély helyett munka” alapelvben gondolkozunk. Nem úgy nézem, hogy közelednének az álláspontjaink, de ez nem jelenti azt, hogy a kormánynak ne lennének a tarsolyában olyan intézkedések, amelyek a bérszínvonal emelését, illetve az újabb munkahelyek teremtését szolgálják. Engedje meg, hogy párat említsek is!

De még mielőtt megteszem, azt azért elmondanám, hogy Magyarország jobban teljesített még a második negyedévben is, mint az uniós átlag: Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban

is nagyobb a gazdaság lassulása. *(Tordai Bence közbeszól. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* A bértámogatások, a beruházási támogatások, az adócsökkentések, a tartós és átmeneti adócsökkentések és a hitelmoratórium több mint egymillió családnak jelentett segítséget az elmúlt hónapokban. Ezért is mondhatjuk el azt, hogy már annyian dolgoznak most, mint amennyien januárban, tehát a járvány betörése előtt.

Tudjuk persze, hogy további lépésekre van szükség, ezért döntött a kormány arról, hogy meghosszabbítja a hitelmoratóriumot, ez több mint egymillió, 1,6 millió embernek jelent majd érdemi segítséget. Tehát, mindent összefoglalva, az alapjövetelemben nem értünk egyet, de abban biztos lehet, hogy ezeket a gazdasági lépéseket továbbiak követik majd. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „A kormány semmit sem tudt” címmel. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elkövetkező hét évben Magyarország több mint 18 000 milliárd forintot kap az Európai Uniótól, ami egy egész éves költségvetésünk majd 80 százaléka, és 2019. évi bázison az ország éves GDP-jének a 40 százaléka. Ez nagyjából felér egy Marshall-segéllyel, ez egy olyan hatalmas forrás, amit nem szabadna elpazarolnia a kormánynak, nem szabad ezt is suttyomban szétosztogatni, a barátok zsebébe juttatni.

Ezért az LMP azt követeli, hogy a kormány még ebben az ülészakban nyújtsa be a parlament elé az európai uniós források felhasználását részletező tervét, éppúgy, ahogy azt is követeljük, hogy a kormány még az ülészak elején nyújtson be egy pótköltségvetést, hiszen az már látható, hogy a 2020. évi, de a 2021. évi költségvetés is tarthatatlanná vált.

A járványhelyzet egyértelműen megmutatta: a magyar gazdaság sérülékeny és nem fenntartható, nem lehet csak az autópárra és a luxusturizmusra építeni. Összeomlott a termelés, elszállt az infláció, áfacsökkenés nélkül megfizethetetlenül drágák lettek az alapvető élelmiszerek. Számtalanszor elmondtam én is, de a kormány nem hallotta meg: változtatni kell.

Viszont talán hallotta a kormány Ursula von der Leyennek, az Európai Bizottság elnökének évértékelőjét. Ennek a beszédnek az egyik fontos pontja a zöldgazdaság támogatása és az uniós klímacél módosítása volt. Eddig 40 százalékkal tervezték csökkenteni a szén-dioxid kibocsátását 2030-ra, az 1990. évi kibocsátási szinthez képest. Von der Leyen bejelentése

szerint a Bizottság új célja várhatóan az 55 százalékos csökkentés lesz.

Az LMP korábban, amikor határozati javaslatot nyújtottunk be a klímatorvény létrehozására, már abban azt javasoltuk, hogy 2050 helyett már 2040-re ki kell tűzni a klímasemlegesség elérését, viszont ehhez nem 55 százalékkal, hanem 65 százalékkal kell csökkenteni a kibocsátást 1990-hez képest. Mi úgy látjuk, hogy a Bizottság céljai egyáltalán nem túlzóak, mindenképpen támogatandóak, különösen hogyha belegondolunk abba, hogy milyen gyorsan változik az éghajlat, és milyen nagyon komoly negatív következményei vannak.

Mindezek fényében egyértelmű, hogy az uniós forrásokat csak az ország válságálló és fenntartható fejlesztésére szabad elkölteni, így a természeti erőforrások védelmére, a megújuló energiákra, épületfelújításra, az ökológiai mezőgazdaságra, a közösségi közlekedésre, a hulladékgazdálkodásra, a szociális rendszer megerősítésére, az oktatásra és az egészségügyre. A 18 000 milliárdos európai uniós forrást nem lehet elpazarolni luxuskiadásokra és a fideszes holdudvar gazdagítására. Már csak azért sem, mert ennek egy része hitel, amit a fiatalabb generációnak kell visszafizetni. Tudjuk azt, hogy ezt a 750 milliárdos hitelt, illetve ennek a hitelrészét 2028 és 2058 között kell visszafizetni.

Éppen ezért az európai uniós pénzeket tényleg csak úgy lehet elkölteni, hogy az a köz számára hasznos legyen, olyan programokra, mint a társadalmi problémák felszámolása, az egészségügy, a szociális és oktatási szféra rendbetétele, megerősítése, a megújuló energia és energiahatékonyság az épületek felújításával, a víz- és talajmegtartó ökológiai mezőgazdálkodás, mint ahogy említettem korábban, a természeti erőforrások védelme, a közösségi közlekedés és háttérparának fejlesztése és természetesen a fenntartható hulladékgazdálkodás.

Az ország ilyen irányú fejlesztésével Magyarországot is fel lehetne készíteni az ökológiai és klímaváltságra, ami sajnos itt van, mert ez korunk legfenyegetőbb folyamata. Ha nem erre költjük a forrásokat, az bűnös mulasztás és pazarlás, merénylet nemcsak a gyermekeink és unokáink ellen, hanem már saját magunk ellen is.

Mindezek alapján felszólítjuk a kormányt, hogy még ebben az ülészakban nyújtsa be a parlament elé az európai uniós források felhasználását részletező tervet, és azokat vitassuk meg minél szélesebb körű, valódi konzultációk formájában. A jelenlegi kormány nem kapott felhatalmazást senkitől, hogy a jövőt elherdálja. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés!

A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Borzalmasan sok EU-s pénzt kap Magyarország; közel a felével is nőhet az elkölthető keretünk; Magyarország elérte, amit akart, igazából mindent elért, amit akart - néhány idézet olyan, kormánypártinak egyáltalán nem nevezhető médiumból, amit talán önök is elfogadnak.

Az a helyzet, hogy önök most azért hangoskodnak és azért emlegetik föl ezt a témát, mert hatalmas hibát követett el a baloldal: bíztak Brüsszelben, Brüsszel pedig cserben hagyta önöket, pedig a baloldal mindent megtesz annak érdekében, hogy befektítse Magyarországot az Európai Unió és a világ előtt.

A baloldal a magyar emberek ellen dolgozott itthon és Brüsszelben is, most pedig riadtan keresik a kiutat a szorult helyzetükből. Jól mutatja ezt az a tény is, hogy a megállapodás elfogadásakor egy szót nem lehetett hallani önöktől, egy betűt nem lehetett olvasni a balliberális média felületein az újabb magyar sikerről.

(9.20)

Tisztelt Képviselő Asszony! Az a helyzet, és ez egy szomorú helyzet, hogy önök - önök is - Gyurcsány Ferencel és Gyurcsány Ferencnével az élen Magyarország ellen fogtak össze. Mert az a konklúzió, tisztelt képviselő asszony, hogy Gyurcsány Ferenc most már azt csinál önökkel, amit csak szeretne, amit csak akar, mert nem a nemzet és nem a magyar családok érdekeit nézik, hanem a saját kicsinyes politikai céljaik alá rendelnek mindent, Istent, hazát, embert, a magyar családokat. Önök akkor lennének elégedettek, ha Magyarország kevesebb pénzt kapna, és ha Brüsszel pontosan lediktálná, hogy mire kell költeni ezeket a forintokat. Feladnák a nemzeti érdekeket a pénzügyekben, a gazdaságban és a bevándorláspolitikában egyaránt. Önök egy gyenge és gyáva Magyarországot akarnak újra a baloldalon, amelyen csak és kizárólag önök uralkodhatnak külföldi gazdáik segítségével.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt is megtapasztalhattuk az elmúlt hónapokban, hogy válsághelyzetben az Európai Unió elveszíti uniójellegét. A koronavírus-járvány berobbanásakor Brüsszel béna kacsaként viselkedett, és világossá vált, hogy válsághelyzetben kizárólag a nemzetállami válaszok működhetnek. Vagyis azok a lázálmodok, amiket a baloldalon képviselnek az európai egyesült államokról (*Schmuck Erzsébet: Mi ezt sose mondtuk, mi az LMP vagyunk!*) - mégis Gyurcsány Ferencel fog össze, aki ezt képviseli a baloldalon -, az a valós helyzetben nem működhet és nem működik. A koronavírus-járvánnyal szemben kizárólag csak a nemzeti válaszok működtek.

Tisztelt Képviselő Asszony! Magyarország az elmúlt években is jól használta föl és ma is jól használja föl az európai uniós és nem európai uniós fejlesztési forrásokat, hiszen ezek a források nem adományok, hanem ezek valóban járnak nekünk. Amikor fejlesztésekről gondolkodunk, akkor nem önálló európai uniós fejlesztésekről gondolkodunk vagy hazai fejlesztési forrásokból megvalósuló beruházásokról, hanem arról, hogy milyen fejlesztésekre van szükségük a magyar családoknak, a magyar embereknek, és ehhez keresünk megfelelő forrásokat. Különösen így van ez - és ez egy gyakori baloldali toposz -, amikor az uniós forrásokról van szó, hiszen ezek a pénzek valójában a mi pénzeink is, különösen abban az esetben, amikor ezt egyébként egy közös európai hitelfelvétel fedezi. Ezekre a forrásokra is úgy kell tekinteni, mint a saját fejlesztési lehetőségeinkre, és olyan beruházásokat kell belőle megvalósítani, amire a magyar embereknek és a magyar családoknak szükségük van.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az Európai Unió állam- és kormányfői a nyáron valóban megegyeztek a következő hét év pénzügyi-költségvetési rendszeréről, és ez két részből áll: a szokásos célokra fordítható keretből, többek között a kohéziós forrásokból, és a koronavírus-járvány hatásainak enyhítésére fordítható pénzügyi alapról. Az uniós csúcson Magyarország elérte a kitűzött céljait. Köszönöm megtisztelő figyelmét. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Sebián-Petrovszki László képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Szégyen és gyalázat, hogy a koronavírus-járvány második hullámának derekán az ellenzéknek népszavazással kell kikényszeríteni a kormánytól azt, hogy ingyenesen teszteljünk ebben az országban, hogy minden állampolgárnak ingyenesen járjon alanyi jogon a teszt. Szégyen és gyalázat azért, mert ezzel a javaslattal, ezzel a dologgal a kormánynak valójában már fél évvel ezelőtt, a járvány kirobbanásakor kellett volna jönnie, sőt meg kellett volna valósítania azt, és szégyen és gyalázat azért is, mert az egészségügyi törvény feketén-fehéren tartalmazza is azt, hogy járvány idején a járványügyi szűréseket ingyenesen kell a polgároknak biztosítani. Tudom, furcsa az önök számára törvénnyel érvelni, önök törvényeket szeretnek hozni, de betartani, már hogy úgy mondjam, kevésbé, de mégiscsak ez van az egészségügyi törvényben, tisztelt kormány képviselői.

Hogyan néz ez ki más országban? Más ország kormánya nem engedheti meg azt, hogy az állampol-

gárok a munkahelyükre 14 napig ne járjanak be, maradjanak otthon, mert esetleg koronavírussal találkoztak, érintkeztek. Más országokban nem engedhetik meg azt a kormányok, hogy a gyerekek, akik iskolába, óvodába járnak, és esetleg a csoportjukban vagy abban a közösségben koronavírusos lesz egy társuk, akármennyi időre otthon maradjanak, csak azért, mert a kormány miatt vagy bármilyen más módon nem tudnak tesztelni. Mit csinálnak Nyugaton? Tesztelnek, tesztelnek, tesztelnek, tisztelt uraim és hölgyeim, mégpedig ingyen, mégpedig állami forrásból, mégpedig mindenkit, akinek igénye van rá. Hiába ingatja a fejét, államtitkár úr, bizony ám, ez a helyzet! Nem teheti meg egy német munkavállaló és a kormánya, hogy 14 napig vagy akármennyi ideig otthon maradjon, bizony ám, tesztet kap a kormánytól, ingyen biztosítva. S ugyanezt megteheti egy amszterdami kisdíák, illetve a családja is, ha éppen találkozik koronavírussal. Ez van Nyugaton, tisztelt uraim és hölgyeim. Sőt, a teszthez való hozzájutás is sokkal egyszerűbb, állandó és ideiglenesen létrehozott szűrőpontokon zajlanak a tesztek. Képzeljék el, a rothadó Nyugaton még olyan is van, hogy autóval behajtanak egy parkolóba, ki se szállnak belőle, megcsinálják a tesztet, és pár óra múlva a megadott értesítési számon megkapják a vizsgálati eredményt. Ilyenek történnek ingyen és bérmentve.

Ehhez képest mi történik ebben az országban? Ebben az országban várunk arra, hogy a felelősök kiérkezzenek a lakásunkra, telefonálgatunk, próbáljuk elérni, hogy államilag vagy bármilyen más módon teszteljenek minket, és a végén nagyon sokan elme gyünk magánszolgáltatóhoz, és most már kétszer 20 ezer forintért leteszteljük saját magunkat. Ez történik, hölgyeim és uraim. Ezért mondja azt az ellenzék, illetve mondja azt a DK, hogy népszavazással kell kikényszeríteni a kormánytól azt, hogy ingyenesek legyenek a tesztek.

Még egy trükkről hadd beszéljek, mert ez nívum a politika történetében. Nem is értem, hogy a kormány miért nem dicsekszik külföldön azzal - mert hogy egyébként állandóan halljuk, hogy mennyire unortodox megoldásokat szoktunk alkalmazni, mennyire nem a hagyományos utat követi a magyar kormány -, tehát a kormány miért nem dicsekszik azzal, hogy valójában kétszer fizetteti ki az állampolgárok jelentős részével a tesztet. Ugyanis vannak tesztek az országban, tudjuk, hogy a kormány ezeket beszerezte az állampolgárok által befizetett adóból meg tb-járulékból, de ezeket nem adja ki - soha ilyen alacsony tesztszám még nem volt a lakosság arányában, mint ma Magyarországon -, tehát nem adja ki, nincs tesztelés. Ehhez képest az állampolgárok, akik az adójukból már megfinanszíroztak egy tesztet, kénytelenek elmenni, és magánúton kifizetni a kétszer 20 ezer forintot azért, hogy teszteljék őket. Ez világszabadalom, uraim és hölgyeim, ezzel kéne dicsekedni, mert nincs

még egy olyan ország a világon, ahol ezt kétszer fizetteti ki az állampolgárokkal.

Egy szó, mint száz, lehet ezt csinálni, uraim, egy ideig, egészen odáig, amíg népszavazás nem kényszeríti a kormányt arra, hogy ingyenessé tegye a tesztelést minden magyar állampolgárnak, minden esetben, korlátozások nélkül és a költségvetés terhére. Mi ezt követeljük. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Itt a koronavírus elleni küzdelem időszakában nagyon hevesen szólalt fel a képviselő úr. Gondoltam, gyorsan megnézem a parlamenti szavazás jegyzékét, hogy amikor arról kellett szavazni, hogy elfogadjuk-e a koronavírus-törvényt itt a parlamentben, akkor ön hogyan szavazott, tisztelt képviselő úr. Volt erről egy törvényjavaslat T/9790. számon, és ön bizony a „nem” gombot nyomta meg. Voltak olyan ellenzéki képviselők, akik nem vettek részt a szavazásban. Amikor arról volt szó, hogy megteremtjük-e annak a lehetőségét, hogy gyorsan lehessen reagálni és gyorsan lehessen védekezni a koronavírus-járvánnyal szemben, akkor ön ide bejött képviselőtársaival együtt, és személyesen is nemet nyomott mindenre, azokkal a képviselőtársaival persze, akik akkor, amikor kormányon voltak, viszont „igen” gombot nyomtak a vizitdíj és a kórházi napidíj bevezetésére. Tehát a koronavírus elleni gyors védekezésnél nemmel szavaznak, a vizitdíj bevezetésével, a kórházi napidíjjal pedig egyetértenek. Ennyi az önök elköteleződése az általános, mindenkire kiterjedő, legmagasabb szintű egészségügyi szolgáltatás mellett. Önök bizony mindenkivel vizitdíjat szedettek volna, és szednének még ma is.

(9.30)

Nekünk bizonyára ön nem hisz, de talán a WHO-nak hisz. A WHO-nak van kimutatása arról - ez szeptember 20-ai, az egyik legfrissebb -, hogy milyen széles körben tesztelnek a világ egyes országaiban, és bizony Magyarország esetében ez az arány, ha az igazolt fertőzöttekhez viszonyítom, magasabb, mint az európai átlag, hiszen ott 33 az érték, Magyarországon 34, valamivel ugyan, de az európai átlag fölött vagyunk. Lehagyunk olyan országokat, mint Portugália, Szerbia, Írország, Belgium, Bulgária, Svájc, Csehország, Franciaország, Hollandia, Románia, Horvátország, Spanyolország és Svédország. Ha azt nézzük, hogy egy fertőzött mellett mennyi más embert tesztelünk még, hogy ki-

mutassuk, hogy esetleg ő is fertőzött, ezeket az országokat Magyarország jelen pillanatban mind leahagyja, tisztelt képviselő úr. *(Sebián-Petrovszki Lászlónak:)* Rázhatja a fejét, de akkor javasolom, hogy menjen föl a WHO honlapjára *(Sebián-Petrovszki László közbeszól.)* meg a Worldometer honlapjára *(Sebián-Petrovszki László: Rossz adatot néz!)*, és akkor láthatja, hogy ezeknél az országoknál Magyarországon széleskörűbb a tesztelés. És ez azért van így, tisztelt képviselő úr, mert mi a WHO-nak az ajánlása szerint járunk el.

Minden országra világszerte van egy ajánlása a WHO-nak, hiszen minden országot érint a koronavírus-járvány. Ezért mondta a magyarországi irodavezetője a WHO-nak, Ledia Lazeri, hogy nap mint nap figyeli azt, hogy a magyar tesztelés, a magyar védekezés miként zajlik, hogy elég koronavírus-tesztet végez el Magyarország, hatékony a szűrés. Nem mi mondtuk, nem az operatív törzs tagjai mondták, nem is egy magyar ember mondta, nem is egy magyar orvos mondta, hanem a WHO-nak az az embere, aki nézi a magyar adatokat meg nézi az összes többi országnak az adatát, és mindegyiket összeveti a WHO ajánlásával. Azt is mondta, hogy amit Magyarország tesz, az összhangban van a WHO ajánlásaival. Ott kell tesztelni, ahol aktív a vírus, ezt ő is elmondta. Mi a WHO-optimumhoz képest átlagosan háromszor annyi embert tesztelünk, pontosan azért, hogy megvédjük a magyar embereket az egészségét, tisztelt képviselő úr, és ezek teljes mértékben ingyenes tesztek.

Önök azt az álhírt is próbálják terjeszteni, hogy a tesztek többsége fizetős lenne. Ez nyilvánvalóan valótlan, tisztelt képviselő úr, hiszen az elsöprő többsége a teszteknek ingyenes, hiszen mi mindenki számára, aki a koronavírus tüneteit mutatja, ingyenesen biztosítjuk a tesztelésnek a lehetőségét.

Ha megnézi más országoknak a hatóságiár-szabásait, azt látja, hogy nemcsak nyugat-európai országokban, de még Csehországban is jóval magasabb, több ezer forinttal magasabb a hatósági ár vagy az ára a tesztelésnek, mint Magyarországon. Ha pedig Finnországban megnézi a számokat, azt látja, hogy aki hazatér külföldről, annak 60 ezer forintnak megfelelő költséget kell fizetnie a tesztelésért, ha ő is visszatér egy külföldi útról. Ezek jóval magasabb árak.

Tisztelt Képviselő Úr! Ne keltse azt a látszatot, mert nem valós, hogy más országokban a magyartól nagymértékben eltérő gyakorlat lenne, hiszen valóban van más országokban ingyenes tesztelés, de ugyanígy, mint Magyarországon: azoknak, akik a koronavírus tüneteit mutatják, illetőleg azoknak, akik nagyon szoros kapcsolatba kerültek koronavírusossal. Az országok elsöprő többségében ugyanez a feltétele az ingyenes tesztelésnek, hogy olyanokat segítünk ezzel az ingyenes teszteléssel, akiknél tünetek mutatkoznak.

Ön Németországot és Hollandiát említette példaként, hogy őket akarják követni. Magyarországon az

egymillió lakosra jutó elhunytak száma 70. Az ön által példaként felhozott Németországban 113, és a példaként felhozott Hollandiában 363. Sem a DK-ra, sem ezekre a számokra Magyarországnak szerintem nincs szüksége. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjából: „Milyen háborúra készül Orbán Viktor?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök Úr! Államtitkár Urak! Arra kérném Orbán Viktort, ha itt lenne, hogy idézze fel, hogy mi is az ő munkaköri beosztása. Érdekes, abban a sokat emlegetett nyolc évben ellenzékben se járt be a munkahelyére, mostanában sincs itt, amikor tudja, hogy kényes kérdésekkel kell szembenéznie. Nagyon kényes kérdéseim lesznek.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Kérem, emlékezzen vissza, mi van kiírva az irodája ajtajára. Segíték: miniszterelnök. Nem hadvezér, nem vezénylő tábornok. Önnek békeidőben egy békés országot kellene kormányoznia, de úgy látszik, erre ön alkalmatlan. Ön folyamatosan háborús retorikát használ, nem ellenfeleket lát magával szemben, hanem ellenséget. Ön még a vírust is teljes fegyverzetben várja. Persze, erre még lehetne mondani, hogy pusztá retorika. Tíz éve megszokhattuk öntől, hogy üres, nagy szavakat használ. Ami azonban mostanában történik, sajnos már másról is árulkodik.

Egy, a Fidesz-kormány által pénzelt intézet, az Alapjogokért Központ ugyanis szeptember 4-én nyílt háborús uszítást tartalmazó hirdetést tett közzé az ön egyik kedvenc újságjában, a Nemzeti Sportban. A hirdetésben szuronyos puskákkal rohamozó gyalogos katonák képe látható a következő szöveggel: „Igazság, erő, felemelkedés - Együtt tesszük nagygyá a Kárpát-medencét!” Alatta pedig az internetes cím: keszuljete.hu. Ezt az intézetet a kormány pénzeli.

Kérdezem a miniszterelnök urat: mit üzen a kormány a rohamozó katonákkal? Milyen igazságot, milyen erőt és milyen felemelkedést ígérnek önök ezekkel a fegyveres, harcoló férfiakkal? Talán fegyverekkel akarják önök nagygyá tenni a Kárpát-medencét? Ön is átvette azt a jelszót, ami a plakát alján olvasható: készüljete, hiszen ezzel zárta minapi cikkét a Magyar Nemzetben. Tehát készüljete? Ez az ön új tézise? Mire készülnek? Nem gondolja, hogy ez lényegében egy polgárháború víziója? Mert a háborús kép és a „készüljete” szó azt üzeni, hogy önök egyáltalán nem a békés jövőt építgetik.

Miniszterelnök Úr! Ebben az országban békés emberek élnek, akik nyugalmat és biztonságot akarnak. Nem véletlenül indult petíció ez ellen a legújabb

háborús uszítás ellen, mert már eddig is sok volt és elég volt. Ön háborút folytat a kultúra, a tudomány, a felvilágosult oktatás ellen. Most éppen a Színház- és Filmművészeti Egyetem ellen vezet csatát. De erről szólt a CEU és a szabad sajtó elleni hadjárata is. Elfoglalták az Indexet, és eltüntetik a Klubrádiót. Az ön családi fotója miatt kirúgták az egyik legpatinásabb újság, a 168 Óra főszerkesztőjét. Mindenben ellenséget lát, ami nem felel meg az ön kényes ízlésének, akarátának? De hadd emlékeztessenem a miniszterelnök urat: ön nem arra kapott megbízást, hogy háborúzzon.

Önnek ezt az országot gyarapítania kell; nem a saját családját, barátait és a politikai propagandagépezetét, hanem az országot. Az ugyanis nem az ország, hanem kizárólag csak az ön érdeke, hogy a politikai reklámgyárrá silányított köztévét újabb milliárdokkal tömők ki. Most éppen tízmilliárddal kívánják emelni a költségvetését, ami az elmúlt években is már ötszörösére nőtt. Akkor, amikor a világjárvány miatt 7-8 százalékos gazdasági visszaesést várunk, amikor emberek százezrei veszítik el a munkahelyüket, megélhetésüket, erre költi ön a közpénzt, és háborús propagandára?

Ezzel a mostani nyílt háborús uszítással azonban messze túllőttek a célon, mert minden anyában felvetődik egy ilyen eszelős propaganda láttán: ön azt akarja üzenni a fiainak, hogy ez a jövő? Hogy fegyvert kell ragadniuk? Hogy nem a tanulás, a család a fontos, hanem valami hagymázás, fegyverekkel kiharcolt jövőkép lebegjen előttük?

Miniszterelnök Úr! Látjuk, hogy ön és barátai szeretnek minél több pénzt lenyúlni. Azt viszont aljaságnak tartom, hogy a saját anyagi gyarapodásuk érdekében ön feláldozza Magyarország békéjét és nyugalomát. Hagyják abba, kérem, miniszterelnök úr, mert nincs az a pénz, amely megvédené önt, ha tragédiába sodorja ezt az országot! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Meglepő, hogy akkor emelkedik szólásra és hiányolja a miniszterelnök urat, amikor a tegnapi napon szerintem nála többet senki nem beszélt ebben a Házban. Hiszen azzal indult az ülés, hogy ő beszámolt, utána reagált az összes ellenzéki pártnak a felszólalására, majd az ellenzéki képviselők azonnali kérdéseire majd egy órán keresztül válaszolt, és ezután ön azt mondja, hogy bujkál bárki is vagy bujkál Orbán Viktor az ellenzék kérdései elől.

Hát, senki nem válaszolt tegnap többet és senki nem szólalt fel többet, mint ő.

Viszont az ön frakciótársai láthatólag bujkálnak ön elől, hiszen egyetlenegy szocialista képviselőt sem látok jelen pillanatban a Szocialista Párt padsoraiban, úgyhogy talán érdemes lenne a saját háza táján söpörögetni, hogy ön elől miért bujkálnak a szocialista frakciótársai.

(9.40)

A harci retorika kapcsán, azért amikor önök az Internacionálét énekelték és éneklük különböző szocialista és internacionalista-szocialista gyűléseken, és mondják, hogy „ez a harc lesz a végső”, amikor ezt éneklük, akkor jusson eszébe ez a mai felszólalása, hogy ilyen harci retorikát nem szabad alkalmazni, mert a béke magvait tapossa el az, aki ilyesfajta mondatokat mond. Az önök internacionalista harcának az indolója, amely az ön szájából valószínűleg nem tízszor, nem hússzor és nem százszor hangzott már el, minden alkalommal ezt a sort tartalmazta, úgyhogy kérem, ezentúl tehát némán hallgassa az Internacionálét, és ne énekelje, hogyha ennyire zavarja önt ez a hadi retorika, és amúgy pedig határolódjon el önmagától, amikor ezeket énekelte a korábbiakban.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mi büszkék vagyunk Szent István királyunkra. Büszkék vagyunk Szent Lászlóra. Büszkék vagyunk a Hunyadiakra. Büszkék vagyunk a törökök ellen küzdőkre. Büszkék vagyunk azokra, akik kurucként szabadságharcot vívtak az osztrákokkal szemben, bocsánat: Habsburgokkal szemben. Büszkék vagyunk azokra a reformkori nagyokra, akik ennek az országnak a polgári alapjait lerakták. Büszkék vagyunk azokra a hősi katonákra, arra a 661 ezer emberre, akik az első világháborúban Magyarországot védték, a hazájukat védték. Büszkék vagyunk azokra a katonákra, akik bármelyik évszázadban Magyarország szabadságát és függetlenségét védték. És ezt nem háborús retorikának tartjuk, hanem nemzeti büszkeségnek, mert ha ezek az emberek az életüket nem tették volna fel és sok esetben nem áldozták volna a hazáért, akkor sem ön, sem én nem lennénk itt ebben a magyar parlamentben; nem lenne Magyarország, hanem más országoknak a fennhatósága alatt lenne a Kárpát-medence. *(Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Úgy van!)*

Ezeknek az embereknek a szobrai vannak itt a Parlament folyosóin. És azért vannak magasan, hogy felnézzen rájuk *(Kezével felfelé mutat.)*, mint ahogy mi is felnézünk rájuk, és ezért szerepelnek ezekben a reklámfilmekben is. És nézzen végig ezeken a festményeken *(Kezével felfelé mutat.)*, akik itt vannak, kard van az oldalukon, de nem azért, mert háborús retorikát követelnek, hanem mert Magyarország szabadságát és függetlenségét védték, vagy a magyar embereknek, a magyar nemességnek, a magyar nemzetnek a függetlenségét. Az Aranybullától kezdve megnézheti, hogy mely jelenetek vannak ennek az épületnek a falaira festve, és mindegyiket csak felnézve tudja nézni

ön is, mert nélkűlük egyikünk sem lenne itt. Ezek az emberek tiszteletet érdemelnek sok száz év elteltével is. Nem azt kell rájuk mondani, hogy háborús retorika, hanem nemzeti büszkeség.

Ismerjük az önök kritikáit még a Nemzeti alap-tervvel kapcsolatban is, hogy túl sok benne a győztes és túl kevés a vesztes csata; és hogyan lehet Dobó Istvánt hősnek nevezni, majd a diákok eldöntik, hogy hős-e az, aki a törökök ellen védi Eger várát és védi az akkori megmaradt királyi Magyarországot. És az önök kritikáiban nem lehet a nemzet forradalmának nevezni az '56-os forradalmat. Hát mi másnak lehet nevezni? Ki mások lennének ezek az emberek és az '56-os pesti srácok is, mint hősök? Vannak nevesített hősök, akiket itt lát ennek az épületnek is a falain, és vannak névtelen hősök, az első világháborús katonák vagy az '56-os pesti srácok, akik küzdöttek ezért az országért. Mi ezt ajándékba kaptuk, az én nemzedékem pláne, nem kellett érte küzdiünk, nem kellett érte fegyvert fognunk, még talán a szüleink generációjának sem. De ezeknek az embereknek kellett, amikor felemelték a magyar zászlót, a piros-fehér-zöldet, és kimentek csatázni, és kimentek az életük árán is megvívni azt, hogy mi itt most egy gyarapodó és békés országban éljünk.

És ön ezeket az embereket támadja, és azt támadja, aki őket bemutatja. És igenis példaképek, Szent Istvántól Szent Lászlóig, Mátyáson át, a pesti srácokig mindegyikőjük példakép, és én azt mondom, hogy sokkal több ilyen kéne, sokkal több szervezettől kéne, és igenis minél több helyen el kellene mondani, nemcsak az iskolákban, hanem máshol is, hogy ez példakép, mert az önök internacionalista kommunizmus ebben az országban nem épített, csak rombolt. De ezek a magyar hősök naggyá tudták tenni Magyarországot, és bízunk benne, hogy sok ilyen hazafi lesz most is Magyarországon, és ők újra ebben a XXI. században is naggyá tudják tenni Magyarországot, és a Kárpát-medence vezető nemzete lehet Magyarország, gazdasági és kulturális tekintetben, újra. Éljen a magyar szabadság, éljen a haza! *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Közbeszólások ugyanonnan: Éljen!)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr szívből jövő válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A Jobbik hármas pajzsral védené a magyarokat” címmel. Öné a szó, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttem szólóhoz hasonló fennkölt retorikával szeretném követelni azt, hogy igen, hármas pajzs védje a magyar embereket Magyarországon, hiszen ha valaki nyitott a nemzetállami megoldásokra, ha valaki azt nyitja, hogy egy nemzet saját erejéből kell hogy kihúzza magát a kátyúból, az én vagyok ebben a Házban 2010 óta. Akkor is, képviselőtársaim, amikor

a Fidesz-KDNP még egészen más elveket vallott. Adott esetben, amikor a devizahitel-károsultak helyzetének rendezése érdekében felszólaltam, akkor a bankrendszer érzékenységevel érvelt, és az volt a válasz a tétlenségre, a cselekvés elmaradására. Bárcsak ez a harcos retorika akkor is megjelent volna, és egy kis lélekbátorság csöpögött volna önökbe!

Nem így történt, éppen ezért most egy társadalmi kataklizmahelyzetet kell kezelniünk. A múlt héten számtalan kilakoltatási eseményről szóló riasztást kaptak nemcsak jobbikosok, hanem civil jogvédők, ellenzéki képviselők, aktivisták, és bár jogi folyamatokba egyikünknek sincs módja és szándéka sem beavatkozni, de a jogszerűtlenséget a jogszerűség útjára visszaterelni segíteni szándékozunk, néhol jogsegéllyel, néhol azzal, hogy a kismizett károsult emberek elhelyezésében igyekszünk segíteni, vagy adott esetben a költöztetésében, netán egy lakásfelújításban. Nem feltétlenül a mi dolgunk lenne ez, hiszen az idézőjeles kasszakulcs önöknel van, kormányparti képviselőtársaim, de azt látjuk, hogy amíg az ercsi kilakoltatás során a múlt héten egy végstádiumban szenvedő 77 éves asszonyt szerettek volna utcára tenni, egy olyat, akinek a fia külföldön katonaként szolgálja ezt a hazát, mégsem érkeztek meg a legbátrabb képviselők, hívásunk ellenére sem Ercsi külvárosába abba az utcába, és majdnem bekövetkezett az a tragikus esemény, amire csak azért nem került sor, mert még a végrehajtó is azt mondta, hogy ez az ő lelkivilágának sok, és azt a 30 napos haladékot megszavazza, amíg az idős asszony elhelyezéséről civilek, ellenzékiek közösen gondoskodni tudnak.

Úgy gondolom, hogy katasztrófális gazdasági válságidőszak elébe nézünk. Egy ilyen helyzetben minimum lenne egy olyan kilakoltatási moratórium elrendelése, képviselőtársaim, amely egészen a járványügyi válsághelyzet végéig szól. Nem várhatjuk el az amúgy is kismizett, sokszor önhibájukon kívül nehéz helyzetbe került emberektől azt, hogy ezeket a helyzeteket önállóan menedzseljék, még egyszer mondom, a járványügyi veszélyhelyzet közepén, amikor a még munkaképesek is nagyon nehezen találnak megélhetést, álláshelyet, és nagyon nehezen tudják biztosítani a napi betevőt. Éppen ezért üdvözöltem azt, hogy a Jobbik erre felhívó közleménye után pár nappal a hiteltörlesztési moratóriumot legalább részlegesen meghosszabbították.

És ha van itt olyan képviselő, aki demográfiai, családbarát szempontokra nyitott, az én vagyok, tehát abszolút támogatom azt, hogy családok vagy nyugdíjas honfitársaink esetében ez a moratórium automatikusan meghosszabbodjon. Nem értem ugyanakkor, hogy miért nem lehetett ezt kiterjeszteni minden érintett társadalmi csoportra, miért erősebb megint a bankok, a pénzintézetek érdeke, hiszen azt látjuk, hogy amióta 2015-ben - erősítsenek meg, ha nem így van, de a kormány honlapján fent van - ez a kormány

kötött egy paktumot az EBRD-vel, és adta fel a magyar nemzeti érdekeket a bankrendszer érdekeinek kiszolgálásáért cserébe, azóta valahogy nem születnek meg itt a parlamentben azok a megoldások, amelyek hitelkárosultakat, magyar embereket rendszerszinten védenének.

És most sem sikerült egy teljes körű hiteltörlesztési moratóriumot összehozni. Államtitkár úr nyilván válaszolni fog erre a napirend előtti felszólalásra, el fogja mondani, hogy hány embernek segítettek. Kérem, mondja el azt is, hogy hány társadalmi csoport maradt ki ebből a segítségből.

Harmadsorban pedig, talán képviselőtársaim is megkapják fogadóórán, e-mailben - itt a parlamentben nem beszélnek róla -, hogy a végrehajtói túlkapások bizony a tavaszi karanténhelyzetben és a mostani járványügyi veszélyhelyzetben is folyamatosan sújtanak embereket. Az én javaslatom, a Jobbik javaslata mint keresztényszociális megközelítésből érzékeny magyar néppárt javaslata szerint ne lehessen végrehajtói letiltásokkal sújtani a legkisebb nyugdíjakat, illetve a minimáljövédelmet, a legalacsonyabb fizetéseket. Úgy gondolom, ha ülnek ebben a Házban keresztényszociális megközelítésből érzékeny emberek, és én tudom, hogy ülnek, akkor ez lehetne egy olyan közös nemzeti minimum, amit mindannyian megerősíthetnének, azt, hogy a legnehezebb sorban élő honfitársainkat ne tegyék ki ilyen elképesztő terheléseknek. Végtelenül igazságtalan ez, végtelenül tarthatatlan ez egy járványügyi veszélyhelyzet kibontakozó szakaszában. És azt kell hogy mondjam, miközben a Fidesz-KDNP harcos nemzeti retorikát folytat, és még egyszer mondom, én a retorikával nem vitatkozom nemzeti gondolkodású emberként, mégis azt látom, hogy gazdaságpolitikájában vegytiszta neoliberais szemléletmódot követ, mindezt pedig egy olyan bolsevik retorikával tarkítja, amely a politikai ellenfelek legyalulásán alapszik, és ez a végső célja. Én mégis azt kérem a válaszadótól, hogy a Jobbik hármas pajzsa, ezen három konkrét tényszerű javaslat tekintetében (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) próbáljon megnyilvánulni, ossza meg velünk azt (*Az elnök újból csenget.*), hogy Magyarország Kormányának mennyiben nyitott a legfontosabb küldetésére, a magyar emberek megvédésére. Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés!

A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem akarok rosszmájú lenni, de hogyha rosszmájú szeretnék lenni, akkor valószínűleg azzal kezdeném, hogy aggódom

önért meg a Jobbik-frakcióért, merthogy ilyen háborús retorikát folytatnak, három pajzs elnevezéssel.

(9.50)

Nehogy aztán itt a balliberális szövetségeseik önökre is rászálljanak úgy, ahogy a kormányoldalra (*Z. Kárpát Dániel: Majd lebokszoljuk!*), nehogy aztán itt háborús uszítás bűnébe kerüljön képviselő úr is, mert akkor nehéz lesz ott azt az alkalmi szövetséget Szerencs környékén egybetartani (*Z. Kárpát Dániel: Aranyos vagy, hogy féltesz!*), mert így sem állnak jól a dolgok.

De nem szeretném elbagatellizálni a kérdését, mert fontos témát említett, a rászorulók helyzetére és a koronavírus-járvánnyal összefüggésben munkahelyüket elvesztőkre utalt. Ezzel kapcsolatban örülök, hogy a Jobbik, látjuk, napról napra vált irányt, de tegnap óta volt egy újabb irányváltás is, mert akkor még a frakcióvezető úr arról beszélt, hogy a kormány ellen kell küzdeni, és az a legfontosabb feladat. Ehhez képest én előrelepésként értékelem a „három pajzs” kezdeményezést, mert az látszik, hogy akkor elkezdtek valóban azon gondolkodni, hogy mire van szükségük azoknak az embereknek, akik a koronavírus-járvánnyal összefüggésben nehéz helyzetbe kerülnek. Hallgattam a javaslataikat, meg korábban is láttam az ezzel kapcsolatos kommunikációit, én azt tudom önnek mondani, hogy ez egy jó irány, tehát itt tudunk egyet-érteni.

A helyzet az, hogy a kormány jóval előrébb tart ezekben az ügyekben, mint ön, illetőleg mint a Jobbik frakciója, ugyanis mi nem politikai csatározásokkal és vagdalkozásokkal voltunk a járvány első hullámának kezelésével összefüggésben sem elfoglalva, hanem a magyar emberek életét, egészségét és a munkahelyeket próbáltuk megvédeni. Ezért már tavasszal felfüggesztettük magánszemélyek és vállalkozások 2020. március 18-ig megkötött hiteleinek tőke- és kamatfizetési kötelezettségét. Már tavasszal gondoskodtunk arról, hogy nem számolható fel kamatos kamat, és nem válhat nagyobb teherré a későbbi újrainduló fizetés, tehát nem emelkednek a törlesztőrészek.

A tavaszi tapasztalatok egyébként azt mutatják, hogy a lakossági ügyfeleknek több mint 65 százaléka, a vállalati ügyfelek negyötöde élt ezzel a lehetőséggel. Ez több mint 2000 milliárd forintot hagyott az adósoknál csak az idei évben - ez a GDP 4,5 százaléka -, és tavasszal is már a járvány első hullámával összefüggésben is felfüggesztettük a kilakoltatásokat, lefoglalásokat, adóvégrehajtásokat, és ugyanúgy, ahogy ezt a korábbi években is megtettük, a téli időszakban is vannak hasonló tervek. Tehát nagyon örülünk, ha a Jobbik csatlakozik ezekhez az ügyekhez.

Itt mindjárt mondom pár ügyet, amihez lehet csatlakozni. Ahogy azt a miniszterelnök úr bejelentette pár nappal ezelőtt, meghosszabbodik ez a hitelmoratórium, amit tavasszal elrendeltünk gyermekek nevelő

családoknál, függetlenül attól, hogy hány gyermeket nevelnek, a nyugdíjasoknál, munkanélkülieknél, közfoglalkoztatottaknál. Ezek pont azok a sérülékeny társadalmi csoportok, amelyeknek a legnagyobb szüksége van a kormányzati segítségre. Nekik tehát semmit nem kell tenniük, ha nem akarnak fizetni. A moratórium automatikusan meghosszabbodik. Csak akkor kell felkeresniük a bankjukat, ha ennek ellenére fizetni szeretnének.

A vállalkozások esetében az is fontos, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozásokat is védeni tudjuk. Nekik be kell jelenteniük, ha meg akarják hosszabbítani ezt a moratóriumot, és most már adatok is a rendelkezésünkre állnak. Tehát ha látjuk azt, hogy az ő bevételük 25 százaléka legalább csökkent a koronavírus-járvánnyal összefüggésben, akkor meg is fogják kapni ezt a hosszabbítási lehetőséget. Ezen túlmenően 6 hónapra felmondási tilalmat rendeltünk el a járvány kezdete előtt felvett összes háztartási és vállalkozási hitelre.

Sokat szoktunk beszélni a gazdaságvédelmi intézkedésekről. Több ütemben 9000 milliárd forintot fordítottunk erre a célra. A munkahelyvédelmi intézkedések is szerintem fontosak. Több mint 200 ezer munkavállalónak sikerült segíteni a bértámogatási programon keresztül, amit önök szintén kritikával szoktak illetni, de mi nemcsak a meglévő munkahelyeket szeretnénk megvédeni, hanem az a célunk, hogy munkahelyteremtő beruházásokat is segítsünk. Ezt nagyjából 500 milliárd forint értékben tettük meg, és ez 150 ezer munkahely megtartásához járult hozzá, illetőleg további munkahelyek létesítését is segítette. Ennek köszönhető az, ami szerintünk kulcsfontosságú, hogy a foglalkoztatás újra 4,5 millió fölért van, tehát a januári szintet sikerült elérnünk.

Azt gondoljuk, hogy miközben a Jobbik végre megérkezett, és már három irányból védené a munkavállalókat, szerintünk nemcsak három irányból, hanem több irányból kellene védeni a munkavállalókat, és ebben szeretnénk kérni önöktől segítséget. Ha megkapjuk, köszönjük, ha nem, akkor anélkül is tesszük a dolgunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Cél a magyar gazdaság működőképességének megőrzése” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány első hulláma elleni harcot sikeresen megvívta hazánk.

Nemzetközi elemzések szerint Magyarország egyike a világ 25 legjobban védekező országának. Jelenleg a vírusválság második hullámával küzdünk, a

helyzet pedig nemcsak egészségügyi és járványügyi feladatokat ró az államigazgatásra, hanem gazdasági természetűeket is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták üdvözlik, hogy a koronavírus-járvány elleni védekezésért felelős operatív törzs mellett a gazdaságvédelmi operatív törzs is felállításra került, melynek elsődleges feladata, hogy azonosítsa és felszámolja azokat az adminisztratív szabályokat, melyek fékezik a gazdaság újraindítását, továbbá hogy azonosítsa és felszámolja azokat az akadályokat is, melyek korlátozzák a vállalkozások tevékenységét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A koronavírus-válság káros következményeit a kormány komplex intézkedéseivel mérsékelte, és jelenleg is mérsékli. A gazdaságvédelmi akcióterv az adó- és járulékkedvezményeken, a hatékonyságnövelő és versenyképesség-javító támogatásokon túl munkaerőpiaci lépésekkel is védi az elmúlt évtizedekben elért szép eredményeket. A kormány a koronavírus-válság hatásainak enyhítését célzó gazdaságvédelmi akciótervben meghirdetett bértámogatásokkal összesen már 280 ezer munkavállalón segített. A munkahelyvédelmi bértámogatást közel 18 ezer vállalkozás igényelte, 207 ezer munkavállaló foglalkoztatásához pedig összesen közel 35 milliárd forint értékben. Az 57 milliárd forintos összegű munkahelyteremtő bértámogatásra pedig közel 37 ezer vállalkozás pályázott, mely által a munkaadók 49 ezer álláskeresőnek tudtak munkahelyet biztosítani. Az általános bértámogatási programok iránt a turizmus és a vendéglátás, a kereskedelem és a feldolgozóipar cégei érdeklődtek a leginkább.

Mi, kereszténydemokraták köszönjük azt is, hogy a kormány számára kiemelten fontos a kutatás-fejlesztés, az innováció területén a versenyszférában dolgozók támogatása, hiszen a magasan képzett szakemberek teljesítménye határozza meg hazánk, Magyarország jövőjét.

A nemzetközi kitekintésben is egyedülálló 40 százalékos kutatás-fejlesztési bértámogatást közel 1300 vállalkozás igényelte. A kormány majdnem 23 ezer kutató- és fejlesztőmérnök munkahelyének megtartásához járult hozzá. A támogatás összköltsége meghaladta a 17 milliárd forintot. A legtöbb pályázat az egyetemi városokból érkezett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindez hozzájárult ahhoz, hogy míg 2020 januárjában 4 millió 458 ezer ember dolgozott Magyarországon, addig a pandémia tavaszi berobbanása után, a foglalkoztatási visszaesést követően 2020 augusztusában már a januárinál is több, vagyis 4 millió 500 ezer ember dolgozhatott újra hazánkban. A bértámogatások és a gazdasági akcióvédelmi terv egyéb intézkedései összesen mintegy egymillió munkavállaló kilátásait, képzési lehetőségeit javították.

Kérem a tisztelt kormánypárti képviselőket, hogy továbbra is támogassák a kormány munkáját. A baloldali pártokat pedig arra kérem, hogy ne folytassák azt,

ahol az első hullám idején abbahagyták, ha nem segítik, legalább ne akadályozzák a vírus elleni védekezést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

(10.00)

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt évtized most már mindannyiunk számára bizonyította, hogy a magyar emberek munkából akarnak és munkából tudnak is megélni. A kormány éppen ezért mindent megtett és meg is tesz azért, hogy a lehető legtöbb munkahelyet megvédje, amennyit pedig a vírus mégis tönkretesz, annyi új munkahelyet hozzon létre. Ennek érdekében döntöttünk még korábban a gazdaságvédelmi akcióterv elindításáról, amelyik valóban egy történelmi nagyságú program, egy történelmi nagyságú intézkedéscsomag, amely a különböző szakaszaiban összesen a GDP mintegy 20 százalékát csoportosítja át. Ennek az eredményei jól látszanak, ezeket az eredményeket képviselő úr elmondta a felszólalásában, és engedje meg, hogy éppen ezért ezúton is megköszönjem az ennek az eléréséhez nyújtott támogatását a Kereszténydemokrata Néppártnak.

Tisztelt Képviselő Úr! A koronavírus elleni első csatát megnyertük, a baloldal viszont ennek érdekében valójában semmit nem tett, ahogy ezt ön is elmondta, sőt a helyzet ennél is sokkal rosszabb: ahol csak tudta, akadályozta és próbálta hitelteleníteni a kormány munkáját. Valójában persze ők azok, akik teljes mértékben hiteltelenek, amikor a munkahelyek megvédéséről beszélnek, hiszen láthattunk már korábban olyan válságot, amit a baloldal próbált meg kezelni. Újabb és újabb terheket, újabb és újabb nehézségeket tettek az emberek vállára, ahelyett, hogy segítettek volna és támogatták volna őket, gondoljunk csak a Bokros-csomagra vagy akár a 2009-es megszorításokra.

A Jóisten kegyelme az, hogy most nem ők védekeznek, nem ők alakítják a gazdaságpolitikát, mert akkor a magyar embereknek megint azzal kéne találgatniuk, amiket az elmúlt évtizedekben megtapasztalhattak, amikor ők voltak kormányon: megszüntették a 13. havi nyugdíjat, csökkentették a gyes időtartamát, megvágták a családtámogatásokat, emelték az áfát, megemelték a nyugdíjkorhatárt, csökkentették a táppénzt, elvettek egyhavi bért, ingatlanadót akartak bevezetni, és hosszasan lehetne még sorolni. És ami legalább ennyire súlyos, hogy mindemellett pedig

külföldi, mérgezdruha gigahitelekkel akarták és adósították is el az országot.

Ennek persze meg is lett a következménye, ennek a rossz gazdaságpolitikának, amit a baloldal folytatott, hiszen százezrek tengődtek segélyen, munkahelyteremtés helyett pedig munkahelyek szűntek meg, akik pedig dolgoztak, azokat is agyonadóztatták. És ne felejtszünk el arról sem, hogy a baloldali pártok frakcióiban most is ott ülnek 14-en, akik személyesen szavazták meg, személyesen döntöttek róla és személyesen álltak ki amellett, hogy egyhavi bér és egyhavi nyugdíj elvétele történjen meg a magyar emberektől; és ott vannak azok az emberek a mai napig, akik fizetős egészségügy mellett tették le a voksukat, támogatták az 5 százalékos áfaemelést, valamint a tandíj és az ingatlanadó bevezetését.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországnak működnie kell, ezt erősítette meg a nemzeti konzultáció is, és ezért megyünk tovább és küzdünk tovább az emberi életéért, az egészségéért és a gazdaságéért, a munkahelyek megvédéséért. Sokkal felkészültebben vágunk neki most a koronavírus elleni második csatának. Kicsit jobban kiismertük az ellenséget, és ráadásul az a felhatalmazás is megvan, amit a nemzeti konzultációt kitöltő 1,8 millió ember biztosít a kormány politikájának. A kormánytól azt várják az emberek, ez egyértelműen kiderült, hogy Magyarország működjön, és továbbra is az emberek élete és munkahelyének védelme legyen a védekezésünk középpontjában. Ezért hoztunk különböző intézkedéseket, és ezért működtetjük többek között Varga miniszter úr vezetésével a gazdasági operatív törzset, amely folyamatosan monitorozza a gazdaság helyzetét, és javaslatokat fogalmaz meg. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Halász János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A nyár végén Magyarországot is elérte a koronavírus-járvány második hulláma, a járványé, melynek első hulláma során Magyarország kiemelkedően teljesített, és amely ellen megnyerte az első csatát, hazánk ugyanis minden összevetésben a világ 25 legsikeresebben védekező országa közé tartozott tavasszal. A siker titka az első hullám idején a gyorsaságban rejlett. Minden intézkedést időben hoztunk meg. A járvány első hullámában olyan terhelést kapott Magyarország, amilyen csak háborús körülmények között fordul elő. Egyetlen hét leforgása alatt át kellett szerveznünk a teljes államigazgatást, rendkívüli jogrendet kellett bevezetnünk, hadiállapotszerű működésre kellett felkészítenünk az

intézményeinket. Magyarország összefogott, és sikeresen védekeztünk.

Tisztelt Ház! A vírus most újra erőre kapott, de már felkészülten várjuk. Most már fél év tapasztalattal, tudományos ismeretekkel, kutatási eredményekkel és védőeszközökkel állig felfegyverkezve állunk szemben a vírussal, és a két hullám között egy nemzeti konzultációt is lefolytattunk, ahol minden magyar embernek lehetősége volt kifejezni véleményét az első hullám tapasztalatairól. Több mint 1,8 millió ember vett részt a nemzeti konzultációban, annak ellenére, hogy a baloldal minden lehetséges eszközzel próbálta azt ellehetetleníteni. Egészen odáig vetemedtek baloldaliak, hogy konzultációs íveket lopkodtak ki a postaládákból. Ez egész egyszerűen szegény! De a magyar embereket ezúttal sem tudták elhallgattatni. A közel 1,8 millió kitöltő véleménye a járvány elleni védekezéssel kapcsolatban egyértelmű. Az emberek döntő többsége szerint nem hagyhatjuk, hogy a vírus újra megbénítsa az országot, a gazdaságot, az iskolákat, a mindennapi életet. A magyarok azt akarják, hogy hatékonyan védekezzünk a járvány ellen, de eközben az ország, a gazdaság működése ne akadjon el, az élet ne álljon le. Az emberek elsősorban többsége tehát úgy vélekedik, nem lehet ugyanazt a taktikát alkalmazni, mint tavasszal. Természetesen, ahogy eddig is, első az emberi élet védelme, de az emberi élet mellett a munkahelyeket és a mindennapi élet normális, megszokott menetét is a lehető legnagyobb mértékig meg kell védenünk.

Tisztelt Ház! Úgy futunk neki az újabb ütközetnek, hogy minden eszköz rendelkezésünkre áll, amivel az orvostudomány mai állása szerint a legtöbb emberéletet meg lehet menteni. Állig felfegyverkezve állunk szemben a vírussal. Ma már nem kell attól tartani, hogy bárki megfelelő ellátás nélkül maradna, hiszen a magyar egészségügy felkészült a tömeges megbetegedések kezelésére is. Most minden rendelkezésre áll a védekezéshez, a szükséges eszközöket mi gyártjuk, mindenből annyit, amennyi kell. A magyar egészségügy felkészült, az operatív törzs folyamatosan ülésezik.

Sajnos úgy tűnik, hogy ahogy tavasszal, úgy most is csak egyvalakire nem számíthatunk a közös védekezésben: a magyar baloldalra. Azon túl, hogy az ellenzéki pártok semmilyen intézkedést nem szavaztak meg, ami az ország védekezését segítette volna, propagandalapjaik márciustól napjainkig úgy reagáltak a koronavírus-járvány megfékezése érdekében bevezetett kormányzati intézkedésekre, hogy mindig az ellenkezőjét követelték annak, amit a kormány tett. Sajnos nemcsak összevissza beszéltek, és próbálták blokkolni a védekezést, de tudatosan terjesztettek álhíreket, sőt rémhíreket.

Június 8-án jelent meg egy videofelvétel az MSZP közösségi oldalán, amelyet Tóth Bertalan pártelnök is megszótott. A videóban egy, az MSZP által mentősnek nevezett nő szerepelt és hazudozott Korózs Lajos országgyűlési képviselő közreműködésével, így akarták lejáratni a magyar egészségügyet. Gratulálok!

Sajnos a baloldal hazudozása ősszel is folytatódik. A Népszava értesülését átvéve teleharsogták ellenzéki politikusok a közösségi médiát, hogy a Korányi Kórházban és a Szent László Kórházban annyi a súlyos beteg, hogy a lélegeztetőkapacitás betelt. Természetesen erről az értesülésről is kiderült, hogy álhír. Az EMMI szeptember 17-én közölte, hogy sem a Korányi, sem a Szent László Kórházban nem telt be a lélegeztetőkapacitás, és a teljes magyar egészségügyben folyamatos az ellátás, és ez így van most is.

(10.10)

A baloldal megint a „minél rosszabb, annál jobb” taktikát követi, és a jövőben is ezt fogják alkalmazni, a védekezés tekintetében továbbra sem lehet rájuk számítani. Tehát a járványügyi intézkedések parlamenti hátterét a Fidesz-KDNP-frakció tudja biztosítani és biztosítani is fogjuk, mert Magyarországnak működnie kell. A Fidesz-frakció ezért teljes erejével támogatja a kormány legújabb járványügyi intézkedéseit is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Budapest brüsszeli irodavezetője, Jávor Benedek, aki korábban a baloldalnak volt az Európai Parlamentben és emlékeim szerint itt, a magyar parlamentben is képviselője, így kommentálta a koronavírus-járványt: „Relatív olcsó, ártalmatlan járvány.” Ez volt tehát a közpénzből fizetett budapesti brüsszeli képviselőnek a véleménye arról, hogy mi áll előttünk. Hát, bebizonyosodott, hogy a migráció nem egy Fidesz által létrehozott álprobléma, hanem egész Európát megrengető óriási nagy kihívás és probléma a kontinens előtt, ugyanígy a koronavírus-járvány nemcsak az európai kontinens, hanem az egész világ számára egy korábbiakban nem tapasztalt helyzetet hozott létre.

Őn is utalt a nemzeti konzultációra. Ahogy Jávor Benedek azt mondta, hogy relatív olcsó és ártalmatlan járványról van szó, ugyanúgy a konzultáció fontosságát is támadták baloldaltól, mintha ők nem akarnák az embereket bevonni a kormányzásba. Márpedig a második hullám esetén a kormányzati védekezés irányát a nemzeti konzultáció szabta meg. Elképesztő és óriási felelőtlen lépés volt az ellenzék részéről, hogy nem részt akart ebben venni, hanem direkt arra hívta fel az embereket, a saját támogatóikat, hogy lehetetlenítsék el a konzultációt, sőt még az elején, úgy látszik, hogy adathalászatra is fel akarták használni.

Márpedig az emberek véleménye egyértelmű volt. Nagyon fontosnak tartják természetesen az egészségügyi védekezést, de emellett, ahogy képviselő úr is fogalmazott, azt is elmondták, egyértelművé tették, hogy Magyarországnak működnie kell. Az élet nem állhat meg úgy ősssel, mint tavasszal, ez egyértelmű volt a nemzeti konzultáció eredménye alapján, tehát ott kell korlátozó intézkedéseket bevezetni, ahol a vírus felbukkan, viszont ahol nincs vírus, ott csak megelőző intézkedéseket kell tenni, de korlátozó intézkedéseket nem. Ezért tudott elindulni az oktatás is Magyarországon ősssel. Emlékezhetünk arra, hogy a baloldal az érettségit is támadta, 83 ezer diáknak került volna veszélybe a továbbtanulása, most ősssel viszont fokozott biztonsági intézkedések mellett, hiszen még augusztus folyamán minden iskola kapott egy ajánlást, amelyben az elővigyázatossági intézkedések szerepelnek, ezek mentén indulhatott újra a tanítás. Mindennap, napról napra figyeljük és vizsgáljuk, hogy melyik iskolában bukkan fel esetleg a koronavírus, és minden óvodában, minden iskolában megfelelő lépéseket tesz akár a fenntartó, akár pedig az operatív törzs. Digitális munkarendet az operatív törzs rendelhet el.

Rendkívüli szünetet így az összes óvoda 0,67 százalékában kellett a tegnapi napra elrendelni, iskolákban rendkívüli szünetet az összes iskola 0,19 százalékában, az ország iskoláinak bő 5 százalékában van olyan osztály, ahol digitális munkarend van, tehát nem az egész iskola van digitális munkarendben, hanem egy-egy osztály van ezekben az iskolákban. Olyan intézmény, ahol teljes a digitális munkarend, 0,29 százalék. Ebből látható, hogy teljes az odafigyelés, de szerencsére még nagyon kis arányban vannak azok az osztályok, iskolák, ahol ilyen rendkívüli lépéseket kellett tenni.

Felkészültebbek vagyunk, hiszen míg az első hullámnak úgy vágtunk neki, hogy 1,6 millió maszkunk volt, most több mint 100 millió maszkunk van. Az első hullámnak úgy vágtunk neki, hogy 20 millió pár gumikesztyűnk volt, most 95 millió pár gumikesztyűnk van. Az első hullámnak úgy vágtunk neki, hogy 2560 lélegeztetőgépünk volt, most jóval több mint 10 ezer lélegeztetőgép áll rendelkezésre. Most már tudjuk és ismerjük, hogyan kell fokozatosan biztosítani a koronavírusos betegek ellátását. Jelen pillanatban Magyarországon 10 ezer ágy van a kórházakban, amely koronavírusos betegeket tud fogadni, de ezt, ha kell, 20 ezerre, ha kell, 30 ezerre tudjuk növelni, ha a járvány nagyobb ütemben terjed. Egyértelműek a protokollok is: először kevesebb intézményben koncentráljuk a betegeket, hiszen az ellátás biztonsága ezt várja el azokban az intézményekben is és a többi intézményben is, de ha több a beteg, akkor természetesen további intézmények nyílnak meg, további 22 intézmény is meg tud nyílni, illetőleg az orvosok, ápolók oda vezényelhetők, ahol a legnagyobb szükség van a munkájukra úgy, hogy mindemellett igyekezzünk az ő egészségüket is megóvni.

Nagyon fontos, hogy a kormány mindenki számára az influenza elleni védőoltást ingyenessé tette, ezt nemcsak a korábbi védett csoportok tagjai, egészségügyi dolgozók, idősek, pedagógusok, hanem bárki beadathatja magának. Ez azért fontos, mert az immunrendszerünk erősítése ezen az őszen fontosabb, mint az előző őszykön, sokkal nagyobb veszélynek vagyunk kitéve a koronavírus kapcsán, ha egy legyengült szervezetet tud megtámadni. Ezzel is igyekszik megelőzni a járvány terjedését a kormány, hogy mindenki számára az idén ingyenessé tette az influenza elleni védőoltást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A következő napirendi pontunk megkezdéséig két perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem és kérem képviselőtársaimat, hogy az ülésteremben lehetőleg csak a soron következő felszólaló és az azt követő két felszólalásra váró tartózkodjon, tekintettel a kialakult járványügyi helyzetre. A viták a belső televíziós közvetítőrendszeren keresztül mindenki számára követhető, és természetesen az ülésvezető elnökök a felszólalásra jelentkező következő három képviselő nevét folyamatosan bejelentik.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2017. január - 2018. december)**” című beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés B/8328. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/9465. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak, a beszámoló előterjesztőjének, és őt követi majd a felszólalások sorában Vejkey Imre képviselő úr, az Igazságügyi bizottság elnöke, előadója, valamint azt követően Szuperák Brigitta ukrán nemzetiségi szószóló. Államtitkár úr, ön a szó.

(10.20)

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm szépen a türelmet is. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt német Nemzetiségi Képviselő és Parlamenti Szószólók! A nemzetiségek jogairól szóló törvényt előírja, hogy a kormány két évente áttekintse a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét és arról az Országgyűlésnek beszámoljon.

A törvényi kötelezettségnek eleget téve a kormány a 2017. január és a 2018. december közötti időszakra vonatkozóan számol be az Országgyűlésnek, de zárójelben teszem hozzá, úgy volt, hogy ez a beszámoló tavasszal lesz meg, de a Covid-járvány miatt kevesebb törvény, illetve beszámoló anyag érkezett az Országgyűlés elé, ezért hoztuk most ezt ide.

A könnyebb kezelhetőség, valamint az egyértelműség érdekében a beszámolási időszak két teljes naptári évre vonatkozik. Jelen beszámoló átfogó képet kíván nyújtani mindarról, ami a hazai nemzetiségpolitika területén a beszámolási időszak során történt. Összegezni kívánja az európai szinten is példányosított nemzetiségi politika eredményeit, a kormányzati kezdeményezések sorát, valamint a nemzetiségi közösségek aktivitásának irányait is. Emellett természetesen kitér hazánk nemzetközi dokumentumokból fakadó kötelezettségeinek végrehajtására, a nemzetiségi politikai együttműködés nemzetközi eseményeire is.

A beszámolási időszak során a kormányzati szerkezetátalakítás következtében a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló kormányrendeletben foglaltak alapján változás következett be a nemzetiségpolitikai szakterülethez tartozó hatáskörökben.

Így a státútum rögzíti, hogy a miniszterelnök általános helyettese a kormány nemzetiségpolitikáért felelős tagja. A belügyminiszter kivételesen a státútum 40. § (2) bekezdésében taxatív módon felsorolt jogszabályok tekintetében és azon belül is a roma nemzetiség vonatkozásában minősül a kormány nemzetiségpolitikájáért felelős tagjának. Mindezekre tekintettel a státútumban foglalt rendelkezéseknek megfelelően átalakításra került a vonatkozó jogi szabályozás.

Szintén újdonság volt a beszámolási időszakban, hogy a 2018. áprilisi országgyűlési választások során több nemzetiség új országgyűlési szöszólót választott, valamint az addigi német szöszóló, Ritter Imre a magyarországi német közösség teljes jogú nemzetiségi országgyűlési képviselője lett. Így a bolgár, a görög, a horvát, a lengyel, az örmény, a roma, a román, a ruszin, a szerb, a szlovák, a szlovén és az ukrán nemzetiségi szöszólón, valamint a német nemzetiségi képviselőkön keresztül továbbra is valamennyi nemzetiség közvetlenül részt vesz az Országgyűlés munkájában.

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottságával, melynek a nemzetiségi képviselő és a nemzetiségi szöszólók tagjai, a hatékony együttműködésnek is köszönhetően a nemzetiségi célú előirányzatok kerete ebben az időszakban is tovább emelkedett. Míg a beszámolási időszak első évében, 2017-ben 8 milliárd 689 millió forint állt rendelkezésre, addig a nemzetiségi szakterület kezelésében lévő támogatási keretek összege 2018-ban 10 milliárd 378 millió forint volt, mely a 2010. évi e célú forrásokhoz képest mintegy háromszoros növekedést mutatott.

2019-ben és '20-ban még tovább nőtt a támogatás összege, de ezekről majd később számolunk be.

A beszámoló összeállítása során a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős szakterülete részanyagokat, információt és adatokat kért több társ-szervezettől, illetve rengeteg más területtől: a kormány minisztériumaitól, államtitkárságaitól, érintett szakterületektől és háttérintézményektől; a fővárosi és megyei kormányhivataloktól; a megyei közgyűlésektől; a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságtól és a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap-tól; az országos nemzetiségi önkormányzatoktól; a nemzetiségi szöszólóktól; az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalától; az Egyenlő Bánásmód Hatóságtól; a Központi Statisztikai Hivataltól; az Állami Számvevőszéktől, valamint a Magyar Tudományos Akadémia Társadalomtudományi Kutatóközpont Kisebbségkutató Intézetétől.

Az egyes területekről érkezett ismertetőket feldolgozását követően készült el a beszámoló, amely az adott két év nemzetiségpolitikai folyamatairól, nemzetiségi oktatásban, kultúrában és a médiában történekről, valamint az önkormányzati szférában zajló folyamatokról részletes információkat és adatokat közvetít az Országgyűlés és a terület iránt érdeklődőknek.

Tisztelt Országgyűlés! Ezekből néhány dolgot, néhány területet hadd emeljek ki! Az egyik és talán a legfontosabb: az oktatás-nevelés. Az országos önkormányzatok, 10 nemzetiség, 10 országos önkormányzat tart fenn iskolát, óvodát, illetve középiskolát. Ez 27 intézményt takar. A települési önkormányzatok további 60 óvodát, általános iskolát vagy középiskolát tartanak fenn.

Az oktatás-nevelésben jelentős szerepet játszik az anyaországi továbbképzés, a nemzetiségi pótlék további emelése ebben az időszakban, térítésmentes tankönyv - teljesen természetes -, mint ahogy máshol is jár, illetve mindazoknak, akik rászorultak vagy nagycsaládok, az ingyenes avagy kedvezményes étkeztetés.

A kultúra területén is nagyon nagy változások történtek akár ebben a két évben is. Ha a roma kultúrát nézzük, elindult a Muzsikáló Budapest a Hagymányok Háza bevonásával, majd ez kiterjedt - a Muzsikáló Magyarország - főleg kiemelten cigányzenészek segítésére, támogatására, csodálatos kultúrájuk megőrzésére.

Nemzetiségi színjátszás, nemzetiségi színházak, így akár a szerb, német, horvát, szlovák, cigány, örmény kultúra megismertetésén keresztül, avagy pedig az évente megrendezésre kerülő nemzetiségi színházi találkozókra keresztül is nagy szerepet játszik a megmaradásban, a kultúra továbbadásában, mint ahogy a levéltári és muzeális értékeknek nemcsak a megőrzése, hanem azoknak a továbbadása, mármint olyan értelemben, hogy a benne lévő tudás továbbadása, valamint a tájházak építése, illetve a tájházak segítése.

Mindenképp fontos az is, hogy a finanszírozásról is néhány gondolatot említsek. Mint a beszámoló elején mondtam, ebben a két évben is nagy változás történt, az emelkedés, köszönhetően a költségvetésben való közös együttműködésünknek. Ez nagyságrendileg 1,7 milliárd forintos növekedést jelentett két év alatt, és ezeken belül is kiemelkedik talán néhány terület, amit szeretnék kiemelni akár a pályázatok tekintetében, mely leginkább és nagyon fontos szempontból a nemzetiségi szervezeteket, civil szervezeteket, közösségeket segítette. Itt 340 millió forintos emelés történt ebben a két évben, azaz 2018-ban már több mint 1,4 milliárd forintot tudtunk pályázati módon kiosztani a nemzetiségeknek.

Mindemellett fontos, hogy a területi önkormányzatok kismértékben - 60-ról beszélünk - növekedésben részesülhettek, 43 millió forinttal ebben az időszakban, de a települési önkormányzatoknál, akik több mint kétezeren, 2053-an vannak - és fantasztikus munkát végez a legtöbb települési önkormányzat -, 840 millió forinttal többől gazdálkodhattak 2018-ban, mint a 2017. évben.

Ugyanígy fontos a nemzetiségek életében az oktatás, a kultúra, az anyanyelv megőrzése érdekében a hitélet is, ezért fontos akár kegyhelyek, templomok, útszéli keresztek megújítása, akár például a cigányság tekintetében a keresztény roma szakkollégiumok segítése, vagy pedig a román vagy szerb ortodoxiánál az ingatlanrendezés, amire eddig nem mondom, hogy nem került sor, de most az utóbbi években befejeződött.

Ugyanilyen fontos a hitélet után a média szerepe is. Ez igaz a közmédiára is, a nemzetiségi kultúra napja, az örömmünnepek, a szép ünnepek bemutatása, mint ahogy a fájdalmas és szomorú emlékeknek is a bemutatása, akár a roma holokauszt szörnyűségeiről, akár pedig egy fájdalmas időszak, a kommunizmus áldozatairól való megemlékezés, akár a német elűzetés, akár pedig a szlovák-magyar lakosságcsere és annak minden fájdalma és következménye.

(10.30)

Befejezésül: tisztelt Országgyűlés, tisztelt képviselő úr és tisztelt nemzetiségi szószólók, az a munka, amit ebben a két évben is végeztünk, a kétoldalú kapcsolatokra is pozitívan hatott, és ez fontos itt a Kárpát-medencében. Fontos, hiszen nemzetben és nemzetiségben gondolkozunk: amikor nemzetben gondolkozunk, akkor a magyar nemzetre is kell gondolni és nemzetársainkra, amikor nemzetiségben, akkor a Magyarországon élő nemzetiségekre is és a szomszéd országokban élő nemzetekre is. Éppen ezért örömteli az, hogy közös munkánk eredményeképpen akár a horvát, akár a szerb, akár a szlovák, akár a szlovén nemzetiségi politikában, miután kiemelten kezeltük, kiemelten jó a kapcsolat és erősödött az elmúlt évek során.

A szomszéd országoknál, ha van még hiány, nyilván a román kapcsolatban, ott is javult sok tekintetben, és sok örömteli dologról lehet beszámolni. Ami szomorú még, és jó lenne, ha változás lenne, az az ukrán kapcsolat, de azt ki kell mondani, hogy ez nem Magyarország Kormányának, nem a magyarországi nemzetiségeknek a hiányosságát, illetve a rossz hozzáállását mutatja, hanem sajnos az említett országokon múlik, nem pedig rajtunk. Mi mindent megteszünk és továbbra is meg fogunk tenni az itt élő akár román, akár ukrán nemzetiségekkel kapcsolatban.

A távolabbi országokról beszélve, akár lengyel, görög vagy bármilyen más országban élő nemzetiségekről, övelük pedig egyértelműen jó a kapcsolat, minden egyes tárgyaláson, minden egyes nemzetközi találkozón kiemelik ők is, legyenek azok a német partnerek, a görögök vagy bárki más, hogy milyen a magyar nemzetiségi politika, ezt köszönik, és azt is, hogy vigyázunk arra a kultúrára, arra a nyelvre és arra a sokszínű értékre, amit önök adnak ennek az országnak.

Sok országban beszélnek róla, hogy hogyan, miként kellene a nemzetiségeket kezelni: valakik próbálnak számonkérni, valakik próbálnak utasítani, ötleteket adni. Az érdekes az, hogy egyes országokban, ahonnan esetleg kritikák érkeznek, a töredékét nem teszik meg, mint amit mi Magyarországon megteszünk, és más országokon, ahol töredékét sem teszik meg, mint amit mi megteszünk, ezt sosem kérik számon, de ezt már megszoktuk.

Összességében azt gondolom, hogy ez a beszámoló sok-sok ember, sok-sok száz ember munkáját, illetve sok-sok tízezer vagy százezer nemzetiségi ember életét foglalja össze. Köszönöm szépen, hogy mindezen együtt munkálkodhattunk ebben az időszakban is, és persze a mostaniban is. Elnök úr, köszönöm szépen a megszólalás lehetőségét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének. Elnök úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ritter Imre Német Nemzetiségi Képviselő Úr! Tisztelt Szószóló Hölgyek és Urak! A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 150. § a) pontja előírja, hogy a kormány két évente tekintse át a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét, és arról az Országgyűlésnek számoljon be.

A törvényi előírásoknak megfelelően a kormány a 2017. január és 2018. december közötti időszokról szóló beszámolóját 2019. november végén B/8328. szám alatt benyújtotta az Országgyűlésnek, amelyet

az Igazságügyi bizottság mint feladat- és hatáskör szerint illetékes bizottság 2020. március 3-i ülésén kijelölt bizottságként megtárgyalt. Figyelemmel arra, hogy Soltész Miklós államtitkár úr az iménti expozéjában már rendkívül részletesen elmondta a határozati javaslatban foglaltakat és a kormány előterjesztését e vonatkozásban, ezért én már csak a bizottság álláspontjáról kívánom tájékoztatni a tisztelt Házat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság álláspontja szerint a beszámoló a jogszabályoknak megfelelően kellő alapossgal tájékoztatja az Országgyűlést egyrészt az elmúlt két év nemzetiségpolitikai folyamatairól, másrészt az elmúlt két év nemzetiségi oktatásban, kultúrában és médiában bekövetkezett történéseiről, harmadrészt pedig az elmúlt két év nemzetiségi önkormányzatokban zajlott folyamatairól. A bizottság üdvözlöi a nemzetiségi önkormányzatok által elnyerhető pályázatok mértékének, továbbá az általuk fenntartott köznevelési intézmények számának emelkedését is.

Az Igazságügyi bizottság a B/9328. számú beszámoló elfogadását 8 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett támogatta, és elfogadásra javasolja a tisztelt Országgyűlésnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Kérem, támogassák önök is! *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által kijelölt előadó felszólalása következik. Megadom a szót Szuperák Brigitta ukrán nemzetiségi szószólónak, a bizottság előadójának, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Öné a szó.

SZUPERÁK BRIGITTA, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Шановний пане Голово! Шановні депутати, представники національних меншин! Шановні Державні Збори!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Szószólótársaim! Tisztelt Ház! A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 150. §-ának a) pontja szerint a kormány két évente áttekinti a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét, és arról az Országgyűlésnek beszámol. A kormány e törvényi kötelezettségének eleget téve már 2019. november 29-én benyújtotta a Magyarország területén élő nemzetiségek 2017. január és 2018. december közötti időszakra vonatkozó beszámolóját. Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága vitához kapcsolódó bizottságként a 2020. március 3-ai ülésen napirendre tűzte és megvitatta a B/8328. számon benyújtott beszámolót. Bizottságunk az Igazságügyi bizottság H/9465. számú határozati javaslatában foglaltakkal egyetért, és elfogadásra javasolja azt az Országgyűlésnek.

A jelen beszámoló szerkezete a korábbi két éves beszámolók tematikus körvonalait követi, a nemzetiségi

lét kérdéskörét annak minden vonatkozásában tárgyalja. A beszámoló mindhárom fejezete, az általános helyzetleírás, az egyes nemzetiségek helyzetéről szóló fejezet és a további nemzetiségpolitikai feladatokat megfogalmazó fejezet is részletes áttekintést ad a nemzetiségek helyzetéről, a kormány nemzetpolitikai intézkedéseiről, számba veszi mindazokat a meghozott döntéseket, amelyek realizálódása által valamennyi nemzetiség esetében előrelépésről, fejlődésről beszélhetünk.

A beszámolóban foglaltak egyértelműen és tényszerűen bizonyítják a magyar kormány törekvéseit: a nemzetiségek megmaradása, fennmaradása, a nemzetiségek anyanyelvének, kultúrájának, hagyományainak ápolása vagy a nemzetiségi intézményekben végrehajtott fejlesztések.

Ugyancsak kialakult gyakorlat már a beszámoló elkészítését követően, hogy az egyes nemzetiségek helyzetének következetesen azonos szempontú leírása külön fejezetben történik. Ebben a fejezetben minden egyes nemzetiség helyzetéről tényekkel, adatokkal alátámasztott valós tükörképet kaphatunk.

A beszámolóban érintett időszakról is elmondhatom, hogy példaértékű együttműködés, folyamatos párbeszéd volt a nemzetiségek és a kormány, annak nemzetiségeikért felelős államtitkársága között. Ennek a partneri és szakmai kapcsolattartásnak az eredményei mutatkoznak meg jelen beszámoló-időszakban.

Kiemelendő a vizsgált időszakból, hogy a nemzetiségi kérdések megvitatásában, a nemzetiségeket érintő döntések meghozatalában, a nemzetiségek helyzetét javító intézkedések végrehajtásában már egy új kormányzati szereplő is részt vett, ugyanis a 2017 és 2018 közötti időszakban változott a nemzetiségpolitika kormányzati felügyelete.

(10.40)

Egy átszervezés eredményeként 2018-ban a román ügyei az Emberi Erőforrások Minisztériuma szociális ügyekért és társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkárságához kerültek, míg a többi 12 nemzetiség kérdései az EMMI-től átkerültek a Miniszterelnökségre, ahol a miniszterelnök általános helyettese alá tartozó egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkárság hatáskörébe tartoznak.

A beszámolási időszak érinti a 2018. április 8-ai országgyűlési választásokat is. Több nemzetiség is új országgyűlési szószólót választott, a német nemzetiség pedig egyedülként Ritter Imre személyében teljes jogú nemzetiségi képviselőt juttatott be a parlamentbe. Megállapítható, hogy a Magyarországon élő 13 őshonos nemzetiség parlamenti képviselője biztosított, a nemzetiségi képviselő és a nemzetiségi szószólók tevékenysége révén részt vesznek az Országgyűlés munkájában, aktív kezdeményezői és tényleges alakítói a nemzetiségi életnek.

A beszámolási időszakban a Magyarországi nemzetiségek bizottsága megkezdte a nemzetiségek jogairól szóló törvény módosításának előkészítését, annak szaktárcával való egyeztetését is. A bizottság - egyetértésben az országos nemzetiségi önkormányzatokkal - a jogszabály jelentős mértékű revízióját szorgalmazza; a kodifikációs folyamatban és a szakmai egyetértésekben is törekednek e jelentős, a nemzetiségek létezését, működését meghatározó nemzetiségi joganyagoknak az átfogó megváltoztatására.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága törvény módosítási szándéka eredményes volt, ugyanis az Országgyűlés 2020. június 16-ai ülésnapján 184 igen szavazattal, 9 tartózkodás mellett megszavazta a Magyarországi nemzetiségek bizottsága önálló indítványként benyújtott, a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló 10/10303. számú törvényjavaslatot. A törvény módosítás elfogadásával tovább nőnek az őshonos államalkotó tényezőként elismert nemzetiségek lehetőségei Magyarországon. Megállapítható, hogy a nemzetiségek számára a központi költségvetésből nyújtott támogatási összegek is emelkedtek a vizsgált időszakban. Jelentős mértékben nőtt a nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik működésére szánt központi források összege. Megváltozott a támogatásról rendelkező jogforrás is, hiszen már nem kormányrendelet szabályozza azt, hanem a mindenkori központi költségvetésről szóló törvény 9. számú melléklete.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága, felismerve azt, hogy a nemzetiségipedagógus-képzés feltételei nem biztosítják minden esetben megfelelő létszámban és minőségben a szükséges szakemberek képzését, továbbá, hogy a végzett nemzetiségi pedagógusok száma nem minden esetben elegendő a nemzetiségi oktatás megfelelő helyen, számban és színvonalon való biztosításához, ezáltal a nemzetiségipedagógus-ellátottság kiegyensúlyozottsága, kiszámíthatósága veszélyeztetett, a beszámolóval érintett időszakban megkezdte egy komplex nemzetiségipedagógus-ösztöndíjprogram kidolgozását a nemzetiségitanító-, -tanár- és -szaktanár-képzésben részt vevő nemzetiségi hallgatók számára, mely ösztöndíjprogram már azóta bevezetésre is került.

2018-ban elindult a nemzetiségipedagógus-pótlék emelése és differenciálása, amely azóta 2020. január 1-jével sikeresen befejeződött. Ugyancsak 2018-ban indult el a nemzetiségipedagógus-képzőhelyek nemzetiségi kiegészítő támogatása is.

A bizottság a Klebelsberg Központtal közösen a nemzetiségiovodapedagógus-képzésben részt vevő nemzetiségi hallgatók részére is ösztöndíjprogramot dolgozott ki.

További jelentős eredmény, hogy a bizottság önálló módosítási indítványa révén a nemzeti köznevelésről szóló törvény melléklete is módosult. A nemzetiségi pótlék emelését is sikerült elérni.

A beszámoló a nemzetiségi köznevelés és oktatás helyzetére vonatkozóan aktualizált statisztikai adatokkal szolgál az országos és települési nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményekről, azok működéséről és finanszírozásáról, de a korábbi beszámolók tematikáját követve kitér a nemzetiségek közművelődésére, a hagyományörzés kérdéseire, a nemzetiségi kultúrára, a nemzetiségek anyanyelvű hitéletére, a nemzetiségek anyanyelvű médiájára is.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a vizsgált időszakban nemzetközi vonatkozású intézkedéseket is tett. Egyrészt a 2017. szeptember 26-ai ülésen állást foglalt a jogtípró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről szóló 14/2017. (IX. 20.) országgyűlési határozatban foglaltakról. Másrészt csatlakozott a Minority SafePack elnevezésű, FÜEN által kezdeményezett európai polgári kezdeményezéshez, és ennek támogatásáról a H/18032. számon határozati javaslatot nyújtott be a parlamentnek. A bizottság által beterjesztett határozat kinyilvánítja: az Országgyűlés védendő alapvető értéknek tekintti az őshonos nemzetiségek létét és fennmaradását, az általuk létrehozott sajátos nyelvi és kulturális gazdagságot, továbbá egyetért azzal a törekvéssel, hogy az őshonos nemzetiségi közösségek a jövőben is szülőföldjükön boldogulhassanak. Az Országgyűlés a 2017. október 31-ei ülésén egyhangúlag támogatta a NEB határozati javaslatát.

A fentiekben is előadottak alapján elmondhatom, a beszámoló egyértelmű bizonyítéka annak az alaptörvényi megfogalmazásnak, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek államalkotó tényezők, és a politikai nemzet integráns részei. A nemzetiségek nyelve, kultúrája, hagyományai, egész egyszerűen maga a nemzetiségi identitás pedig olyan érték, amely gazdagítja a magyar társadalmat és amelyet védeni, segíteni kell. A beszámolóban leírt és megvalósult intézkedések is egytől egyig ezt a nemes célt szolgálják.

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága a beszámolóban foglaltakkal egyetért, támogatja annak elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Дякую за увагу! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan hallgattam Soltész államtitkár úr és Vejkey Imre képviselőtársaim gondolatait, valamint a szószóló gondolatait, úgy gondolom, hogy egész bőven kifejtették és taglalták a beszámoló fő

pontjait, így én már csak pár gondolatra szeretném az önök figyelmét ráirányítani.

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy a kormányváltás után, 2010-ben a keresztyén és nemzeti alapon álló kormány azt a döntést hozta meg, hogy egy nagyon szoros együttműködést kell kialakítani a hazánkban élő nemzetiségekkel. Ennek - ahogy már hallottuk is - példaértékű eredménye az lett, hogy itt az Országgyűlés munkájában valamennyi nemzetiség saját szószólóval rendelkezik, sőt mi több - ezt is hallottuk - 2018-ban a magyarországi német közösség teljes jogú nemzetiségi országgyűlési képviselőt is tudott küldeni a parlamentbe.

A tárgyalandó beszámolóról tehát elmondhatjuk azt, hogy valóban egy átfogó képet nyújt mindarról, ami a hazai nemzetiségi politika területén végbement a beszámolási időszak során.

(10.50)

Az alaposan és gondosan elkészített beszámolót olvasva megállapíthatjuk, hogy Magyarország Kormányának nemzetközi viszonylatban is kimagasló támogatás részesíti a velünk élő őshonos nemzetiségeket.

A tárgyidőszakot tekintve láthatjuk, hogy tovább emelkedett a hazai nemzetiségek számára nyújtott támogatás mértéke. Ezt is hallottuk, de úgy gondolom, hogy mégis jó ezt ismételni. Hogy számadatokkal is alátámasszam mindezt: a nemzetiségi célú előirányzatok kerete 2017-ben 8 milliárd 688 millió forint volt, '18-ban ez már 10 milliárd 400 millió forintra emelkedett majdnem. Ha összevetjük az adatokat a 2010. évi erre a célra előirányzott forrásokkal, akkor beszélhetünk egy nagyon komoly, közel 190 százalékos növekedésről.

Szeretném még megjegyezni, hogy mindaz a discséretre méltó fejlődés, amely a nemzetiségi politika folyamatait 2010 óta jellemzi, most gondolok itt a nemzetiségi oktatásban, a kultúrában és a médiában történetekre, valamint az önkormányzati szférában zajló előrelépésekre, lankadatlanul és egyre felfelé ívelő tendenciát tükrözve folytatódik tovább, amely tendenciát mindannyian üdvözlendőnek tarthatunk.

A magyar nemzetiségi politika európai szinten is példaértékű eredményeket ért el, köszönhetően a kormányzati kezdeményezésnek és a nemzetiségi közösségek aktivitásának.

Magyarország nemzetközi viszonylatban is aktívan cselekszik a nemzetiségek jogainak minél szélesebb körű érvényesülése érdekében, értve ez alatt a kétoldalú államközi vagy az anyaországi kapcsolatok fejlesztését, a nemzetközi szervezetekkel való kapcsolattartást, a nemzetközi dokumentumokból fakadó kötelezettségek teljesítését, valamint, ahogy hallottuk, a határon átnyúló programok támogatását.

Tisztelt Országgyűlés! Summa summarum, elmondható, hogy a kormány minden segítséget megad

a hazánkban élő nemzetiségeknek identitásuk megéléséhez és megőrzéséhez, és úgy gondolom, hogy a velük kialakított jó partneri viszony nemzetstratégiai szempontból is kiemelkedő jelentőséggel bír.

Egyéni országgyűlési képviselőként sokszor van lehetőségem és alkalmam különböző ünnepségeken, eseményeken részt venni, és valóban jó érzés együtt ünnepelni a nemzetiségekkel és együtt örülni a közösen elért sikereknek. Remélem, hogy az immár 100 esztendeje elszakított területeken élő magyarság is olyan támogatásban és tiszteletben fog a közeljövőben részesülni, mint amit a magyarországi nemzetiségek itthon megkapnak.

Végezetül pedig engedjék meg nekem képviselőtársaim, hogy idézzem néhai kultuszminiszterünk, báró Eötvös József gondolatát: „Akár az ország általános, akár az egyes nemzetiségek külön érdekeiből induljunk ki, higgadtan meggondolva a dolgot, csak egy meggyőződéshez juthatunk s ez az: hogy a történelmi és politikai nemzet érdekeit csak úgy biztosíthatjuk, ha minden egyes nyelvbéli nemzetiség igényei kielégíttetnek; s hogy ellenben a különböző nyelvbéli nemzetiségek igényei csak úgy elégíthetnek ki ha az ország egysége s állami léte biztosított.”

Úgy vélem, e gondolat ékes például szolgál arra, hogy az alapvető nemzeti érdekek érvényesítése során a mindenkori kormányzatnak az őshonos nemzetiségekkel szoros együttműködésben kell eljárnia.

Az elhangzottakra való tekintettel természetesen a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportja is támogatja a beszámoló elfogadását, és erre kérem tisztelettel és szeretettel az ellenzéki képviselőket is, hogy támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Ház alelnökének. A mindkettőjükre vonatkozó összes időkeret 15 perc. Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! *(Hozzászólását német nyelven folytatja.)* Herr Präsident, Hohes Haus, es ist für mich eine besondere Ehre und Freude, hier als neuer Vizepräsident des Ungarischen Parlaments in meiner deutschen Muttersprache als Ödenburger-Ponzichter-Bürger diesen Bericht über die Lage der Nationalitäten in Ungarn kurz zu kommentieren. Da, es ist für mich doch eine große historische Epoche, die mit diesem Bericht jetzt auch zu Ende geht. Nämlich seit 30 Jahren, seit der politischen Wende hatten wir das Ziel, dass die großen nationalen Minderheiten in Ungarn, genauso wie die großen ungarischen Teile außerhalb der Landesgrenzen, die Rechte bekommen, die in einem Europa des 21. Jahrhunderts natürlich sein sollten. In diesem Bericht wurde all das Positive zusammengefasst, was

wir sowohl im internationalen Bereich als auch im nationalen Bereich über die Lage der Nationalitäten in Ungarn erreicht haben, ich möchte betonen, in diesen 30 Jahren.

Nämlich schon die Regierung Antall hat sich angeschlossen, dass wir 1993 ein Gesetz über die Lage der nationalen und ethnischen Minderheiten verabschieden konnten, und nach 30 Jahren konnten wir wirklich viel Positives erreichen, das auch im internationalen Bereich sehr, sehr auffallend ist. Ich möchte betonen, zum Beispiel, dass die deutsche Minderheit seitens der ungarischen Regierung entschädigt wurde, und dass die offizielle ungarische Seite sich entschuldigt hat für die Vertreibung von der Hälfte der Deutschen in Ungarn. Auf der anderen Seite möchte ich allerdings auch klarstellen, dass die Volkspartei Jobbik mit großem Bedauern festgestellt hat, dass in den letzten Jahren autoritäre Ein-Parteien-System-Züge in der ungarischen Öffentlichkeit Einzug gefunden haben, und wir wissen aus der Geschichte, dass diese autoritären Züge, wo zumal von der Staatspartei FIDESZ unterstützte Medien anti-deutsche Hetze betrieben haben, und dieselben Redakteure bis heute, dieselben Redakteure bis heute aus Staatsgeldern unterstützte Programme betreiben dürfen, und dass die absolut vergiftete politische gesellschaftliche Atmosphäre in unserem Heimatland Ungarn ganz sicher nicht dienlich ist dieser großen Ziele, die wir bis jetzt gemeinsam erreicht haben.

Dementsprechend möchte ich darauf aufmerksam machen, dass sowohl die Vertreter der einzelnen Nationalitäten in diesem hohen Haus als auch die gewählten Vertreter der 13 nationalen Minderheiten in Ungarn eine große Verantwortung tragen, wie die ungarische Öffentlichkeit und die breitere internationale Öffentlichkeit ihre Tätigkeit beurteilt. Mann soll natürlich mit der jeweiligen Regierungspartei in einem engen Kontakt stehen, aber es ist falsch, wegen Finanzierungsfragen alle anderen Prinzipien über Bord zu werfen. Es ist deswegen also ein wichtiger Punkt, dass wir hier und heute diesen Bericht unterstützen werden, aber wie das einerseits dann in meiner ungarischen Rede ich betone, unsere Kritikpunkte auch einbringen, weil wir meinen, dass im 21. Jahrhundert die Nationalitäten in Ungarn und die gesamte Nation, die ich als Vizepräsident vertreten werde, mehr verdient. *(Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Különleges megtiszteltetés és öröm számomra, hogy a Magyar Országgyűlés új alelnökeként, soproni poncichter polgárként német anyanyelvemen röviden kommentálhatom a magyarországi nemzetiségek helyzetéről szóló jelentést. Hiszen nagy történelmi korszak zárul le most számomra ezzel a jelentéssel. Harminc éve, a politikai rendszerváltás óta az volt a célunk, hogy a magyarországi nagy*

nemzeti kisebbségek és a nagy, határon túli magyar területek megkapják azokat a jogokat, melyeknek a 21. századi Európában már természetesnek kellene lenniük. A jelentés összefoglalta mindazokat a pozitívumokat, amelyeket a magyarországi nemzetiségek helyzetét tekintve nemzetközi és nemzeti szinten sikerült elérnünk - hangsúlyoznám, ebben a 30 évben.

Már az Antall-kormányban is szerepe volt abban, hogy 1993-ban el tudtuk fogadni egy törvényt a nemzeti és etnikai kisebbségek helyzetéről, és 30 év után valóban sok pozitívumot sikerült elérnünk, ami nemzetközi szinten is igen feltűnő. Szeretném hangsúlyozni, hogy például a magyar kormány kártalanította a német kisebbséget, és a hivatalos magyar fél bocsánatot kért azért, hogy a magyarországi németek felét elűzték. Másrészt szeretném azonban azt is leszögezni, hogy a Jobbik néppárt sajnálattal állapította meg azt, hogy az utóbbi években a magyar nyilvánosságban megjelentek az autoriter egypártrendszer vonásai, és a történelemből tudjuk, hogy ezek az autoriter vonások, főként az, hogy a FIDESZ állampárt által támogatott média németellenes uszítást folytatott, és ugyanezek a szerkesztők a mai napig állami pénzekből támogatott műsorokat vezethetnek, valamint a tökéletesen megmérgezett politikai és társadalmi légkör hazánkban egészen biztosan nem szolgálja ezeket a fontos célokat, melyeket eddig közösen értünk el.

Éppen ezért szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az egyes nemzetiségek képviselőinek a Tisztelt Házban, valamint a tizenhárom magyarországi nemzeti kisebbség választott képviselőinek nagy a felelőssége abban, hogy a magyar közvélemény és a szélesebb nemzetközi közvélemény hogyan ítéli meg a tevékenységüket. Természetesen szoros kapcsolatban kell állni a mindenkori kormánypárttal, de nem szabad finanszírozási kérdések miatt minden egyéb elvet sutba dobni. Ezért fontos az, hogy itt és ma ezt a jelentést támogatni fogjuk, ugyanakkor - amint azt a magyar nyelvű beszédemben is hangsúlyozni fogom - kritikát is megfogalmazunk, mert hisszük, hogy a magyarországi nemzetiségek és a teljes nemzet, melyet alelnökként képviselni fogok, a 21. században többet érdemelnek.¹⁾

(Hozzászólását magyar nyelven folytatja.) Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A néppárti Jobbik nevében üdvözlöm az elkészített beszámolót, amely, ahogy azt hallottuk, nagyon részletesen ismerteti a hazai nemzetiségek helyzetét. Mivel az előttem szólók nagyon részletesen ismertették a valóban elért pozitív eredményeket, így például a parlamenti képviselőlet megoldását, illetve az egyre növekvő anyagi támogatását is a hazai nemzetiségeknek, engedjék meg, hogy nyilvánvalóan ellenzéki képviselőként felhívjam

¹ Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. általi hiteles magyar fordítás.

a figyelmet azokra a pontokra, amelyeknek véleményünk szerint ebben a beszámolóban benne kellett volna lenniük.

(11.00)

Az első olyan kérdés, amelynek a fogalmát ebből a beszámolóból én egyébként mint egyetemi oktató és nyelvész is hiányolom, az a nyelvvesztés. Ebben a beszámolóban nem szerepel az a szó, hogy nyelvvesztés, holott mindannyian tudjuk, hogy a legtöbb nemzetiségi közösségre ez a folyamat jellemző. Ráadásul a legtöbb nemzetiség, különösen az iskolarendszerben, küzd ezzel a folyamattal, és azt gondolom, hogy ha egy őszinte tükröt szeretnénk volna tartani a tisztelt Ház és a magyar társadalom elé, akkor a pozitívumok mellett igenis ezt a folyamatot is be kellett volna mutatni és elemezni.

Ráadásul egy nagyon pozitív dologra is szeretném felhívni a figyelmet, mégpedig arra, amit mi kezdetől fogva mondtunk, hogy a fideszes kormányzat felismerte, hogy a hazai cigányság és a 12 többi nemzetiség helyzetét külön kellene kezelni. Támogatjuk ezt, a pályázatokon már látszik ennek a kettéválasztása, hiszen a hazai cigányság, ahogy arról Ander Balázs képviselőtársam is még szólni fog, egészen más kihívásokkal néz szembe, mint a 12 klasszikus nemzeti kisebbség.

Én azt gondolom, hogy ezenkívül a 2016-os mikrocenzus nemzetiségi eredményeit is érdemes részletesen is elemeznünk, hogyha a valós helyzetet szeretnénk bemutatni. Hiszen lehet látni, hogy azt az egyöntetűen pozitív képet, amit az előttem szólók felvázoltak, ez a nemzetiségi mikrocenzus abszolút nem támasztja alá, hiszen a lengyel, a román és a szerb nemzetiség kivételével minden nemzetiség esetében csökkenő számokról beszélhetünk.

Ráadásul azt is hozzá kell tenni, hogy a román és a szerb nemzetiségi számok növekedése mögött a KSH véleményünk szerint hibás adatelemzése van, hiszen ezek általában olyan határon túli magyar családok, akik viszont a családi és baráti körben beszélik a román vagy szerb nyelvet, teljesen természetesen. Ugyanakkor a hazai autochton nemzetiségek szempontjából ez fals adatokhoz vezet. Erre egyébként már 2011-ben felhívtuk a tisztelt Ház figyelmét, és azóta nem történt ez ügyben semmi.

A következő olyan dolog, amit szeretnék megemlíteni kritikaként, az az etnobiznisz jelensége. A beszámolóban erről sem hallhatunk semmit, pedig igenis van még mindig az a jelenség, hogy egyesek anyagi megfontolásból nemzetiségi tevékenységnek álcázott programokon keresztül jutnak a magyar adófizető polgárok pénzéhez, horribile dictu mint a legutóbbi hétvégén Mohácson: a Fidesznek kampányolnak közpénzen. Ez nem az, ami miatt a magyar adófizető polgárok a nemzetiségi pénzeket adják.

Nincs említve ebben a beszámolóban semmifajta monitoringrendszer, pedig ez nagyon fontos lenne véleményünk szerint, hogy milyen a hatásfoka ezeknek a támogatásoknak. Ez egy nagyon fontos olyan lépés, amely véleményünk szerint minden olyan átfogó jellegű támogatási rendszernél kiemelten fontos, mint például a hazai nemzetiségek ügye.

Kiemelten üdvözlöm mint olyan, aki 22 évig a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata képviselőjeként dolgozott ezen, hogy a hazai iskolarendszerben a nemzetiségi önkormányzatok fenntartóként is megjelentek. Én azt gondolom ugyanakkor, amit az ukrán szószóló asszony, Szuperák szószóló asszony is említett, hogy elindultak azok az ösztöndíjprogramok, amik a pedagógushiányra vonatkoznak. Én azt gondolom, hogy itt ezek pozitív lépések, ugyanakkor nagyon nagy a baj.

Tehát nagyon nagy a baj, főleg az óvodákban, ez az én vészóparipám egyébként. Hiszen természetes úton visszaszerezni az anyanyelvet az óvodában kell elkezdni, és szerintem az olyan óvodapedagógusok képzése, akik tökéletesen kétnyelvűek és az olyan szakpedagógusok képzése, akik aztán szaktárgyakat tudnak az adott nemzetiség nyelvén tanítani, ebben bizony komoly előrelépésre lenne szükségünk, annak ellenére, hogy most, az intézményátvételek után, nagyon helyesen, a kulturális autonómiaja ezzel is erősödik a hazai nemzetiségeknek.

Végezetül egy olyan komoly problémára is szeretném felhívni a figyelmet, amelyet egy korábbi hasonló napirendi pontnál már említettem, és nagy támogatásra talált a legtöbb nemzetiségi közösség számára, mégpedig a migráció kérdése, az elvándorlás kérdése. Hiszen azokon a legtöbbször kistélepüléseken, ahol a hazai nemzetiségek zöme él, a nagyon rossz gazdasági helyzet miatt tömegével hagyják el hazánkat ezek a nemzetiséghez tartozó emberek, illetve kényszerülnek például átköltözni olyan városokba, ahol több munkalehetőség van, és aztán ott, egy nagyvárosban vagy nagyobb városban feladják vagy asszimilációs nyomás alá helyeződnek.

A hazai németiség esetében nemcsak belső migrációról beszélhetünk, hanem egyenesen Ausztriába és Németországba vándorol ki, mondjuk, Baranyából, Tolnából a német nemzetiségi ifjúság. Mi lesz így velünk néhány évtized múlva? Ezért is szeretném jelezni, hogy a reményeink szerint 2022-ben felálló nemzeti egységkormány a hazai nemzetiségek gazdasági támogatását kiemelt prioritásként fogja kezelni.

Összefoglalóan tehát a néppárti Jobbik a felsorolt hiányosságok ellenére támogatni fogja ezt a beszámolót, abban a reményben, hogy a felsorolt hiányosságokat egy következő beszámolóban pótolni lehet, hiszen mi keresztényszociális alapon álló nemzeti néppártként mind a hazai nemzetiségeket, mind a határon túli nemzeti közösségek jólétét és szabadságát támogatjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Aelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kiváló nyelvtudásáról tett az aelnök úr tanúbizonyságot, viszont a Ház szokásai arra irányulnak, hogy az üdvözlő szavak után természetesen anyanyelven hangzik el a beszéd. Meglepett mindenkit. *(Dr. Brenner Koloman: Tegnap bejelentettük!)*

A következő időszakban, amennyiben az aelnök úr ezt szeretné folytatni, akkor minden további nélkül van rá lehetőség, csak akkor biztosítjuk valamennyi itt lévő képviselőtársunk számára a beszéd közvetlen, szó szerinti fordítását. *(Dr. Brenner Koloman: Bejelentettük tegnap, elnök úr!)* Bocsánatot kérek, mindjárt befejezem!

Természetesen most, hogy a kollégáink ezt nem tudták megvalósítani, ezért arra kérem a vezetést, hogy az aelnök úr által elmondott német nyelvű beszédet természetesen a jegyzőkönyvhöz csatoljuk, a jegyzőkönyv mellékleteként megjelenítjük. Aelnök úr, ide, a pulpitusra, hozzánk nem érkezett, de természetesen a legnagyobb tisztelet hangján beszélek erről; csak jó, ha tudjuk. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának a hátralévő időkeretben. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Az idő rövidségére való tekintettel inkább más alkalommal mondanám majd el a hozzáfűznivalóimat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy a Magyarország területén élő nemzetiségek a maguk kultúrájával az egész társadalom kultúráját gazdagítják.

A Magyarország területén élő nemzetiségek az államalapítás óta jelentős hatással voltak és vannak hazánk történelmére és kultúrájára. Nem véletlen, hogy Szent István királyunk Szent Imre herceg részére írott intelmeiben arról beszél, hogy a Magyarország területén élő nemzetiségek „a királyi udvart ékesítik és felmagasztalják”, továbbá „megfélemlítik a kívülről valóknak magahittségüket, mert egynyelvű és egyszócskú ország gyenge és romlandó. Azért én, fiam, parancsolom neked, hogy őket jó akarattal megelégtessed és tisztességben tartsad, hogy nálad örömebben tartózkodjanak, mintsem egyebütt lakozzanak” - az Intelmek-idézet vége.

(11.10)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontosnak tartom hangsúlyozni azt a tényt is, hogy a magyarok számára

a Magyarország területén élő nemzetiségek megbízható partnerek, és mi is megbízható partnerei vagyunk a nemzetiségeknek. Hazánkban példaértékű a nemzetiségek helyzete, mert fontosnak tartjuk, hogy meg tudják őrizni az önazonosságukat. Mivel az egyént elsősorban az anyanyelve határozza meg, és ezáltal az anyanyelvi kultúrája, ezért fontosnak tartjuk a nyelvi és szellemi örökségeik ápolását.

Mi, kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy a többes identitás senkitől sem vesz el, sőt éppen ellenkezőleg, sokkal inkább gazdagítja, erősíti az egyént, gazdagítja, erősíti a közösséget, a régiót és az egész országot. Ezért köszönöm minden Magyarország területén élő nemzetiségnek az őszinte és testvéri együttműködést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony nem tartózkodik a teremben, tehát neki majd a későbbiek során lesz lehetősége szót kérni a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy előttem minden hozzászóló kivétel nélkül dicsérte ezt a beszámolót, illetve a nemzetiségek magyarországi helyzetét, én is csatlakozom ehhez. Ugyanezeket a mondatokat mondhattam volna én is alapvetően. Jó az, hogy ilyen téma is itt van előttünk, és jó, hogy ilyen kérdésről is tudunk itt beszélni. Ezek szerint vannak élethelyzetek ebben az országban, amiben kormány és ellenzék akár egyet is tud érteni, vagy legalábbis vannak olyan társadalmi csoportok, akiknek a boldogulásáról ebben az országban pozitív jelzőkkel lehet beszámolni. Ez mindenképpen üdvöztető, ez mindenképpen jó dolog.

Egyébként egy nagyon részletes beszámolót volt szerencsénk olvasni, s nemcsak azért, mert két évet foglal magába, hanem mert tényleg sok-sok részterületet is érint ez a beszámoló. Az én identitásomnak része - nem annyira, mint Brenner Kolomannak a német identitása - az, hogy én tót vagyok egyébként, ezt a nevből talán többen kitalálták már. Ez csak egy picit része az identitásomnak, de azért ott van, ezért érdeklődve olvastam a beszámolót, hogy ez a része hogyan jelenik meg.

Azonban van három ügy, amire szeretnék kitérni, s ez nem igazán a nemzetiségi önkormányzatokról vagy a nemzetiségek helyzetéről szól, inkább az egyes kérdések kormányzati kezeléséről. S nem árulok el nagy titkot, hogy ebben inkább kritikákat fogalmazok majd meg.

Az egyik: a beszámolóban szó van arról - s ezt a bizottsági tárgyaláson is megemlítettem, amikor az Igazságügyi bizottságban ezt tárgyaltuk -, hogy amikor az

Állami Számvevőszék ellenőrizte a nemzetiségi önkormányzatok gazdálkodását, akkor rengeteg problémát, gondot, bajt, szabálytalanságot talált. Egy-két adatot kiírtam. Például az ellenőrzéseknél azt találták, hogy az ellenőrzött intézmények 92 százalékában nem feleltek meg a zárszámadási határozatok, számviteli elszámolások a kontrollrendszerhez képest. Vagy amikor utóellenőrzés volt, merthogy a szabálytalanságok miatt intézkedési tervet kértek az adott intézménytől, és utólag ellenőrizték annak a végrehajtását, akkor mintegy egyharmadánál újra szabálytalanságokat találtak. Tehát az állami, az adófizetői források felhasználása terén vannak szabálytalanságok. Tesz-e valamit a kormány vagy az Állami Számvevőszék azért, hogy ezek kevésbé legyenek vagy ne legyenek? Milyen intézkedések következnek ebből? Nekem ez fájón hiányzik ebből a beszámolómból vagy bármi egyéb jelzésből. Emlékszem, hogy a bizottságban a Miniszterelnökség államtitkára azt mondta, hogy ezek nem 2017-18-ra vonatkozó megállapításai az ÁSZ-nak, hanem 2016-17-re. Ezt én értem, de ha szabálytalanságok vannak, akkor én mégiscsak szívesen hallanám, hogy mit tesz a kormányzat, hogy ezekből kevesebb legyen, vagy urambocsá', ne legyen.

A másik problémakör szintén egy másik beszámolóhoz, a Nemzeti Választási Iroda, illetve Bizottság nem olyan régen tárgyalt beszámolójához kapcsolódik, ahol a tavalyi évi nemzetiségi önkormányzati választásokról szólt a beszámoló egy része, s bizony ám, visszasságokat, gondokat, szabálytalanságokat is megállapítottak ebben. Konkrétan arról van szó, hogy bizony előfordult az a beszámoló szerint, hogy olyanok is részt vettek a nemzetiségi önkormányzati választáson, feliratkoztak a névjegyzékbe, akikről feltételezhető volt, vagy bizonyos jelek azt mutatták, hogy valójában nem annak a nemzeti kisebbségnek a részei, nem tagjai annak a nemzeti kisebbségnek, mégis ilyen-olyan-amolyan okból, feltételezhetően anyagi és egyéb politikai okokból mégiscsak feliratkoztak és szavaztak, és ezek bizony befolyásolták a nemzetiségi önkormányzati választásokat. Ez nagyon fontos.

Itt kinyitjuk azt a kérdést, amiről egyébként már többször is beszéltünk, talán idén is a nemzetiségi törvény módosításánál, hogy az vajon elég-e, hogy a törvény, illetve a jogszabály az egyes nemzetiségi jogok gyakorlását pusztán az egyén nyilatkozatához kapcsolja, pusztán ebből következik, és nem a közösség általi elismeréséből fakad. Hiszen ennek a következménye az, hogy ugyan a nemzetiségi választói névjegyzékbe való felvétel lehetőségét a nemzetiséghez tartozók számára akarja a törvény biztosítani, de a gyakorlatban nem rendelkezik arról, hogy milyen módon lehet ezt ellenőrizni. Lehet, hogy ez egy érzékenyebb és nehezebben megfogható kérdés, de hogy kell erről beszélni - mivel ezt a Nemzeti Választási Iroda beszámolója is tartalmazta -, az biztos. Ezért említem ezt én is.

Végül a harmadik dolog: államtitkár úr említette, hogy egyre több és több oktatási intézmény és talán

más intézmény is kerül át a nemzetiségi önkormányzatok kezelésébe. Ezzel a DK-nak sincs semmilyen gondja, problémája, ez természetesen egy rendjén való dolog. Ha úgy nézzük, tulajdonképpen egy állami feladatba segít be a nemzetiségi önkormányzat bizonyos szempontból, nyilván ápolva a saját kultúráját, de mégiscsak elvégezve olyan típusú, ha úgy tetszik, oktatási feladatokat, amit egyébként is el kellene végezni. A DK-nak ezzel egy gondja van, az, hogy itt általában állami tulajdonba adással szerzik meg az önkormányzatok, illetve ezek az oktatási intézmények a helyet, ahol működnek. Én ezt többször elmondtam ebben az évben más-más ügyben, nem nemzetiségi önkormányzati, hanem más-más ügyben is, hogy lehet arról beszélni, hogy egy akár állami feladatot hogyan lát el máshogy más, és ahhoz az állam milyen segítséget ad. Szerintem itt is lehet erről beszélni, s hogy kell ilyen típusú segítség, az biztos. De szerintem ezt meg lehet oldani úgy is, hogy nem cserél gazdát az állami vagyon, nem kerül át tulajdonba az az iskola vagy óvoda. Nekem tehát ennek kapcsán ez a problémám.

Ez a három megjegyzésem azonban természetesen nem érinti magát a beszámolót. Ahogy az elején mondtam, ez egy nagyon szép, nagyon akkurátus beszámoló, és a helyzet eléggé rendben lévő a beszámoló szerint is és a szószólók szerint is, ezért aztán a DK ezt támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Frakcióvezető úr, ön é a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szószóló Asszonyok és Urak! Tisztelt Ritter Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy örömteli, mert ritka az olyan pillanat, amikor nagy egyetértéssel tudunk tárgyalni egy ügyet, és jó eséllyel akár még konszenzussal is tudunk szavazni. Ezért én magam is azzal kezdem, hogy az LMP is természetesen támogatni fogja ezt a valóban igen nagy munkával elkészített részletes beszámolót. S azt is el tudom mondani, ami a sok-sok vitában kiderült, hogy nyilván vannak problémák, vannak még hiányosságok, de ebben a kérdésben, a nemzetiségi politika kérdésében valóban komoly és pozitív előrelépések voltak. Ez üdvözlendő, és ezt a munkát folytatni kell a későbbiekben is, bármi is történik.

(11.20)

Úgyhogy én sem szeretnék részletesebben magával a beszámolóval foglalkozni, hiszen nagyon részletes önmagában a beszámoló, tekintélyes, hosszú, terjedelmes anyag, és az expozék is, azt gondolom, eléggé részletesen bemutatták, alátámasztották ezt, illetve fontos kiegészítéseket hallhattunk itt Brenner

Koloman alelnök úrtól, képviselő úrtól is. Én magam Pécsről, Baranyából jöttem, ott élek, ami nyilván nyelvi szempontból mindig is nagyon sokszínű vidék volt, de én magam is tapasztalom ezt, hogy a hagyományok élnek elevenen, de az elvándorlás és a nyelv elvesztése valóban tetten érhető és nagyon gyorsan megvalósuló folyamat. Úgyhogy nyilván ezekről a kérdésekről többet kell beszélni. Tehát megerősítem, hogy az LMP el fogja fogadni magát a beszámolót, azal együtt, hogy nagyon sok jogos felvetést hallhatunk itt akár még Sebián-Petrovszki képviselő úrtól is.

Én egy dolgot mindenképpen megerősítenék, felvetnék, amit Brenner Koloman képviselő úr is már említett, és amit már többször idehoztunk az Országgyűlés elé. Idén januárban egy egészen gyalázatos, mondhatjuk, hogy példa nélküli esemény történt, amikor a Petőfi Irodalmi Ügynökség által közpénzből finanszírozott egyik műsorban néhány közszereplő, újságíró - nem tudom, hogyan lehetne nevezni visszafogottan ezeket az úriembereket (*Dr. Brenner Koloman közbeszól.*), így van, valóban, a kormányhoz közeli megmondóemberek - gyalázatos és teljes mértékben elfogadhatatlan kirohanásokkal élt, konkrétan a németek kiirtásán viccelődtek, és ezt megtehették, ismétlem, egy közpénzből fenntartott YouTube-os közösségi megosztó portálon bemutatott, Hajónapló című műsorban. Akkor a képviselő úrral, illetve Hohn Krisztina képviselő asszonnyal közösen feljelentést tettünk, jogi elégtételt úgymond vagy jogi lépéseket még nem tudtunk sikeresen megtenni. Próbálkozunk folyamatosan, keressük a jogi lehetőségeket, hogy ennek a gyalázatos kijelentésnek jogi következménye is legyen.

Ugyanakkor beszélni kell arról, hogy sajnos ezek a bizonyos újságírók, megmondóemberek a mai napig ott lehetnek kormányközeli médiumokban, oszthatják az észet, viccelődhetnek, tehát semmi politikai következménye nem lett az ő szerepvállalásuknak. Én azt gondolom, hogy mindenképpen szólni kell erről, és én azt gondolom, hogy ebben egyetértés van kormánypárti és ellenzéki képviselők között, hogy ez nem elfogadható, nem a közéletbe való megnyilvánulás, és hogy kell hogy legyen ennek nyoma, és közpénzből fenntartott médiumokban ilyen szereplők ne kaphassanak megszólalási lehetőséget.

Hasonlóképpen még egy dologra szeretnék röviden utalni: Demeter Zoltán képviselő úr említette, ha jól emlékszem, úgy, hogy bárcsak olyan megbecsülést kapnának a trianoni békediktátummal elszakított országrészekben a magyarok, mint ahogy az anyaországban élő nemzeti kisebbségek; ezzel tökéletesen egyetértek, hogy nagyon jó lenne, ha el tudnánk kezdeni a közelítést ebbe az irányba. Ugyanakkor ebben az ügyben nekünk is van tennivalónk, van lehetőségünk és közös munkánk, feladatunk, mint ahogy erről sokszor beszéltünk.

Korábban a Minority SafePackról is a szószóló asszony már említést tett, hogy elindult a Székely Nemzeti Tanácsnak egy kezdeményezése a nemzeti

régiókért, a nemzeti régiók fejlesztéséért, a nemzeti kultúrájuk fennmaradásáért, és nagyon fontos, nyilván nekünk ez, mondhatjuk, elsősorban talán Székelyföld miatt egy fontos nemzeti ügy, de ez egy összeurópai ügy, egy olyan ügy, amit nekünk, magyaroknak támogatnunk kötelesség, de nagyon fontos, hogy híret vigyük Európában, és ennek az európai polgári kezdeményezésnek a nemzetközi érvényességi feltételeit is közösen meg tudjuk teremteni.

A koronavírus-járvány miatti korlátozásokkal összefüggésben az Európai Bizottság november 7-éig kitolta ennek a kezdeményezésnek a határidejét, ami az irdala.hu oldalon elérhető, és láthattuk, hogy májusig már formailag egymillió fölé ment az aláírások száma.

Ugyanakkor nem lehet elég sokszor felhívni a figyelmet arra, hogy majd nemzetállami szinten megtörténik az aláírásoknak a hivatalos ellenőrzése, tehát indokolt még a Kárpát-medencében, az anyaországban is gyűjteni az aláírásokat. Innen is kérek mindenkit, politikai szervezeteket, képviselőket, hogy vessék latba saját politikai szervezeteik nemzetközi kapcsolatait annak érdekében, hogy a nemzetközi feltételeknek is ez a fontos európai polgári kezdeményezés megfelelhessen.

Én magam az elmúlt hetekben nagyon-nagyon sok magyarországi várost kértem arra, hogy az európai uniós testvárosaik, partnervárosaik révén támogassák ezt a kezdeményezést, tehát az irdala.hu oldalon. A nyilvánosságon keresztül is kérek minden magyar állampolgárt, hogy vigyék híret ennek a kezdeményezésnek, és azt a körülbelül egy percet, amennyibe kerül ennek az aláírása, aki még nem tette meg, szánja rá.

Még egyszer köszönöm a munkáját mindenkinek, aki ebben a nagyon részletes beszámolóban kifejtette a tevékenységét, és ismét csak azt tudom mondani, hogy az LMP-frakció a szavazatával is támogatni fogja ennek az elfogadását. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bangóné BORBÉLY Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki időközben megérkezett. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi törvény szerint a kormány két évente áttekinti a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét, és arról az Országgyűlésnek beszámol. A kormány jelen beszámolója bemutatásával ennek a kötelezettségnek tesz eleget a 2017. január-2018. december közötti időszak vonatkozásában.

A beszámoló első fele általánosságban ismerteti a magyarországi nemzetiségek helyzetét. A beszámoló a

demográfiai és nyelvi adatainak és tendenciák ismertetésétől kezdve a nemzetiségi jog érvényesítését szolgáló szabályozás ismertetésén és költségvetési támogatásán át a nemzetiségi oktatás és kultúra helyzetének ismertetéséig részletes, számokkal és tényadatokkal alátámasztott áttekintést ad. E szempontrendszer alapján a beszámoló második fele az egyes nemzetiségek helyzetét részletesen is bemutatja.

A beszámoló néhány figyelemre érdemes megállapítása: 2001 és 2016 között a nemzetiségekhez tartozók száma mintegy 40 százalékkal gyarapodott.

A növekedés főként a 2001 és 2011 közötti időszakra volt jellemző, akkor tíz nemzetiség, 2011 és 2016 között négy nemzetiség körében volt megfigyelhető növekedés. A két legnépesebb nemzetiségi csoportban, a romák és a németek körében 2001 és 2011 között történt jelentős létszámbővülés, 2011 és 2016 között számottevő növekedés jellemezte az ukrán, a lengyel és a szerb nemzetiséget. Három csoportban, a szlovének, a szlovákok és a görögök körében 2001 óta létszámcsökkenés tapasztalható.

Az eredmények alapján a romák és a németek területi elhelyezkedése a legkiegyenlítettebb, a kisebb nemzetiségi csoportokra általában nagyobb térbeli koncentráció jellemző. A roma népesség két megyében kiemelkedő arányban volt vagy van jelen. 2016-ban Borsod-Abaúj-Zemplén megyében élt a romák 19 százaléka, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 14 százaléka - ez 60 ezer, illetve 45 ezer fő. Az ország három északnyugati megyéjében - Vas, Komárom-Esztergom és Győr-Moson-Sopron megyében - ugyanakkor a romák mindössze 1-1 százaléka élt. A második legnagyobb lélekszámú nemzetiség, a németek egyharmada Közép-Magyarországon élt, Budapesten 19,5 százaléka, Pest megyében pedig 13 százaléka, és magas volt az arányuk Baranya megyében, 15 százalék.

A népszámlálási adatok másik meglepő tanulsága, hogy a magukat nemzetiséghez tartozóknak vallók számának meglepő emelkedése ellenére a nemzetiségi nyelveket anyanyelvüknek vallók száma csökkent.

A beszámolási időszak fontos eseményei voltak a 2018. évi választások. A beszámoló bemutatja, hogy immáron a németeket már nem csupán szószóló, hanem nemzetiségi képviselő tudja reprezentálni az Országgyűlésben, dr. Ritter Imre személyében.

Az oktatásban tapasztalt lemorzsolódás csökkentése és az esélyegyenlőség javítása érdekében több TÁMOP-program is futott a beszámolási időszakban. Itt azért mondtam el a demográfiai adatokat, és hogy milyen megyékben magas a roma lakosságnak a száma, hogy azt is látjuk, hogy ez egyenesen arányos a hátrányos helyzetükkel, hogy ott nagyon magas az aránya a roma lakosságnak, ahol azt mondhatjuk, hogy halmozottan hátrányos helyzetű térségről beszélünk, és itt nagyon magas ennek a kisebbségnek a jelenléte.

A nemzetiségi felsőoktatás számos nehézséggel küzd, számos képzés jelentkező hiányában el sem tud

indulni. A nemzetiségi média helyzetét is nagyon részletesen bemutatja a beszámoló.

A cigányság helyzetét bemutató fejezet néhány érdekes megállapítása: a beszámoló elszomorító számok sokaságával igazolja vissza a roma társadalom halmozottan hátrányos helyzetét. Ami megdöbbentő, hogy már a járvány okozta válság előtt megkezdődött a foglalkoztatott romák számának csökkenése és a tartós munkanélküliek számának emelkedése - ezt a 3. számú ábra mutatja be.

A nemzetiségi oktatás terén pozitívumként értékelni a javaslat, hogy a nemzetiségi pedagógusok bérpótléka 10 százalékról 15, majd 30 százalékra emelkedett. A beszámoló részletes, az érdemi problémákat felvállaló, azokra reflektáló képet ad a nemzetiségek helyzetéről.

(11.30)

Bár a nemzetiségek országgyűlési képviselőinek megteremtése üdvözlendő valódi előrelépés, azonban a nemzetiségi választói névjegyzékben szereplők kizárása a pártlistákra történő szavazásból szerencsétlen szabályozásnak bizonyult.

A választási szabályok kudarcának tekinthető, hogy csupán egyetlen nemzetiségi képviselő került be az Országgyűlésbe, és így a nemzetiségek túlnyomó részét csak szószólók képviselik.

A Magyar Szocialista Párt a 2011-2013. évre vonatkozó beszámoló zárószavazásakor tartózkodott, a 2013-2015. és a 2017. időszak beszámolójánál pedig igennel szavazott. Csatlakozva képviselőtársaimhoz tényleg elmondható, hogy egy alapos, részletes beszámolót olvashattunk. Nem mennék bele, mert akkor lehet, hogy reggelig itt lennénk, hogyha felnyitnánk mindazon problémákat, amik a nemzetiségekhez tartoznak. Akkor lehet, hogy nemcsak reggelig, hanem több napot is rá kellene szánni; sokkal többet kellene a parlamentben a képviselőknek ezzel a témával foglalkozni, és én azt gondolom, hogy többet kellene ezekről a problémákról beszélnünk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. *(Nincs ilyen jelzés.)* Mivel ezzel senki nem kívánt élni, ezért további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, aki a vezérszónoki felszólalását most itt kívánja teljeskörűen elmondani. Parancsoljon, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szószóló Urak! Szószóló Asszonyok! Vejkey képviselőtársam az Intelmekre hivatkozott, egyébként nagyon helyesen, és valóban ebből az összefoglalóból, beszámolóból és a ha-

zai nemzetiségi politikából ennek a hagyománya olvasható ki. Annak a hagyománya, hogy bizony hazánk lehetett, mondjuk, az az ország, ahol az amúgy bese-nyő származású Tomaj nembéli Dénes nádor, tehát a király után a második legelőkelőbb ember itt állhatott az ország hadainak élén, és életét is adta egyébként a muhi csatában ezt a hazát, a közös hazát védve.

És valóban, nagyon kevés még az olyan ország Európán belül, ahol mondjuk, olyan ikonikus hősokeket lehet felvonultatni, mint a Zrínyiek, akiket mind a horvátok, mind a magyarok egyként öveznek a legnagyobb tisztelettel. Itt fordulhatott elő egyébként valóban az a csoda is, hogy dicső kuruc szabadságharcunk legvitézesebb, leghűségesebb népe pontosan a ruszin-ság lett, a gens fidelissima.

És aki egy kicsit is járatosabb, mondjuk, hazánk történelmében, az tudja, hogy a török pusztítás után az ide betelepített, betelepített svábok milyen óriási heroikus munkát végeztek annak érdekében, hogy a terméketlenné tett vidékeket újra termőre fordítsák. Szűkebb pátriámban is így történt. A megye legrosszabb földjeinek területét kapó szuloki svábok egy csodát csináltak ott Szulokban, felvirágoztatták azt a korábban pusztává tett települést is. Szóval, ezek az itteni hagyományok, ezekre kell nekünk valóban építeni, és nagyon jó lenne így Trianon századik gyászos évfordulóján, hogyha a szomszédos államok szintén rádöbbenének annak igazságára, hogy a nemzeti kisebbségek, a nemzetiségek nem valamiféle veszélyforrásként tételeződnek, hanem gazdagíthatnák és gazdagítják is az ő országukat, kultúrájukat is.

Ebből a beszámolóból itt ezt lehetett kiolvasni, annak ellenére, hogy valóban kritikát is meg lehetett fogalmazni, és nyilván nincsen olyan létállapot, ami még ne lehetne egy-két fokkal jobb, ne lehetne azon javítani. Erre utalt Brenner képviselőtársam is vezérszónoki felszólalásában.

Ami igazán hiányzik ebből a beszámolóból, illetve nem ebből, hanem a közbeszédből, itt a parlamenti közbeszédből is, az, hogy nagyon hangsúlyosan ki kellene nyilvánítanunk és oda kellene figyelniünk arra, hogy a hazai cigányság ügyét, noha itt is nyilvánvaló módon létjogosultsága van annak, hogy tárgyaljuk egy ilyen beszámoló keretein belül, de sokkal nagyobb figyelmet és fókuszot kellene nekünk arra összpontosítani, hogy egy olyan speciális etnikumról, nemzetiségről, kisebbségről van szó - és ki tudja egyébként, hogy mi is lenne itt a pontos kifejezés -, amelynek a problémái bizony megoldásra várnak, és ezek a problémák nemcsak az ő problémáik. Hiszen ha megnézzük azt a népességrobbanást, ami mondjuk, az első nagy cigány népszámlálás óta történt - az 1893-as felmérés szerint a Csonka-Magyarország területén, tehát a mostani ország területén hatvan-egynéhányezer cigány ember élt, jól tudjuk, mondjuk, akkor Péntes Jánosék, illetve a debreceni egyetem felméréséből -, ez azóta megtizenöt-szöröződött. Tehát most hozzávetőlegesen egymillió népcsoportról beszélhetünk itt Magyarországon, és a

XXI. századi legfontosabb sorskérdéseinknek bizony az egyike lesz a cigány-magyar együttélés ügye és ennek a konstruktív megoldása.

Éppen ezért kellene beszélni róla, figyelme véve egyébként azt is, hogy egy nagyon szenzitív témáról van szó, de őszintén kellene ezekről a problémákról beszélni, hiszen ahogy Glatz Ferenc is mondta, márpedig Glatz Ferencet talán még Soltész képviselőtársunk sem illeti majd szélsőséges elfogultsággal ebben a tekintetben, hogy nem azért van Magyarországon cigánykérdés, mert előítéletek vannak, hanem bizony azért van cigánykérdés, mert megoldatlan problémák vannak. És nekünk ezekre a megoldatlan problémákra kellene megoldásokat találni, hogyha jó akarunk, ha valóban elfogadjuk annak az igazságát, hogy egy nemzetstratégiai kérdésről van szó, amit meg kellene oldani.

Képviselőtársaim! Ebben a beszámolóban nagyon sok előremutató dolog szerepel, amire felelős ellenzéki pártként egyébként ebben a tekintetben sem tudunk nemet mondani, és nem fogjuk elutasítani. Hogyha kritikát fogalmazunk meg, akkor a kritika abbéli lehet, hogy azok az intézkedések, amelyeket ott tételesen felsorolnak, nem lesznek elegendőek ahhoz, hogy ezeket a gondokat orvosolni tudjuk generális szinten. Ugyanis önök beszélnek, mondjuk, „Biztos kezdet” gyermekházakról, ami egy teljesen rendszerben lévő kezdeményezés, és teljes szívből támogatni tudjuk ezt, nyilvánvaló módon akkor, hogyha ez nem lepapírozásról, nem fényképek készítéséről szól, számos és egyébként bebukott reintegrációs projekthez hasonlóan csak azért, hogy a pénzeket így-úgy elkezeldjék, és ezekre a szerencsétlen sorsú emberekre hivatkozva felmarkolják a lóvét.

Ott ül egyébként még mindig az önök, a kormánypárti képviselők padsoraiban az az ember, aki az egyik ilyen botránynak egy ikonikus alakjává vált Magyarországon. A „Híd a munka világába” programról beszélek, ahol több mint egymillió forintot tüntettek el, pedig ennek az egymillió forintnak meglelt volna a helye azokban a válságrégiókban is, amelyek bizony egyre szaporodnak Magyarországon. És hogyha ennek a gazdaságilag nagyon kített, és nyugodtan mondhatjuk azt, hogy sok esetben bizony azt mondhatjuk, hogy a multinacionális cégek globális értékláncainak aljára száműzött országban járunk, akkor bizony ezek a válságrégiók egyre szaporodnak, és ezekben az elgettősödő, nagyon nehéz körülmények között vegetáló, halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorodott térségekben óriási szükség lenne minden ilyen állami forrásra, arra, hogy azt becsülettel használják ott fel, és valóban azoknak az érdekét szolgálják, akinek azt címezték, illetve a közös jövőt próbáljuk vele megmenteni.

Ha kritikáink vannak, akkor mindig ilyesféle kritikákat fogalmazunk meg. És képviselőtársaim figyelmébe ajánlom, különösen ott a kormánypárti padsorokban, hogy nem azt mondjuk, hogy ezek a

programok en bloc és eredendően hiábavalóak, és ezeket el kellene söpörni, törölni, mert ez nyilvánvaló ostobaság lenne, és az ország elleni merénylet. Mi azt mondjuk, hogy ezekre a programokra fokozottabban kellene odafigyelni, és valóban megkövetelni a becsületes elszámolást, mert tényleg egy kardinális területről van szó.

Nos, ezért is kellene ezeket a kérdéseket sokkal gyakrabban, és ha lehet, akkor sokkal őszintebben, és nem mindenféle vádak, címkéket egymás fejébe vadgalva itt a tisztelt Ház falai között tárgyalni, nem az etnikai megbélyegzés céljával. Isten őrizzen egyébként mindenkit attól, ugyanis ez a kényszerű megbélyegzés, hogyha nem vesszük figyelembe azt, hogy a hazai cigányság sem egy homogén massa, odavezethet, hogy egy kierőszakolt azonosságtudat épül azokban is, akikben egyébként ez nem eredendő lelki igény.

(11.40)

Másfelől pedig igazságtalan is lenne egy homogén massa részének tekinteni azokat, akik semmiképpen nem oda tartoznak, hiszen a hazai cigányság eredetét, anyanyelvét, és mondjuk úgy, a többségi nemzethez való viszonyulását tekintve is nagyon sokszínű. Három fő csoportról beszélhetünk, és mind a három egyébként megérdemelné egy-egy külön beszámolót itt a Ház falai között. Beszélhetnék a körülbelül 70 százalékos részarányt képező romungrókról is, tehát a magyarcigányokról, akik eredendően, nagyrészt valószínűsíthető, egyes történelmi és néprajzi vizsgálódások szerint nem is cigány származásúak, hanem a marginalizálódott magyar csoportok, társadalmi csoportok cigányosodtak el. Hadd hívjam fel a figyelmüket, mondjuk, egy 1937-es Népszavacikkre Antalfy Gyulától: „Magyarok a cigánysoron” címmel számolt be a karcagi déli cigánytelep sorsáról, hogy mennyi magyar agrárproletár telepedett oda. Alig vagyunk túl egyébként a nagy gazdasági világválságon, és bizony ezek a szociális ellátórendszerből kikapott magyarok ott elcigányosodtak, hiszen azt mondja a szerző, hogy az elmúlt évtizedben az ott élő cigányok száma megduplázódott. Nyilvánvaló módon nem a magas népszaporulat miatt, hanem azért, mert sokan asszimilálódtak oda is. Tehát eredendően magyar emberekről van szó. Beszélhetnék erről is.

Beszélhetnék valóban az autentikus cigányságot őrző vagy saját magukat annak tekintő lovári, oláh, kolompár cigányokról is, és beszélhetnék a nagyjából 10 százaléknyi részarányt képviselő és főként a Dél-Dunántúlon élő beás cigányokról. Amikor tanítottam, tudják, mindig arra hívtam fel a főként beás származású diákok figyelmét, hogy ne engedjenek a csábításnak. A modern korban egyfajta divattá vált majmolni, követni ezt a gettókulturát a YouTube-on és mindenféle közösségi megosztókon keresztül. Én arra hívtam fel a figyelmüket, hogy volt nekem egy

munkatársam anno, amikor a Dráva Múzeumban dolgoztam, aki a Barcs környéki, dél-dunántúli beás cigányok történetét feldolgozta, és végigbogarászta nagy-nagy lelkiismerettel a baranyai, a somogyi, a zala levéltárakat, és azt találta, hogy beás cigány emberrel az 1700-as évek végétől a XIX. század közepéig tartó időszakban a peres anyagokban köztörvényes bűncselekmény kapcsán nem találkozhattak, legfeljebb csak katonaszökevényként. Ez azt jelenti, hogy az ük-ük-ükszülők bizony békés, termelő életet éltek, famunkával foglalkoztak, és ha vannak ilyen hagyományok, mert szerintem ez egy olyan hagyomány, amit be kellene építeni a nemzeti tudatba, és fel kellene rá hívni a figyelmet, akkor ezek követendő hagyományok. Szóval, arra akartam itt csak kilyukadni, hogy a hazai cigányság, amelyet bizony sokan, még egyszer mondom, nagyon hibásan egy homogén masszának tekinténe, nem az, és megérdemelné a sokkal nagyobb figyelmet így a problémákon keresztül is.

Képviselőtársaim! Nem tudunk mindent a velünk élő cigányságról. Nagyon homályos az a kép, amit adott esetben a népszámlálások közvetíthetnek felénk. Jól jelzi egyébként azt, hogy mekkora a különbség a hivatalos népszámlálási adatok, és mondjuk, a Pénzes Jánosé, a Debreceni Egyetem által felmért valóság között. Ott is legalább egy háromszoros szorzót találhatunk. Ha megnézzük azt, hogy a magyarsághoz való viszonyulás tekintetében az egyes cigány csoportok miként vélekednek, milyen identitást építenek ki maguknak, akkor Kemény Istváné egy évtizedekkel ezelőtti felmérésére hivatkoznék, ami mindenkit el kell hogy gondolkodtasson. A Magyarországra legkésőbbben érkező beás cigányok körében a Dél-Dunántúlon mintegy 60 százalék volt az aránya azoknak, akik saját magukat, nyilván nem letagadva azt, hogy ők cigány származású beás emberek, de mégiscsak és kizárólagosan a magyar nemzet részének tekintették. Ezzel szemben Északkelet-Magyarországon a romungrók, akik - még egyszer hangsúlyozom - sok esetben eredendően nem is cigányok, hanem lesüllyedt magyarok, Keményék felmérése szerint csupán 6 százalékban vallották magukat a magyar nemzethez tartozónak. Miért hozom ezt ide? Soltész képviselőtársam egészen bizonyos, hogy hallott azokról az egyházi jóslatokról, illetve püspöki megállapításokról, amelyek felhívják a figyelmet annak a veszélyére, hogy bizony itt egyes területekről mintha a magyar állam lemondott volna. Ezt nem én mondom itt a Jobbik padsoraiból, hanem katolikus püspökök hívják fel rá a figyelmet, hogy bizony-bizony ezek a területek egy idő után, ha a magyar állam szinte kivonul onnét, akkor nem tekinthető többé az ország integráns részének, és ők beszéltek egyébként egy második Trianon veszélyéről, amire egyébként Ladányi János és szociológustársai korábban már felhívták a figyelmet.

Nos, ha integrációról és cigányügyről van szó, akkor mindig ilyen alapállásból tekintsünk ezekre a dol-

gokra, és ezért kérem ott, a kormánypárti padosorokban ülő tisztelt képviselőtársaimat, hogy ha lehet, akkor erről a kérdésről minél gyakrabban, minél higgadtábban, minél őszintébben tudjunk itt tárgyalni, mert hisszük azt, a néppárti Jobbik valóban hiszi azt, hogy olyan megoldásokra van szükség, amelyek a közös jövőt szolgálják ebben a hazában. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padosraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ritter Imre nemzetiségi képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Parlament! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnökeként, élve a képviselői jogaimmal, néhány dologra az elhangzottakból reagáljak.

Először is szeretném megköszönni a beszámoló összeállítását. Egy mondatra ki lehet térni: a nemzetiségek jogairól szóló törvény módosítása kapcsán felmerült, hogy olyan nagy munka a beszámoló összeállítása, hogy lehet, hogy célszerűbb lenne négyévenként összeállítani; mi pedig azt mondtuk, hogy azt gondoljuk, szerintünk meg évente kellene megcsinálni, mert rendkívül fontos dokumentum. Úgyhogy maradt a kompromisszumos két év, viszont nem februártól februárig, hanem január 1-jétől december 31-éig, a költségvetési évvel együtt, ami, azt gondolom, könnyebbé teszi a beszámoló és főleg a számszaki adatok összeállítását.

Szeretném megköszönni azt is, hogy ahogy államtitkár úr elmondta, nagyon sok helyről és nagyon sok szervezet bevonásával állították össze az anyagot. A lényegében már majdnem elkészített anyagot valamennyi nemzetiségnek, szószólóknak és országos elnököknek volt lehetőségük saját nemzetiségük vonatkozásában átnézni, és ezzel lényegében kizárni, hogy bármilyen számszaki vagy egyéb fogalmi vagy más probléma legyen. Azt gondolom, ennek is köszönhető, hogy valamennyi hozzászóló részéről az összeállított nagyon hosszú, több mint 200 oldalas anyagban semmilyen számszaki vagy egyéb formai, technikai probléma nem merült fel.

Természetesen a lényeg a tartalom. Köszönöm mindenkinek azokat a pozitív jelzéseket, visszajelzéseket és hozzászólást, mind az elismerést, mind pedig a pozitív hangnemet, amivel az egész beszámolót értékelték. Köszönöm azt is, ami néhány felvetés volt. Ebből egy-kettőre, nem elvéve államtitkár úr kenyerét, ha megengedik, reagálnék.

Koloman Brenner német nyelven elmondott hozzászólására nem reagálnék, mert valószínűleg nem mindenki értette; szerintem ezt majd még kint külön megbeszélhetjük ketten is. Viszont a magyar nyelven

elmondott részből szeretnék kitérni arra, hogy felvette a nyelvvesztést, amely nyilvánvalóan a magyarországi nemzetiségek, egyébként nemcsak a magyarországi, hanem minden nemzetiség részére az egyik legnagyobb veszély és legnagyobb probléma. Azt gondolom, a nemzetiségek számára jelentkező kihívásokat és a fennálló, esetenként nagyon komoly problémákat is nekünk, magunknak kell megfogalmaznunk, és nekünk, magunknak kell a megoldás irányába a különböző javaslatokat megtennünk. Ezért is tettük meg azt, hogy kidolgoztuk 2016-ban a nemzetiségipedagógus-programot, amelynek pont az a lényege, hogy megfelelő számú, megfelelően képzett nemzetiségi pedagógusunk legyen.

(11.50)

Hiszen a nyelvvesztést ma már és a jövőben elsősorban a nemzetiségi bölcsődék, óvodák, általános, középiskolák, a nemzetiségi köznevelési rendszeren keresztül tudjuk biztosítani, hiszen az a 150-200-250 éven keresztül zárt közösségi, kistelepülési életforma, amely előtte több évszázadon keresztül biztosította egy-egy nemzetiségnek a nagyon zárt összetartozását, a nemzetiségi anyanyelv fennmaradását, ma már nagyon sok okból nincs meg, és nem is olyan irányba megy a világ, hogy ez a jövőben a nyelvvesztés megakadályozására alkalmas lenne.

Én szeretném azt kiemelni, ha bárki visszanezi akár az én hozzászólásaimat, akár szószólótársaim hozzászólásait, akkor amellett, hogy mindig elismerjük és megköszönjük azokat az intézkedéseket, azokat a lehetőségeket, támogatásokat, melyeket az elmúlt hat évben és ebben a vizsgált két évben is kaptunk, de mindig, kivétel nélkül mindig felvetjük azt is, hogy ezzel természetesen nem oldottunk meg mindent, nagyon sok olyan feladat van előttünk, ami éget, és a 36. órában vagyunk. Ezeknek a felvetése és ezek megoldásának a kezdeményezése, ez a mi feladatunk és ezt meg is tesszük.

Én tartom magamat ahhoz, amit megboldogult elnökünk, Heinek Ottó mondott egyszer, illetve többször is, hogy az a nemzetiségi vezető, aki elégedett a nemzetisége helyzetével, az már asszimilálódott, az már valójában nem nemzetiségi. Ezt meg tudom erősíteni azzal, hogy alig másfél hete volt itt a dél-tiroli parlament elnöke, akit itt a parlamentben is fogadtam, és utána egy teljes napot még Pécsen is együtt voltunk. Dél-Tirolt mi úgy tekintjük, mint a nemzetiségi autonómia egy olyan vívmányát, amit mindenki, aki nemzetiséghez tartozik, szeretne elérni, vagy legalább annak egy formáját. Mikor az ember másfél napig együtt van a dél-tiroli parlament elnökével, és hallhatja azt, hogy nekik mennyi nehézségük és napi küzdelmeik vannak mindig, hogy a nemzetiségi autonómiát fenntartsák, és folyamatosan megfelelően

tudják szinten tartani, akkor, azt gondolom, hogy Heinek Ottónak ez a mondata teljesen helytálló volt.

Ezzel együtt, pont a nyelvvessztéssel kapcsolatban ki kell emelni, hogy ez a két év volt az, amikor a nemzetiségpedagógus-pótlék bevezetésével, a nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíj bevezetésével olyan hosszú távú, stratégiai jelentőségű programot tettünk le, indítottunk el, és a hallgatói ösztöndíjjal kapcsolatban tájékoztathatom a tisztelt parlamentet, hogy tegnap a Soltész Miklós államtitkár úrral tartott tájékoztatón tettük nyilvánossá, hogy nulla óra nulla perckor ma éjjel indult a 2020-21-es pedagógushallgatói ösztöndíj, ami azt jelenti, hogy ebben a tanévben már minden nemzetiségiovodapedagógus-képzésre, minden nemzetiségitanító-, -tanár-, -szaktanár-képzésre jelentkező nappali tagozatos, valamint esti, levelező, illetőleg kiegészítő képzésre jelentkező hallgatót be tudunk vonni a nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíjrendszerbe. És azt is elmondtuk, hogy ugyanakkor viszont még a nemzetiségpedagógus-képzésben nagyon komoly feladataink vannak, a jelenleg még működő, 80-85 százalékban magyar nyelvű képzést meg kell fordítani, hogy 80-85 százalékban nemzeti-ségi nyelvű legyen, s 15-20 százalékban magyar. Ez a nemzetiségi program, bízom benne, hogy valamennyi magyarországi nemzetiség jövője szempontjából kulcsfontosságú lesz, és meg tudja állítani, sőt visszafordítani a korábbi nyelvvessztést.

Az ÁSZ-ellenőrzésekkel kapcsolatban, ami felmerült a DK részéről, szeretnék mindenkit tájékoztatni úgyszintén, hogy olyan rendszerben került be az ÁSZ-ellenőrzés mind a helyi nemzetiségi önkormányzatoknál, mint az országos önkormányzatoknál az átvett intézményekre vonatkozóan, amely korábban nem volt. Többek között most 30-án az Ellenőrző albizottság elnöke meghívta az ÁSZ képviselőit, és átbeszéljük az ellenőrzések tapasztalatait. Minden erőnkkel azon vagyunk, hogy minél pozitívabb ÁSZ-ellenőrzések, ellenőrzési eredmények szülessenek, de szeretném itt kihangsúlyozni, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményeknél a köznevelési intézmények részére biztosított központi költségvetési támogatásnak a 85-90 százaléka abszolút objektíven a pedagógusok juttatására, bérezésére, járulékára van, a rezskiadások 80 százaléka olyan állami cégektől származó víz, villany, gáz s a többi, ahol bármiféle visszaélés vagy a gondatlan gazdálkodásnak még a lehetősége se merül fel, függetlenül attól, hogy egyébként a szabályszerűségi vizsgálat esetén minden törvényileg előírt szabályzat, nyilvántartás és a többi rendelkezésre áll-e és megfelelő minőségben van kidolgozva. Tehát én azt gondolom, hogy itt a kockázat ilyen szempontból sokkal kisebb, mint nagyon sok más vizsgált területen. Emellett szeretném azt is kihangsúlyozni, hogy az ÁSZ mellett a kormányhivatalok, a Magyar Államkincstár és egy sor más olyan ellenőrzés van minden köznevelési intézményben, amelyek szintén más oldalról biztosítják

azt, hogy komolyabb probléma a köznevelési intézményeknél nem lehet.

A fenntartóijog- és a tulajdonjog-átadással, -átvétellel kapcsolatban Sebián-Petrovszki Lászlónak szeretném mondani, hogy nyugodtan meg lehet nézni azokat a köznevelési intézményeket bármelyik nemzetiségnél, ahol 6-8-10 vagy 12 évvel ezelőtt az országos nemzetiségi önkormányzat a fenntartói jog mellett átvette az intézmények tulajdonjogát is. Meg lehet nézni, hogy ezek az intézmények milyen állapotban vannak, milyen fejlődésen mentek keresztül. Reményeink szerint ugyanezt fogjuk tudni elérni a helyi nemzetiségi önkormányzatok által átvett tulajdonjog biztosításával is. Hozzáteszem, itt van egy jelentős különbség, hiszen az országos nemzetiségi önkormányzatoknak van hivatala, és vannak megfelelően képzett embereik, míg a helyi nemzetiségi önkormányzatoknál ezt központilag kell biztosítsuk. Ezért állítjuk fel a nemzetiségi pedagógiai módszertani központot, amely országosan a helyi nemzetiségi önkormányzatok részére segítséget fog nyújtani.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Nem kívánok belemenni a parlamenti, illetve a helyi nemzetiségi önkormányzati választásokhoz szükséges nemzetiségi választói névjegyzékkel kapcsolatban felmerült dolgokba. Mi is nagyon sokat foglalkozunk ezzel. Nem mondjuk azt sem, hogy ezer százalékban a legjobb megoldás van, de egy rendkívül összetett kérdés, és azzal együtt, hogy itt felmerült, hogy visszás helyzet, hogy a parlamenti választás előtt a nemzetiségi választóknak választani kell a pártlista és a nemzetiségi választói névjegyzék között, ugyanakkor viszont pont ez egyúttal a természetes gátja is annak, hogy visszaéljenek nem nemzetiséghez tartozók a választói névjegyzékbe való feliratkozással. Ez a természetes fék nincsen meg a helyi nemzetiségi önkormányzati választásnál, hiszen ott bárki, aki gondolja, a helyi polgármesterre, képviselőkre is leadhatja a szavazatát, illetve a nemzetiségekre is. Természetesen minden olyan javaslatot, amit alkotmányosan végig lehet vinni, és meg lehet csinálni, figyelembe vesszünk, és megpróbálunk ez irányba elmenni.

(12.00)

Még egyszer szeretném megköszönni mindenkinek a pozitív hozzáállást, azt is, hogy a két év során minden nemzetiségi indítványt a parlament ellenszavazat nélkül elfogadott.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Köszönöm a szószólóknak és az országos elnököknek, hogy mindig ki tudtuk alakítani azt a nemzetiségi

egységes álláspontot a különböző érdekek és a különböző mentalitás ellenére, amely ahhoz volt szükséges, hogy ezeket az eredményeket elérjük és elősegítsük. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Ritter Imre szószóló felszólalását. Megadom a szót Farkas Félix szószóló úrnak. Öné a szó, Farkas Félix.

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Ander Balázs jobbikos képviselő úr kétféle stílusú felszólalására szeretnék reagálni, hisz a mai felszólalása kizárólag a cigányokról szólt, és már-már kicsit meglepett, hogy kicsit simogatóan beszélt a cigányságról. Volt idő, amikor gyűlölködtek, Magyar Gárdát működtettek, gyűlöletet keltettek, és véleményem szerint ez most is így van.

Persze, közeledik a választás, nyilván szeretnének önök is cigány szavazatot, jelzem azonban, hogy nem fognak kapni, mert azok a tettek, amelyeket önök valamikor elkövettek, illetve a mai napig is ezt teszik, biztos vagyok benne, hogy ezeket a magyarországi cigányság nem felejtí el.

Menjünk egy kicsit vissza 2010-re! 2010 előtt önök Magyar Gárdát alapítottak, a Magyar Gárdával masíroztak, félelmet keltettek és nemcsak a cigány emberekben, hanem minden jóérezésű magyar emberben is. 2010 után, amikor a jelenlegi kormány megkezdte a kormányzását, az volt az első dolga, illetve a miniszterelnök úr azt mondta, hogy segélyért munkát. Mára már úgy néz ki, hogy a magyarországi cigányság túlnyomó többsége munkából él, hála a jó istennek, vállalkoznak, mert most már kiszámítható a jövőjük. Ezért szeretnék köszönetet mondani a jelenlegi kormánynak, hogy komolyan veszi a nemzetiségek jogait, hiszen a mai nap is olyan fontos ügyet, olyan beszámolót tárgyalunk, amelyet, mint ahogy azt láthatjuk, még az ellenzéki pártok is egyértelműen támogatásukról biztosítanak.

Tisztelettel arra kérem a Jobbikot, hogy ha a cigányságról beszél, tegye azt úgy, hogy ne felejtse, mit követtek el a magyarországi cigányság ellen, mit követtek el a Magyar Gárdával, illetve a masírozással, a gyűlöletkeltéssel. Jó lenne inkább, ha a saját pártjukon belül egymást tájékoztatnák vagy inkább felkészítenék arra, hogy a magyarországi cigányság a magyar nemzet része. Ne bántsák őket! Ők is dolgozó emberek, ők is szeretnek dolgozni, ők is szeretnek adót fizetni, hisz a jelenlegi kormányzásnak köszönhetően - még egyszer megemlítem - nagyon sokan, illetve a túlnyomó többség, ha százalékban mondhatjuk, akkor akár a 90 százalékuk dolgozik.

A jelenlegi kormánynak köszönhető az is, hogy nagyon sokféle ösztöndíjprogrammal segíti a fiatal tanulókat éppen azért, hogy elérhessék ők is álmaikat,

bekerülhessenek ők is középiskolába, illetve a felsőoktatásba, főiskolára, vagy akár még egyetemet is végezhesenek.

Az én körömben is rengeteg olyan cigány származású ember van, akik főiskolát, illetve egyetemet végeztek, ők is szeretnek tisztességesen élni, gyermekeket nevelni, háztartást vezetni. Köszönjük szépen, de úgy gondolom, az önök támogatása nélkül, mert ahogyan bebizonyították, önökre nem is lehet számítani. Köszönöm szépen a felszólalás lehetőségét. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Félix. Két kétpérfes szót kérő jelentkező van, két jobbikos képviselő. A házszabály értelmében csak az egyiknek tudom megadni kétpérfesre a lehetőséget, de ha a másik netán normál szót kér, akkor mind a kétpérfesnek tudom adni; ez a rendje. Akkor kérdezem, hogy ki az, aki először szót kér. *(Nunkovics Tibor jelentkezik.)* Nunkovics Tibor, kétpérfes!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Farkas Félix szavaira szeretnék mindenképpen reagálni. Én lakótelepen nőttem fel, meg gyárban dolgoztam tíz évig, és rengeteg cigány barátom van. Nagyon remélem, hogy majd egyszer találkozok az egyikükkel és el fogja önnek mondani, hogy milyen is az, amikor egy jobbikos valóban törődik a cigányokkal. Tudja, mi nem azt szeretnénk elérni, kedves szószóló úr, hogy a cigányok ki legyenek használva, ahogy ez az elmúlt tíz évben vagy akár az elmúlt harminc évben történt. Mert a cigányokra mindig csak akkor gondolnak, amikor jön a választás.

Én a hétfégen lenn voltam a Taktaközben, Taktaszadán egészen pontosan, és voltam Hernád-parti településeken is. Ők bizony nem azt mondták, amit ön itt most elmondott. Tudja mit? Elégé álságos az, hogy itt ül a parlamentben egy Pócs János, aki egy cigány embert egy kazánba rakott és azzal viccelődött, hogy majd rágyújtja. Akkor miért nem szólalt fel? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Farkas képviselőtársam, kár volt! Nagyon-nagyon kár volt ezt a felszólalást ilyenformán önnek eleresztenie, mert szerintem teljes mértékben kontraproduktív, mondhatnók egyébként azt is, hogy ön simán elmenne a Miniszterelnökségre egy államtitkárnak, de nemzetiségi szószóló minőségben ezt így en bloc kijelenteni elégé meredek.

Igen, én magam is ott voltam a Taktaközben, és megnyugtatom, vagy felzaklatom vele szerintem inkább: lesznek cigány szavazóink. De nem azért mondtam el azt, amit az előbb elmondtam, hogy ők ránk szavazzanak, hanem egész egyszerűen azért, mert ezt tartom igazságnak. Igen, ott Taktakenézen, a Petőfi utca

végén a 72 éves és 14 éves kora óta becsülettel dolgozó, a művelt kertjét örömmel megmutató nyugdíjas cigány bácsi, aki öt gyermeket nevelt fel, mindegyiket becsületben, mindegyiknek szakmát juttatva, bizony, miránk fog szavazni. A nevét nem vagyok hajlandó elárulni, de önök úgyis olyan sokat kutakodnak a kormánypárti padosorokban, nyilván nyomon követik az ellenzéki képviselők minden tevékenységét, adott esetben Facebook-fényképek alapján is tudnak beazonosítani embereket. Szóval, ha ezt megteszik, akkor láthatják azt is, hogy minden rendezvényünkön, legalábbis nálunk, ott Dél-Somogyban ez dívik, eddig is és a néppártosodást megelőzően is ott voltak a cigány barátaink, azok egyébként, akik között bizony még szervezeti vezetőnk is van. De senki nem strigulázza az ő származását, tudjuk róla, elmondta aztán kész. Becsületes életet él, a felelősen vállalt gyermekeinek a jövőjét pedig a tanulásban és a munkában látja. Ennyi az egész. Utána pedig jár a baráti jobb, a segítő kéz.

Bármilyen hihetetlen az ön számára, én csak azt tudom kérni öntől, kedves Farkas képviselő úr, szószóló úr, hogy ne legyen sztereotip gondolatokkal teli ön sem. Gárdázhat itt, felhozhat tíz évvel ezelőtti eseményeket, csak azért ennek a bornírtságára hadd világítsak rá! Európa legnagyobb nemzetei a második világháborúban egymást ölték, milliós szám irtották egymást, mondjuk, a franciák és a németek, hullott a vér a csatatereken. A náci Németország megszállta Franciaországot, aztán utána a németeket szállták meg. Viszont hat évvel, tehát nem tíz évvel, hanem hat évvel a második világháború befejeztét követően ott áll előttünk az európai integráció egyik alapfundamentuma. Mert bizony a francia külügyminiszter, Robert Schuman és német részről akkor Konrad Adenauer voltak olyan bölcsek, hogy azokat a sérelmeket, amelyeket adott esetben kölcsönösen elkövettek egymás ellen, a jobb és szebb jövő, még ha borzongató is ez a kifejezés egyesek számára, de a szebb jövő érdekében félretegyék.

(12.10)

Igen, volt gárdamasírozás is, és igen, volt egy néppárti fordulat a Jobbikban is. Az önök miniszterelnöke hol ült? Nem a libernyák Néppártnak volt az egyik vezetője? - már bocsásson meg a kérdésért! Tehát tényleg méltatlan ezt így iderángatni, idecítálni. Ha baráti jobbot nyújtanak az embernek, és azt őszintén teszik, akkor azt jobb helyeken illik elfogadni. Ez a baráti jobb azoknak, akik közösen akarják tényleg építeni ezt az országot, az őszinte a mi részünkről.

Nagyon kérem, tisztelt szószóló úr, hogy ne keressen itt semmiféle szavazatszerzési machinációt. Azt egészen máshol kellene keresnie. Tudja, tegyen úgy ön is, mint mi, menjen akkor el a terepre, néha azért jó kimozdulni az íróasztal mögül, az irodából is, és ha ott őszintén elbeszélget emberekkel, akkor szembesülhet a rögvalósággal, azzal, hogy itt, ebben

az országban ki és hogyan szokott szavazatokat, voksokat vásárolni kiszolgáltató emberektől. Mi pontosan azt szeretnénk elérni, hogy ezek az emberek ne kényszerüljenek arra soha és semelyik politikai erő részére sem, hogy a szavazataikat, mondjuk, egy-egy szatyor élelmiszerért, zsák krumplióért eladják.

De még egyszer mondom: én ezt nem szerettem volna idehozni. Itt van előttünk egy beszámoló, amit ez a frakció is meg az ellenzék összes többi frakciója dicsért, és az abban megnyilvánuló szellemiséggel kapcsolatosan kifejtettük azt, hogy ennek az országnak ez volt a múltja, és ez a jövője. Tehát támogatjuk: a hazai nemzetiségeket nem bedarálni és nem ellenségként tekinteni kell, még akkor is, ha óriási különbségek vannak a hazai nemzetiségek között. Én nagyon-nagyon sajnálom, hogy ez a mondandóból nem jött le. Azt hiszem, hogy a többség megértette. Vannak, akik nyilvánvaló módon, jó szokásukhoz híven ki akarják facsarni, ki akarják forgatni, adott esetben mondatokat a kontextusból kiragadva, nem is tudom, valamiféle botránykőként bemutatni, de nem hiszem, hogy ez a közös érdekünket szolgálná.

Szószóló úr, én magam is egy olyan vidéken élek, ahol nagyon magas a cigány lakosság, a beás cigányok aránya. Ilyen fiatalokat tanítottam középiskolai tanárként. Én el merek ott menni, és el merem eddig is menni, még a néppártosodás előtt is bármelyik elgettsodó faluba. Ugyanis azok a fiatalok soha nem vonták kétségbe azt, hogy én az ő boldogulásukat is szeretném. Ön ezt megteheti nyilvánvaló módon, minden joga megvan hozzá, én viszont csak arra kérem, hogy próbáljon tájékozódni előtte, mielőtt ilyen fölszólalásokat tesz. Mert az, hogy mondjuk, számomra ez sértő, bántó és igaztalan, kit érdekel? Senkit. Ez a dolgunk, viseljük el.

Itt azonban többről van szó. Van egy egymillió népcsoport Magyarországon, speciális problémákkal. Egészen egyszerűen arról szól a dolog, azt szerettem volna itt kifejtetni, hogy jó lenne, ha ezzel minél többször és minél őszintebben foglalkozni tudnánk. Ennyi az egész, nem több. Nem szavazatvásárlás. Egyébként is irdatlan, óriási az az erőbeli különbség, ami mondjuk, a kormánypártok és a mi kezünkben van ahhoz, hogy mondjuk, ezt a szavazati hajlandóságot befolyásolni tudjuk. Elmondtak már minket mindennek a néppártosodás óta is. Mondjuk, jó lenne eldönteni, hogy akkor hol liberális kommunisták vagyunk, vagy mikor vagyunk fasiszta náci, mert van egy kis szerepválar e tekintetben az önök részéről ránk vetítve.

Szóval, nagyon kérem, hogy maradjon meg ez a, nem is mondanám, hogy vita, hanem ez a beszámoló tárgyalása olyan keretek között, amilyen kereteket a hazánkban élő 13 nemzetiség megérdemel. Én a hozzászólásomban ezt próbáltam szolgálni, és nagyon kérem önt is, hogy a cigányságot úgy, ahogy a fölszólalásom legelején mondtam, illetve óhajtottam, ön se egyfajta homogén masszaként állítsa be, akik lelkesült, boldog vigyorral az orcájukon mind-mind

masíroznak azért, hogy narancsos zászlók alatt a Fideszre szavazhassanak. Nincs így, és ne is legyen így. És nem azért, mert mi félünk attól, hogy akkor kevesebb szavazat jut, hanem egészen egyszerűen azért, mert hagyjuk meg ezeknek az embereknek is a szabad választás jogát, ha demokráciáról beszélünk. És higgye el, hogy nagyon sok cigány embernek, főként egyébként a becsülettel dolgozó, korán kelő és keményen dolgozó cigány kisembereknek van teli a hócipője azzal, amit sok esetben ez a kormány csinál.

Én dicsértem itt azokat a kezdeményezéseket, amelyek ebben a beszámolóban szerepelnek. Ha kritikát fogalmazunk meg, akkor hadd mondjam még egyszer: nem azért mondjuk ezt, hogy ezeket a kezdeményezéseket, a roma szakkollégiumokat, a „Biztos kezdet” gyerekházakat, és lehetne sorolni akkor az egyéb integrációs programokat, be kellene darálni, el kellene tüntetni, meg kellene vonni tőlük a forrásokat. Nem. Amit kérünk, és szerintem ez ellenzékből meg egyáltalán képviselői alapállásból indítva is teljesen legitim kérés, hogy legyen minden átlátható, legyen minden elszámoltatható. Ennyi az egész. Aztán, ha még kritika van, akkor annyi kritikánk van, hogy meg kell nézni, mondjuk, mennyi a rászoruló gyermek Magyarországon, főleg egyébként abban a népcsoportban, amelyet ön is itt képviselne, és akkor tegyük mellé azt, hogy a kormány mindent elkövetett-e annak érdekében, hogy ne annyi „Biztos kezdet” gyerekház legyen ebben az országban, mint amennyi van, hanem annál sokkal-sokkal több, mert igény bizony volna rá. Tehát százezerszám nőnek föl a gyerekek olyan körülmények között, ahol olyan szocializációs normákat sajátítanak el szerencsétlenek, ahonnan aztán kitörés nem nagyon lesz, a továbbvezető kapuk, azok bezáródnak előttük.

Ezért az államnak is óriási felelőssége van, és azért konzervatív alapállásból - de ezzel, gondolom, a kormánypárti padosorokban is egyetértenek - nemcsak az államnak van felelőssége, és nemcsak a többségi társadalomnak van felelőssége, hogy ne képezzen homogén masszát olyan emberekből, akik nem alkotnak homogén masszát, és az etnikai megbélyegzés ne sújtson mindenkit, meg egyáltalán, hanem az egyénnek is megvan a maga felelőssége azért, hogy egyről a kettőre jusson. Ezt is el szoktuk mondani, meg azt is el szoktuk mondani, hogy ha mondjuk, az enyingi maffiáról van szó vagy éppen az érdi maffiáról, hogy bizony-bizony nem segítik azok a gazemberek az integráció ügyét, mert így működik a szociálpszichológia, bizony-bizony azok az elfogadhatatlan cselekedetek, amelyeket ők véghez vittek, véghez visznek, azok visszahullanak azokra a becsületlen cigány emberekre is, akiknek mi teljes őszinteséggel és tiszta szívből baráti jobbot nyújtunk. De mindig elmondjuk, hogy őket ne büntessék ezeknek az embereknek a vállalatlan gaztettei miatt, mert senki nem tehet a származásáról, senki nem tehet a bőre színéről, és egyáltalán az identitást föl vállalni, az nem bűn.

Azt is hozzá szoktuk egyébként ez esetben tenni, hogy igen, nagyon örülnénk annak, ha a Péli Tamás-féle kettős aranypánt gondolata minél szélesebb befogadásra lelne a cigányság körében. Ne egyfajta etnonacionalista szemlélet alapján tekintsen a többségi társadalomra, hanem igen, ő is érezze magát a magyarság részének, és erre százalékok vannak, hogy ki, melyik csoport éppen ezt hogyan érzi. Mi azt szeretnénk, és ez megborzogató egyébként rasszista alapállásból is, meg megborzogató etnonacionalista alapállásból is, amikor azt mondjuk: azt szeretnénk, ha a cigányság minél nagyobb része valóban a magyarság részének tekintené magát, és integráns része lehetne ennek a nemzetnek. Teljes mértékben partnerek vagyunk ebben.

Hogy ebben ön adott esetben milyen kifogásokat talál, és hogyan próbálja ezt az egészet kifacsarni, az megint egy másik dolog, de nagyon-nagyon szomorú lennék miatta, mert itt nem a kettőnk esetleges csatározásáról meg szópárbajáról szól a történet, hanem egy majdnem tízmillió ország jövőjéről és azon belül arról az egymillió emberről is, akiket önök is, ön is képviselni szeretne. Csak ennyit kérek, képviselő úr urak, illetve szószóló úr. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ander Balázs képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Farkas Félix szószóló úrnak.

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Én sem szeretnék csatározni, de higgye el nekem, hogy én folyamatosan kinn vagyok az emberek között a településen. Akkor is kinn voltam, amikor önök masíroztak, akkor is kinn voltam, amikor önök cigánybűnözést kiáltottak. Ha akkor voltak cigányok az önök pártjában, akkor szégyelljék magukat, mert rájuk is vonatkozik az a jelző, hogy akkor ők is cigánybűnözők voltak önök szerint.

(12.20)

Én meg úgy gondolom, hogy nincs cigánybűnözés és nem is lesz, és az a különbség az önök és a jelenlegi kormány között, hogy önök feszültséget keltettek, önök viszályokat szítottak, félelmet keltettek. Ez a kormány viszont áttekintette a feladatokat, és azt mondta, hogy a cigányságot fel kell zárkóztatni. Ön is említette a roma hallgatói szakkollégiumot, ennek köszönhetően nagyon sokan jutnak diplomához. De mint ahogy említettem az ösztöndíjprogramokat, annak köszönhetően szintén nagyon sokan fejezik be az általános iskolát, középiskolát, és hála a jó istennek, mennek továbbtanulni. De számos olyan lehetőség van, mint a tanodahálózat, a „Biztos kezdet” gyerekház, ez is elősegíti a cigányság integrációját, felzárkózását, úgyhogy ezt ne vitassa el.

Önök akkor is ott voltak, amikor a szocialista kormányzás ideje alatt mi sírtunk, akkor, amikor halomra lőtték a cigányságot. A gyilkos az ötéves kisgyermek életét sem kímélte. Önök akkor masíroztak, félelmet keltettek, és ezt a magyarországi cigányság nem fogja elfelejteni, ezt most mondom. Lehet most akármilyen simogató beszélgetés vagy simogató fel szólalás, higgye el, hogy ez így van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, Fidesz.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden reagálnék Ander képviselő úr szavaira: valószínűleg a Jobbik és az ön rossz lelkiismerete szólalt meg, azért beszélt 13-14 percet olyan dolgokról, nem tudom, nem pontosan tudtam követni, mert Schumanról, Európai Unióról és sok mindenről hallottunk. (*Ander Balázs: Sajnálom, hogy nem értette meg.*) De szerintem bármennyit beszél, bármennyit beszél, nem tudják a lelkiismeretüket tisztára mosni, mert egyrészt önök a cigányok ellen komoly bűnöket követtek el, másrészt koalíciós partnereik, barátai, Gyurcsány Ferenc és a társai.

A cigány emberek jól emlékeznek arra az időszakra, amikor 12 százalékos volt a munkanélküliség, amikor nem volt a cigány embereknek munkája, amikor nem volt cigánypolitika, amikor titkosszolgálati háttérrel cigány embereket lelőtték. Ezek az idők, hála istennek, megszűntek, ma már a munkanélküliség 3-4 százalék körül van, és a cigány emberek is munkát tudnak találni, ma már nincs cigánygyilkosság Magyarországon. Ez mind-mind megtörtént. Úgyhogy szerintem valóban nehéz lesz elmagyarázni cigány honfitársainknak azt, hogy miért szavazzanak a Jobbikra, és miért szavazzanak Gyurcsányra. (*Nunkovics Tibor: Gyere le velem a Taktaközbe!*) Miért szavazzanak azokra, akik már megfélemlítették őket és azokra, akik tönkretették az országot, egyszer már tönkretették az országot, és tönkretették a cigány embereket is?

Én szeretnék gratulálni Farkas Félix szószóló úrnak, azt gondolom, hogy a cigány közösség azért tartott előbbre, sokkal előbbre, mint ezelőtt tíz évvel, mert ilyen vezetői vannak. (*Nunkovics Tibor: És Farkas Flórián? Ott ül melletted!*) Mert bizony vannak olyan cigány emberek, akik odaállnak a cigány emberek elé, vezetnek ezt a közösséget, kihasználják azokat az európai uniós és nemzeti programokat, amelyek a cigányok felemelkedését szolgálják, és azért értünk el eredményeket az elmúlt tíz évben, és azért beszélnek így a cigány emberek, és tudom, hogy nagyon rossz ezt önöknek végighallgatni, és nem csodálkozom, hogy 14 percen keresztül a semmiről beszélnek. (*Ander Balázs: Mert nem fogtad föl.*) Köszönöm. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Képviselőtársam, nagyon sajnálom, hogy nem fogta fel akkor azt, amiről beszéltem. (*Nunkovics Tibor: Lehet, hogy nem idevaló.*) Schuman és az Adenauer-példa azért jött ide, mert azt akartam bizonyítani, hogy két nagy nemzet, miután egymást ölték, hat évvel a második világháború után képes volt arra, hogy összefogjon, baráti jobbot nyújtson egymásnak. Önök itt most beszélnek masírozásról, így van, beszélnek cigánygyilkosságokról is, amihez a Jobbiknak semmi, de semmi köze, ezt kikérjük egyébként magunknak, hogy minket ezzel mosnának itt össze. Tehát szégyen, gyalázat! Az is szégyen, gyalázat, hogy itt volt egy vita, egy teljesen normális hangulatú parlamenti beszámoló, és így eltérítették. (*Soltész Miklós: Mert kiabálsz!*) Nem azért, tisztelt képviselőtársam, államtitkár úr, hanem azért, mert olyan gyalázatos vádakot fogalmaztak meg itt velünk szemben, ami egészen egyszerűen nem fedi a valóságot.

Mi köze a Jobbiknak a cigánygyilkosságokhoz? Igen, elítéljük mindig az ilyesmit. Elítéltük akkor is. Ártatlan emberi vér nem folyhat, se öregé egyébként, akit öregező, két lábon járó sakálók vernek agyon a falu végén, és se kisgyerekeké, akiket rasszista barokmok lőnek agyon. Tehát ez szerintem teljesen világos. Ebben az országban rendnek kell lennie! Önök vannak tíz éve hatalmon, kétharmaddal kormányoznak.

Felhozta itt képviselőtársam, akkor ide-oda csapongva ön is, mondjuk, a tanodák ügyét. Hadd kérdezzem már meg, mi történt, mondjuk az Igazgyöngy Alapítvánnyal. Ki vonta meg tőlük a pénzt? Ugye? Kell 136 milliós luxusszőnyegekre. Köszönöm. Ennyit önökről. Gyalázat! (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy jelentkezik-e még valaki további fel szólalásra. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok, az együttes általános vitát lezárom, és megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván az elhangzottakra.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Mindenekelőtt szeretném megköszönni Szuperák Brigitta szószóló asszonynak, aki közvetítette a nemzetiségi szószóló képviselő úrnak is a közös döntését, azt a közös döntést, amiben egyébként együtt vettünk részt.

És köszönöm szépen azt a kiállását is, amiről én egyébként - nyilván figyelemmel kísérte a bevezető felszólalásomat - szót is ejtettem, hogy pont a magyarországi ukrán képvisellel, a magyarországi ukrán közösséggel, nemzetiséggel igenis jó a kapcsolatunk, minden lehetséges támogatást megadunk. Megadunk egyébként az Ukrajnában élő embereknek is, és arról sem a magyar kormány, sem képviselő asszony, tehát a magyar-ukrán közösség vezetői nem tehetnek, hogy sajnos az a kapcsolat nem a legjobb a két ország között. Mindamellet pedig mégis mindent

megteszünk értük, és köszönöm szépen a kiállását az ott élő magyarságért. Ez külön bátorságot is igényel. Köszönöm.

Mindamellettt köszönöm szépen azt a hozzáállást is, amit összességében a szószólók is mind az előkészítő anyaghoz, amit a beszámolóhoz adtak, mind pedig utána a döntésnél, vagyis magánál a vitánál tanúsítottak.

Közös munka, közös tíz év eddigi két évét foglaljuk most össze, és ez a két év, bármilyen rövid időtáv is, már itt is eredményeket mutat. Köszönöm szépen Demeter Zoltán, illetve természetesen a KDNP-s Vejkey Imre képviselő uraknak a támogatását, segítségét és persze a két frakciónak az elfogadó, támogató nyilatkozatát. Köszönöm szépen pozitív hozzáállásukat is.

Én arra gondoltam, hogy annak ellenére, és furcsa volt, hogy az egyik bizottságban, amin tárgyalták ezt a beszámolót, az ellenzék tartózkodott, a baloldali ellenzék, bár nem értem most, hogy miért tették ezt, másik oldalról meg itt beszámoltak arról, hogy mennyire fontos és jó beszámoló, összességében támogatják, sőt a végszavazásnál is, ehhez képest a Jobbik kivételével az egész baloldal eltűnt innen. Az, hogy engem, a válaszokat nem hallgatják meg, az különösen nem érdekel, de az, hogy mondjuk, a német nemzetiségi képviselő urat nem hallgatják meg, az már szerintem a téma, illetve a nemzetiségiéiről, felé tiszteletlenség, hiszen mégiscsak egy kétéves időszak lezárását tesszük most meg.

És éppen ezért elég nehéz is válaszolni a DK képviselőjének, aki összességében pozitívakat mondott, összességében azt mondta, hogy jó ez az anyag, minden van, támogatják, majd kitért három olyan területre, amire muszáj hogy válaszoljak, mert levegőben maradna, ha nem válaszolnék. Egyrészt az ÁSZ észrevétele, ami egyes nemzetiségi, leginkább helyi nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozik zárszámadás kapcsán: csak azt szeretném mondani, hogy az egyik az, hogy ez nem a mostani időszakra vonatkozott, hanem egy korábbira. Másrészt pedig tanulnia kell ennek a sok-sok önkormányzatnak sok mindent, hogy azokat a jogszabályokat, azokat a feladatokat, azokat a pénzügyi szabályozásokat jól tudják végrehajtani, de becsülettel teszik, és amikor a hibára felhívja a figyelmet bármely állami szerv, nagyon nagy többségükben rendbe is teszik azt a hibát. Én csak ezt szeretném jelezni az itt nem lévő DK-s képviselő úrnak.

(12.30)

Mint ahogy a DK-nak szeretném jelezni, a Gyurcsány-pártnak, hogy a 2019. évi választással kapcsolatos felvetésük, mármint, hogy ott adott esetben visszaélések történhetek vagy történtek a nemzetiségi választási névjegyzés kapcsán, valóban érkeztek ilyen

észrevételek a nemzetiségek részéről, és ezért orvosoltuk most tavasszal a törvényben, 2010 tavaszán vagy nyár elején, hogy igenis ezen változtassunk.

Érdekes módon megtaláltuk, nem biztos, hogy a legjobb megoldást, a mostani legjobbnak tűnő megoldást közösen, a nemzetiségekkel. Érdekes módon a DK-sok, akik nincsenek most itt, nem szavazták meg ezt a törvényjavaslatot.

Volt még egy számomra végképp teljesen érthetetlen fölvetésük akkor is a vitában, meg most is a Gyurcsány-párt képviselője elmondta mindezt, hogy támadják azt, hogy a nemzetiségek megkapják tulajdonba az iskolákat, óvodákat, akármilyen más intézményeket.

Önmaguknak is kellene tudniuk, hiszen voltak kormányon valamennyi ideig - de hát annak az időszakát jobb nem is ideidézni most -, hogy például egy európai uniós pályázaton mennyivel könnyebb úgy elindulni, ha valaki tulajdont képvisel, vagy pedig másnak a területén, akár épületén akar beruházni. Nagyon jól tudják azt, hogy bármilyen szempontból a tulajdon igenis inkább felelős magatartást von maga után, aminek eredményeképpen sokkal jobban viháznak, sokkal inkább fejlesztik azt az épületet, ezért döntöttünk úgy, hogy tulajdonba adunk óvodákat, iskolákat, amelyeket átvettek a nemzetiségi önkormányzatok, azzal a feltétellel persze, hogy ha profilt váltanának, befejeznék ott a nevelést-oktatást, akkor visszaszáll a tulajdon az eredeti tulajdonosára, tehát semmi és senki nem sérül ebben a témában. A Gyurcsány-pártnak a tulajdonról már nem is kellene beszélni egyébként, mert akkor tényleg adják vissza azt az elkobzott ingatlant, amiben Gyurcsány Ferenc és családja továbbra is dózsöl. Ez nem ennek a mostani beszámolónak a témája, de ha már fölvetették, akkor muszáj volt erre reagálni.

Köszönöm szépen Keresztes Lóránt fölszólalását, még akkor is, ha előhozott a német elűzetés kapcsán egy olyan tényleg elfogadhatatlan - én is elmondtam, többen is elmondtuk a kormányból - műsort, ami most is, a múltban is és a jövőben is elfogadhatatlan lesz. Csak megkérdezném, hogy akkor hogy a csodába' van az, hogy egy Jobbiknak egy olyan jelöltjét támogatják a szerencsi országgyűlési választáson most, október elején, aki kimondottan cigányellenes, kimondottan zsidóság ellen szólal föl, és kimondottan munkásellenes. Ez hogy van? (*Ander Balázs: Miért cigányellenes?*) Ezt szeretném egyszer megkérdezni, ha itt lennének, hogy hogy jön ez ide, amikor egy tévéműsort vagy valami kis picit dolgot, ami tényleg méltatlan volt, elítéltük, azt idehozza, de a másik oldalról pedig ott a kettős mérce, és azzal nem foglalkoznak. Azt nem hozzák elő. Tehát méltatlan volt ez a mondat is, mindamellettt, hogy azt kell mondani, hogy nekik saját házuk táján kell söpörni, és nem erről szólt ez a mostani vita. Mindemellettt pedig amit a Jobbik művelt, ismét méltatlan.

Én csak azt szeretném mondani önöknek, hogy a magyar dráma napja tegnap volt, nem ma. Tehát az az

előadás, amit itt próbáltak akár úgymond vezérszónokiban, akár pedig az ordibálás, amit Ander Balázs ma is - mint ahogy tegnap is, meg sokszor itt a parlamentben, megszoktuk tőle - tett, az elképesztő. Ez szerencsenmosdatás, tisztelt képviselőtársaim.

Önök hiába mondják a néppártosodást harmincháromszor meg harmincháromezerszer, abból nem lesz semmi. Nemcsak mondani kell, hanem úgy is kell viselkedni, nemcsak úgy is kell viselkedni, úgy is kell tenni. Önök ezt a sorrendet lehet, hogy próbálják gyakorolni - és most szépen beálltak a baloldal mellé -, de összességében siralmas, amit művelnek, és gyalázat, gyalázat azokkal az emberekkel szemben, akik itt élnek közöttünk magyarként, akik közül egyébként az elmúlt idők kormányzati eredményeképpen 900 ezren kikerültek a szegénység sorából - ez a legfrissebb felmérés, csak szeretném önöknek is mondani, hogy ezt is hangoztassák -, és a másik oldalról pedig gyalázat, mert nyilván méltatlan az a helyzet, amiben ezek az emberek élnek, de szeretnének onnan kitörni. Ehelyett önök pedig folyamatosan ellenük uszítanak.

Az, hogy most ön elmondott egy szép és megható gondolatmenetet, ezt mindenki nagyra értékeli, de azt gondolom, hogy azért a választók tudják, hogy mit akarnak önök.

A lényege ennek a vitának mégiscsak az, hogy van egy olyan beszámoló, illetve van egy olyan tíz év mögöttünk, azon belül is egy olyan két év, amire óriási nagy szükség volt. Óriási nagy szükség volt mindabban a tekintetben, hogy a nemzetiségek meg tudják őrizni valóban anyanyelvüket, valóban a nyelvesztés ellen közösen küzdjünk, és ahogy Ritter Imre képviselő úr is elmondta, hogy mennyi-mennyi mindent tettünk az elmúlt évek során, és most is annak az eredményét már, hála istennek, akár a tegnapi napon is tapasztalhatták a nemzetiségipédagógus-jelöltek, igen, ez a lényeg, és ez a fontos.

És minden más, amit itt elmondanak szépet, jót azok, akik egyébként meg kimennek innen a teremből, és a gyűlöletet keltenek adott esetben egy adott nemzetiséggel szemben, az nem fontos. A fontos az, hogy tizenhárom magyarországi nemzetiség itt él közöttünk, és tíz év munkája, most pedig a 2017-18. év beszámolója igenis azt mutatja, hogy annak a munkának, amit elkezdtünk, lesz és van is eredménye. Van eredménye és lesz eredménye itt, Magyarországon is, és van eredménye és lesz eredménye a szomszédsági politikában is. Sőt, hozzáteszem, más nemzetek politikájában is.

Érdekes volt a Jobbik felszólalásában, amit németül mondott el a képviselő úr, hogy nem ugyanazt mondta el magyarul, és Magyarországot nem szépen állította be német nyelven a németek felé. Holott pontosan most van egy felmérés abban, hogy a két nemzet polgárai, németek és magyarok mennyire tisztelik és becsülik egymást. Mennyire tisztelik a németek Magyarországot és a magyar embereket, és mennyire tisztelik a magyarok a németeket. És ennek része nyilván az a munkakultúra, amit közösen meghonosítottunk.

Része az az ipar és sok minden más, amit a német vállalatok Magyarországra hoztak. Része ennek az a hatalmas nagy német nemzetiség, akik túléltek a baloldalnak, a kommunizmusnak azt az üldözését, ami jogtalan és jogfosztás volt az elűzés során; és része az is, hogy igenis olyan nemzetiségi politikát folytatunk, amelynek eredményeképpen itt ülnek a szószólók és a képviselő úr ebben a csodálatos Parlamentben, és együtt tudjuk előkészíteni azt a sok-sok munkát, ami még vár ránk.

Én ezt szeretném önöknek is megköszönni, és mindazoknak a képviselőknél, akik mindehhez sokat tettek: a szószólóknak, a képviselő uraknak, de még az ellenzéki felszólalóknak is, akik pozitívan nyilatkoztak erről a beszámolóról, azoknak is köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Vejkey Imre urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt én is csodálkozva álltam a vita folyamánya előtt, ugyanis az Igazságügyi bizottság előtt ez a vita már lefolyt.

Abban a vitában a baloldali képviselők más álláspontot foglaltak el, pedig nem is régen volt, 2020 márciusában, akkor tartózkodtak a szavazásnál, nem nemmel szavaztak, hanem egy gyenge nemmel. Most örömmre szolgált ez a félfordulat, amit vettek, csak kérdés, hogy mi történt március óta, mi indította őket arra - esetlegesen az október 10-ei időközi helyhatósági választás -, hogy megváltoztatták korábbi álláspontjukat, amit részletes indoklással az Igazságügyi bizottság jegyzőkönyvében megtalálhatnak. Most itt úgy tűnik, hogy egyhangúlag azt mondták, hogy igen-nel fognak rá szavazni.

Valóban, Brenner Koloman képviselőtársunk mást mondott el németül, és mást mondott el magyarul. Én a kettő közötti különbségre most nem kívánok kitérni, csak mégis furcsának találom azt, hogy a parlament előtt ez megtörténhetett.

(12.40)

A német nemzetiségi önkormányzatok tekintetében viszont hangsúlyozni szeretném, hogy rendkívül jól ismerem a hegyvidéki, a Budapest XII. kerületi német nemzetiségi önkormányzatot, Kövesdiné Martin Nóra az elnöke, és azt tudom mondani, hogy szemlátomást - nemcsak elnök asszony tájékoztatása alapján, hanem az én tapasztalataim alapján is - az elmúlt tíz évben évről évre egyre jobban tudják megélni a németiségüket a Svábhegyen, és nemcsak nyelvükben, hanem kultúrájukban is.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a Svábhelyen álló Szent László plébánia ünnepe, amely most, éppen a hétvégén 160 éves lesz, egyben a terményünneppel is összekapcsolódik, amely egy csodálatosan szép keresztény és német ünnep; ezek egybekötve, közösen lesznek megünnepeelve.

Szeretnék kitérni arra a vitára is, ami Farkas Félix kontra Ander Balázs között zajlott. Ebben a vitában egyértelműen Farkas Félix roma szószóló úrnak tudunk igazat adni, tudok én személy szerint igazat adni. Erőből azt mondják, hogy: „Ne félj!”, „Hát ne félj!”, „Miért félsz tőlünk?” Hát, inkább jobban fog félni szegény roma képviselő tőlük, ha ordibálva mondják, hogy ne féljenek tőlük; már csak azért is, mert ahogy mondta, ő tapasztalatból beszélt. Tapasztalatból beszélt a roma emberek nevében, és tapasztalatból beszélt az őket támogató, jóérezésű emberek nevében, akikben a masírozás félelmet keltett, akik életüket veszítették. Ezért azt tudom mondani, hogy a jövőben is számíthat a roma közösség ránk, a Fidesz-KDNP-re.

Végezetül azt szeretném mondani, hogy kérem, támogassák úgy a beszámolót, mint a határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló jegyzékváltás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12876. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Lett Köztársasággal 2004-ben kötött adóegyezmény a jogdíjak adózása tekintetében a legkedvezőbb elbánásra vonatkozó rendelkezést tartalmazott, amely szerint amint a Lett Köztársaság bármely OECD-tagállammal kedvezőbb szabályokban állapodik meg, az automatikusan alkalmazandó a magyar-lett egyezményben is.

A T/12876. számon benyújtott törvényjavaslatban foglalt jegyzékváltás szerint Lettország a jogdíjakra vonatkozóan kedvezőbb adóegyezményt kötött Japánnal, mint amely szabályt a magyar-lett adóegyezmény tartalmazott, így az említett egyezmény

alapján automatikusan módosult a jogdíj szabályozása a magyar-lett adóegyezményben. A módosulás szerint a jogdíj kizárólag a haszonhúzó illetősége szerinti államban adóztatható, illetve a jogdíj fogalma is szűkebbé vált. A jogdíj adózása így közeledett a nemzetközileg elfogadott sztenderdekhez, jobban igazodik a hazai adórendszerhez, és jobban szolgálja a befektetők érdekeit.

Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződésnek minősülő jegyzékváltás a belső jog részévé váljon, szükséges a kötelező hatály elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzékváltás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Magyarország és Lettország között a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, 2004-ben kötött egyezmény, vagyis a magyar-lett adóegyezmény módosításának lényege az, hogy a kettős adóztatás elkerülése 2018. január 1-je óta már a jogdíjakra is kiterjed. Egészen pontosan arról van szó, hogyha a jogdíj az egyik államban keletkezik, de haszonhúzója a másik államhoz tartozik, akkor csak ebben az utóbbi államban kell adót fizetni.

Magyarország és Lettország együttműködése természetesen nem korlátozódik a gazdasági kérdésekre, védelmi és politikai területre is kiterjed. Magyarország 2019 közepén már második alkalommal vett részt a balti országok, köztük Lettország légterének védelmében, és 2022 utolsó negyedévében szintén vezető nemzetként immár harmadik alkalommal fogunk hozzájárulni a Baltikum légtérrendészeti feladatainak ellátásához. Támogatjuk Lettország jelöltségét az ENSZ Biztonsági Tanácsában a 2026-27-es időszakra, mert helyesnek és fontosnak tartjuk, hogy a közép-európai régió közepes méretű országainak szempontjai is megjelenjenek a testületben.

Sok kérdésben hasonló álláspontot képviselünk az Európai Unió jövőjéről folytatott viták során is. Mindketten elkötelezett támogatói vagyunk a bővítésnek, amit stratégiai kérdésnek tekintünk. Mindketten

fontosnak tartjuk, hogy a kohéziós források jelentősége ne csökkenjen az uniós költségvetésben, ezért sikernek tartjuk a miniszterelnökök nyári megállapodását, amit most az Európai Parlament meg akar fűrni. Mindketten elutasítjuk a többségi döntéshozatalt külpolitikai kérdésekben és a jogállamisági kérdések politikai eszközként való felhasználását.

Végül, de nem utolsósorban: hasonló az álláspontunk a migráció kérdésében, és elutasítjuk az illegális migránsok kötelező kvóták szerinti elosztását és az ENSZ migrációs csomagját is. Köszönöm, hogy meghallgattak. Támogatjuk a jogszabályt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót, köszönöm a lehetőséget. Vélhetően fékezett habzású érdeklődés mellett fog ma különböző nemzetközi egyezmények kapcsán tanácskozni a Ház, ahol egy-egy vezérszónok, kormányparti képviselőtársaim nyilván el fogják mondani, nem azt akarom mondani, hogy a termelési jelentések félóráján, hanem azt, hogy az adott régióval, országgal kapcsolatban milyen prioritásokat tudunk kiemelni, milyen a magyar álláspont. Ez egyébként nagyon helyes, ezzel semmiféle problémám nincsen, aztán pedig a különböző, kettős adóztatást elkerülő törekvések tekintetében vagy implementálunk jogszabályokat, vagy ki kell hirdetnünk, vagy meg kell erősítenünk valamely nemzetközi egyezményt; önmagában ezzel sincs probléma.

Viszont sokat segített kormányparti vezérszónoktársam, hiszen kitágította ennek a vitának a lehetséges kereteit, a légtérrendszettől kezdve a migrációig nagyon sok minden felmerült a Lettországot érintő és amúgy a kettős adóztatás elkerülését célzó csomag kapcsán. Én egyébként nem vetem el a dimenziók ilyen stílusú és szintű nyitogatását.

Azt szeretném ugyanakkor kiemelni, hogy bár csak Lettország tekintetében is a pozitív migrációs folyamatokat Magyarország teljes egészében át tudná venni. Tökéletesen egyetértek abban, hogy semmifajta bevándorlásra, bevándoroltatásra ennek az országnak nincsen szüksége, de álláspontom szerint a százezres nagyságrendű idetelepített vendégmunkáštömeg is a zéró tolerancia tárgyát kellene hogy képezze - Magyarországon valamiért nem. Ha a Baltikum országainak a gazdasági szerkezetét megvizsgálják, akkor ezekből a régiókból és ilyen mennyiségben szervezeten telepített vendégmunkások tömegeire nem fognak bukkanni. Tehát ezért javasolom önöknek, ha ekkora az egyetértés az érintett országokkal vagy ezzel az országgal, akkor egyeztessék a migrációs politika ezen fejezetét is.

Egyetértek: zéró tolerancia, nem kell letelepedési kötvényt sem árusítani gazdag bevándorlóknak, és nem kell szervezeten idegen munkásokat se betelepíteni.

(12.50)

Egyetértünk a célokban, de emlékeztetném képviselőtársaimat arra, hogy a csalárd letelepedésikötvény-konstrukció miatt idén mennyit fizet a magyar költségvetés, mennyit fizetnek a magyar adófizetők. Önök egy nagyon súlyosan ráfizetési konstrukciót hoztak be a nemzetgazdaságba. Ezt a számok alapján sajnos nem tudják megcáfolni - bárcsak ne lenne igazunk!

Szeretném, ha még egy területen egyeztetnének a lett kollégákkal, hiszen ha megvizsgálják a különböző népesedési mutatókat, és mondjuk, a termékenységi arányszámot Európán belül, akkor azt látják, hogy Magyarország a kétségtelen visszapotlódás, tehát egy nagyon negatív szintről a középmezőny felé történő elmozdulás után sem éri el sem az európai átlagot sajnos ebben a mutatóban, ugyanakkor Lettország mutatóját nagyon-nagyon messziről nem. Tehát óriási különbség lehet fel. Nem azt mondom, hogy önmagában a családtámogatási rendszer milyenségét lehet felelőssé tenni, hiszen a népesedés egy ezertényezős probléma, közös felelősségünk lenne az összes tényezőjét ki tárgyalni a maga szintjén. És azt kell mondjam, hogy valamit bizonyára az érintett országban nagyon jól csinálnak, ha a magyar mutatónál ennyivel jobbat tudnak produkálni. Engem egyébként - ennyi személyes megjegyzést engedjenek meg - megdermeszt az, amikor mondjuk, Bencsik András a Demokrata vezércikkében behazudja a világba azt, hogy őszerinte Magyarország már a népesedésügyi szempontból gyarapodó országok közé tartozik, miközben továbbra is évente egy közepes városnyi embert veszítünk el honfitársaink létszáma tekintetében.

És azt látjuk, hogy két, illetve három évvel ezelőtt volt egy nagyon kemény demográfiai visszaesés az alapvetően rossz folyamatokhoz képest is, a visszaesésből most a nulla szint felé szerencsére elkezdünk visszajönni. És Novák - most már - miniszter asszony és számos szakértő pedig ezt olyan győzelemként állítja be, mint ha a mi zuhanásunk érdemben lassult volna. Nem lassult a zuhanásunk, az utolsó esélyünk van a következő két-három év tekintetében, hogy a Ratkó-gyermekek, majd Ratkó-unokák kifutó korosztályai még valamit hozzá tudjanak tenni a korfa visszaépítéséhez, meg kell adni minden lehetőséget ehhez. Éppen ezért arra kapacitálom Magyarország Kormányát, hogy amikor egy ilyen egyezményt tárgyalunk, és nem a szorosán vett témánál maradnak, hanem egy sokkal szélesebb dimenzióba tekintenek ki, tekintsenek ki ezen nagyon hasznos szférákba is, tanuljunk el ezektől az országoktól azt, amit lehet, ami

hasznos, és ami a nemzeti önazonosságunk megőrzése mellett adott esetben még meg is honosítható Magyarországon. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén 2004. május 14-én aláírt egyezmény 12. cikkelye a jogdíjak adóztatása vonatkozásában az úgynevezett legkedvezőbb elbánásra vonatkozó klauzulát tartalmaz.

A klauzula alapján, amennyiben Lettország bármely OECD-tagállammal kedvezőbb tartalmú megállapodást köt a jogdíjakra vonatkozóan a jogdíj fogalmának meghatározására vagy a forrásadó mértékét tekintve, akkor a kedvezőbb rendelkezés a magyar-lett adóegyezményekben is automatikusan alkalmazhatóvá válik. Lettország 2018. január 1-jétől alkalmazhatóan kedvezőbb adóegyezményt kötött Japánnal, mint amely szabályt a magyar-lett adóegyezmény tartalmaz, így az említett jegyzőkönyvi klauzula alapján ezen időponttól módosult az egyezmény.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium 2020 márciusában továbbította a lett partner jegyzékét, amely tájékoztatást tartalmaz a legkedvezőbb elbánásra vonatkozó klauzula aktiválódásáról, amely az egyezmény jogdíjcikkének 2018. január 1-jével történő automatikus módosítását eredményezte. A Lett Köztársaság pénzügyminisztériuma válaszában arról tájékoztatta a Külgazdasági és Külügyminisztériumot, hogy teljesülnek a Lett Köztársaság és Magyarország között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén kötött egyezmény jegyzőkönyvének legkedvezőbb elbánásra vonatkozó rendelkezés alkalmazásának a feltételei. Ebből következően 2018. január 1-jétől alkalmazhatóan a jogdíj, amely az egyik szerződő államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik szerződő államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik szerződő államban adóztatható. Kifejezésre juttatja azt is, hogy a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek - ideértve a filmalkotást is - szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, terveknek vagy titkos formulának vagy eljárásnak a hasznosításáért vagy a hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértéként kapnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyezményt módosító jegyzékváltás tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésre tehát törvényben van mód.

A Magyarország számára kedvező módosítás eredményeképpen a magyar-lett adóegyezmény szerint forrásadó a jogdíjkifizetések esetén nem alkalmazható, a jogdíj kizárólag a haszonhúzó illetősége államában adóztatható, illetve a jogdíj fogalma is szűkebb körű lett. Az egyezmény szövege ezáltal közelebb került a nemzetközileg elfogadott sztenderdekhez is.

A KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Kérem a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő percre szót kér Zsigmond Barna Pál képviselő úr, Fidesz.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Csak nagyon röviden. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Örvendek, hogy ennyire inspiráltam Z. Kárpát Dániel képviselőtársamat, és így csípőből vágja, felkészülés és előkészület nélkül, hiszen adókérdésekből készült, gondolom, a mindenféle demográfiai számokat is. Én megnéztem a lettországi demográfiai számokat, sajnos szomorú trend mutatkozik: 30 év alatt 2,6 millióról 1,9 millióra csökkent az ország lakossága. Tehát nem tudom, milyen értelemben számít ez pozitív demográfiai példának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon röviden. Nem kívánok kioktató lenni képviselőtársammal szemben. Tudja, mi, jobbosok, amikor a közélettel való foglalkozásra adtuk a fejünket - én egyébként viszonylag korábban, még a MIÉP ifjúsági tagozata időszakában, a kilencvenes évek második felében -, akkor rájöttünk valamire, amire önök még 2010-ben sem, rájöttünk arra, hogy

ennek az országnak az egyik legnagyobb problémája az a népességfogyás és az a nagyon kedvezőtlen demográfiai trend, amelyből kifolyólag fenntarthatatlanná válik a nyugdíjrendszer, amelyből kifolyólag az egészségügy összeomlása gyakorlatilag küszöbön áll. Nézze csak meg, képviselőtársam, a betöltetlen háziorvosi praxisok számát, ez mind az önök regnálása alatt durvult el ennyire. De a folyamatok eredőjét nyilván nem 2010-ben kell keresni, sokkal korábban, nagyjából velem egyidős, a hetvenes évek végén, nyolcvanas évek elején kezdődött el az a fogyatkozás, amelynek az eredményeit ezen ellátórendszerek rogyadozása tekintetében önöknek is fel kellene ismernie.

Lehet, hogy ön nagyon frappáns szeretne lenni, kinyitja a kis notebookját, és valamit talál, amivel le akarja oltani az ellenzéki képviselőt, de ettől önök még nem tudnak pozitívan megnyilvánulni ezen a területen. A helyzet az, hogy az említett ország, és még egyszer mondom, ön nyitotta ki ezt a vitát, nem én, teljes termékenységi arányszáma jelen pillanatban - és egyébként egy nagyon gyors internetes ellenőrzéssel felfedezhető módon - lényegesen jobb, mint a magyar adat. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Mennyi?)* Lényegesen jobb. Kedves Képviselőtársam! Önök teljes termékenységi arányszám tekintetében még az uniós átlagot sem tudták elérni. Közbeszólhat, nem fogom érteni, hogy a maszk mögött mit mond. Nyomjon gombot, ha bátrabb egy kicsit!

A helyzet az, hogy én nem önök ellen vagyok, én a hazámnak szeretnék jót, csak azt látom, hogy amikor bárki egy jobbító, pozitív javaslatot megfogalmaz, önök átmennek flegmába, arrogánsba, ekkora *(Széttárt karjaival mutatja.)* lesz a mellény. És mire föl, képviselőtársam? A számok nem önöket igazolják. Én az ön határon túli szerepvállalását maximálisan tisztielem, le a kalappal előtte. Tehát látja, megtalálom önben azt, ami közös lehet közöttünk, mert csak ilyen alapon lehetne építeni ezt a hazát. De önök nem így viselkednek, ha kapnak pozitív, pluszos jobbító javaslatokat, flegmán és zsigerből hájítanak mindent. Egészen elképesztő!

(13.00)

Amikor arról beszélünk, hogy igen, a népesedési helyzeten nagyon-nagyon fontos lenne javítani, és a számok nem önöket igazolják, mert sajnos a mutatók tekintetében zuhanunk, akkor megint csak nem fogadják el, mondjuk, egy állami háttérű bérlakásépítési koncepciónak az ötletét.

Gondoljon bele, hogy 150-160 ezer forintos albérleti díj a fővárosban az ön családjának vélhetően nem okozna gondot - lehet, hogy az enyémnek sem. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Ne személyeskedjünk!)* De a tipikus magyar élethelyzetben ezek igenis a rögvalóságot érintő, nagyon brutális gondok. Vagy az, hogy

önök asszisztáltak több mint tízezer ember kilakoltatásához tíz év alatt. Én nem tudnék nyugodtan aludni, hogyha az én kormányom vezényelte volna le ezt a folyamatot. Ezeknek az embereknek mind vannak családpolitikai céljaik, gyermekvállalási terveik, amiket nem tudnak megvalósítani ebben a brutális helyzetben.

Ezért javasoltam én azt, hogy állítsunk fel ezekben az ügyekben egy közös nemzeti minimumot, fogadjuk el ezeket, akár keresztényszociális, humanitárius megközelítésből. A mai napon például a kilakoltatási moratórium azonnali elrendelésére szólítottam fel önöket. És igen, ha van egy ilyen ország, ha ön behoz ebbe a vitába más dimenziókat, és találunk olyan mutatószámot, amely tekintetében most még jobban állnak, mint Magyarország, akkor ne szégyelljenek nyitni a világ felé, ne szégyelljék legalább megvizsgálni azt, hogy mitől áll ez az ország jobban, hogyan lehetne Magyarország helyzetén javítani!

Ön egy komolyan felkészült képviselő, aki ráadásul az előéletére is büszke lehet. Kérem, hogy ne vegye át azt az egészen elképesztően alja fideszes stílust, amely flegma módon leolt minden egyes ellenzéki felvetést. Legalább nézzenek utána annak, amiről beszéltünk! Nekem nemcsak szakterületem, de egyfajta hobbi is az ezzel a területtel való foglalatosság. Higgye el, hogy nem felkészületlenül jövök ide, viszont ugyanezt elvárom öntől is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, amennyiben válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. *(Tállai András jelzésére:)* Jelzi, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadó területén Islamabadban, 1992. február 24. napján aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12877. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Pakisztáni Iszlám Köztársasággal a miniszterelnök 145/2018. (XII. 6.) miniszterelnöki határozata a Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére, a jövedelemadó területén kötött egyezmény módosításának

létrehozására adott felhatalmazást a kétoldalú adóegyezmény módosításával. Az egyezményt módosító jegyzőkönyv végleges szövegének megállapításáról, aláírhatóságáról, illetve törvényjavaslatként való elfogadásáról az 1558/2019. (IX. 26.) kormányhatározat döntött, a jegyzőkönyv aláírására 2020. július 14-én került sor Iszlámábádban. A jegyzőkönyv a nemzetközi sztenderdeknek megfelelően módosítja a magyar-pakisztáni adóhatóságok közötti adóügyi információcserét szabályozó cikkét.

A T/12877. számon benyújtott törvényjavaslatban foglalt jegyzőkönyv hatálya a jövedelemadók területén megvalósuló információcserére terjed ki. Az egyezmény módosításával a szerződő felek illetékes hatóságai számára teljes körű információcserére nyújt lehetőséget. Jelentősége, hogy a módosított szabály alkalmazása az adóügyi információcsere esetében kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozást, valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi.

A jegyzőkönyv tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD által elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más, kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak, és jól szolgálja a kétoldalú kapcsolatok fejlődését, a befektetők érdekeit és az adóügyi átláthatóságot.

Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződést a belső jog részévé tudjuk tenni, szükséges a kötelező hatály elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdasági kapcsolatok folyamatosan fejlesztésre szorulnak, és ennek nemzetközi sztenderdjeit részben kidolgozta és kidolgozza az OECD, vagyis a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, amelynek Magyarország 1996 óta a tagja. A nemzetközi gazdasági életben a fejlesztések, fontosabb szabályozások kidolgozásának egyik célja az üzleti élet

átláthatóságának, tisztaságának javítása, a jogszerűség ellenőrzésének könnyebbé tétele, amiről a mostani törvényjavaslatban is szó van.

Az OECD 2008-ban, tehát a mi Pakisztánnal 1992-ben kötött egyezményünk után kidolgozott egy modellegyezményt, amely alapján az 1992-es egyezmény felülvizsgálata szerinti teljes körű információcsere lehetőségét biztosítja a jegyzőkönyv szerinti módosítás. Az információcsere tehát a kétoldalú üzleti kapcsolatban részt vevők adatainak kezelését szabályozza. Az információcserét természetesen az információvédelem szigorú szabályai szerint hajtáná végre a módosító jegyzőkönyv, ugyanakkor a törvényi kötelezettség alóli kibúvók lehetőségét is kizárja, vagyis tisztább üzleti helyzetet teremt a nemzetközi kapcsolatainkban is.

Magyarország szempontjából nézve nem szükséges magyarázni az előnyeit a kétoldalú kapcsolatok átláthatósága javításának, amely mindkét ország szándékát tükrözi, vagyis egyetértés uralkodik az új szabályozás bevezetésének a hasznáról. Azt hiszem, szükségtelen külön kitérni arra az elbizonytalanságra is, amelyet a világban körvonalazódó kereskedelmi háború jelent. Ilyen nemzetközi környezetben a magyar érdekeltségek szempontjából számít minden kétoldalú kapcsolat és annak pontos szabályozása, amely szélesíti kapcsolataink spektrumát is. Minél több irányban fejlesztjük kapcsolatainkat, például déli vagy keleti irányban, annál több lábbon áll a magyar gazdaság egy átalakuló világban.

A most beterjesztett egyezményt módosító jegyzőkönyv Magyarország érdekeit szolgálja, és időszereiben alakítja a nemzetközi jogi környezetet, általánosságban illeszkedik külpolitikai irányvonalainkba. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elnézést kérek! A maszk fel- és levételével kapcsolatos mi-zéria nem csak engem zavar meg ebben a Házban, elnézést. A Jobbik frakciója természetesen támogatja az előttünk fekvő csomagot, és természetesen támogatja azt, hogy tisztább üzleti viszonyok jöjjenek létre üzleti partnerek, illetve országok között.

Reményemet fejezem ki továbbá, hogy a Fidesz-KDNP ezen alapelveket magára is kötelezőnek véli, tiszta üzleti viszonyokat hoz be, mondjuk, a magyar közbeszerzések piacára, a magyar megaberuházások és fejlesztések kapcsán is ezt az alapelvet fogja követni.

Ily módon, mondjuk, a Budapest-Belgrád vasútvonal című örületet felszámolja, a piramisépítéseket,

cicomaberuházásokat, ezek összegeit átcsoportosítja, mondjuk, a kieső munkabérek pótlására, és szuverenitásunk megőrzése jegyében, tökéletesen egyetértve az elhangzottakkal, miszerint minden világtáj irányába a megfelelő egyensúlyban lévő külkapcsolatokat kell fenntartani, reményemet fejezem ki, hogy Magyarország Kormánya nem vesz fel újabb devizahitelt, mint ahogy a közelmúltban tette.

(13.10)

Azt illetően is reményeimet kell hogy kifejezzem, hogy vélhetően kínai megahitelbe sem fojtják még egyszer bele az országot, mint ahogy a Budapest-Belgrád beruházás kapcsán tervezik, és némi orosz megahitel is felkerült a magyar égre 2010 óta. Remélem, hogy az egyenlő távolságtartás elvét nem úgy képzeli el a kormány, hogy mindenfelé eladósítja Magyarországot, sokkal inkább úgy, hogy építi a magyar gazdaságot. Ha a külkapcsolatai tekintetében a tiszta gazdasági viszony a cél, akkor ebben maximálisan élvezni fogja a támogatásunkat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Államtitkár úr és képviselőtársam több részletet elmondott a törvényjavaslattal kapcsolatban. Én az egyezmény egy-egy cikkelyét emelném ki, amelyet a törvényjavaslat érint.

A jegyzőkönyv 1. cikkelye az egyezmény 27. cikkelyét módosítja, mely az információcsere részletszabályait tartalmazza. A törvényjavaslat az egyezmény módosításával a szerződő felek illetékes hatóságai számára teljes körű információcsere nyújt lehetőséget.

Az egyezmény módosításával a 27. cikk (2) bekezdése ugyanakkor rögzíti, hogy a kapott információt a szerződő államnak ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat, és csak olyan személyek és hatóságok részére szabad felfednie, amelyek az egyezményben említett adók megállapításával és beszedésével, ezek érvényesítésével vagy a vonatkozó peres eljárással vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslati elbírálással vagy az előzőek felügyeletével foglalkoznak.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a 27. cikk (3) bekezdése kifejezésre juttatja, hogy az egyezmény rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy valamilyen szerződő államot arra köteleznék, hogy jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő rendelkezést hozzon, vagy olyan információt nyújtson, amely a szerződő állam jogszabályai szerint vagy az

államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be. A szerződő állam továbbá nem köteles olyan információt nyújtani, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet. Ahogyan államtitkár úr is hangsúlyozta, a teljes körű információcsere előírása kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozás lehetőségét, valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jegyzőkönyv tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD modellegezvényben foglalt elveinek, valamint az általunk eddig megkötött más, kétoldalú adóegyezményben foglaltaknak. Kérem, a törvényjavaslatot támogassák, a KDNP is támogatja. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Juhász Hajnalka képviselőtársam olyan fantasztikusan foglalta össze a törvényjavaslatról a lényegi tartalmát, hogy magam sem tudtam volna szebben mondani, ezért csak azt tudom mondani, hogy az MSZP-frakció támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Az előterjesztőt kérdezem, hogy kíván-e most válaszolni. *(Tállai András jelzésére:)* Megadom a szót államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Z. Kárpát Dánielre szeretnék egy mondattal reagálni. Azon túl, hogy természetesen nem a törvényjavaslat tárgyához szolt hozzá, mint az előző napirend esetében sem, de miután kritizálta a kormány hitelfelvételi rendszerét, azért szeretném önnek elmondani, hogy 2010-ben 80 százalék fölött volt a GDP-hez viszonyítottan a magyar államadósság, ez év elején pedig, a vírus előtti időszakban 66 százalék. Tehát nem ezt a kormányt kell bírálni a hitelfelvételek tekintetében, hanem az ön jelenlegi szövetségesét, a szövetséges kormányait, a Gyurcsány Ferenc által és más miniszterelnökök által vezetett kormányt, akik 2002 után 52 százalékon vették át a GDP-hez mért államadósságot, és a már említett 80 százalék fölé vitték. Tehát akkor előbb beszéljék meg együtt a szövetségen belül, hogy ugyanazt

kell nekünk is csinálni, mint a Fidesznek, levinni az államadósság mértékét.

Egyébként megtisztelő, hogy a Jobbik is támogatja az előterjesztést, és a parlamenti pártok minden felszólalója biztosítja arról a törvényjavaslatot, hogy meg fogja szavazni az Országgyűlésben, amit ezúton köszönök szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„Az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodás és az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12879. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Európai uniós tagságunkból fakadó jogalkotási és jogharmonizációs kötelezettségünkben következően és nemzetközi együttműködésünk keretében kerül sor annak a törvénynek a megalkotására és benyújtására, amellyel kihirdetjük és a magyar jogrendbe illesztjük a harmadik legkisebb európai államalakulat, San Marino Köztársaság, valamint az Európai Gazdasági Közösség közötti együttműködésről és vámunióról 1991-ben kötött megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv értelmében a 2004-ben csatlakozott új tagállamok, köztük Magyarország a San Marino és az Európai Gazdasági Közösség közötti megállapodás tekintetében szerződő felekké válnak. Bár San Marino nem tagja az Európai Uniónak, 1964-ben az Európai Gazdasági Közösség egy egyoldalú rendelkezéssel úgy döntött, hogy az országot az integráció területének tekinti. 1991-ben ezt egy együttműködési és vámuniós megállapodás követte, amelynek keretében a termékek széles körét magába foglaló vámunió létesült. Emellett fontos pontja volt még a Közösséggel 2000-ben aláírt pénzügyi kapcsolatokról szóló dokumentum, amely 2001. április 1-jétől lehetővé tette az euró saját hivatalos pénznemként történő használatát.

2013-ban volt egy népszavazás San Marinóban arról, hogy kíván-e a köztársaság az Európai Unióhoz csatlakozni. Ez akkor eredménytelenül zárult, ennek ellenére San Marino külpolitikájának legmeghatározóbb törekvése az elmúlt években az Európai Unióval

való tárgyalások továbbvitele, és ennek köszönhetően a társulási megállapodásról folytatott tárgyalások a megfelelő ütemben haladnak.

Abban az évben, 1991-ben, amikor a vámuniós megállapodás megkötöttet a miniállammal, az akkori külügyminiszter ellátogatott San Marinóba, és ez után a látogatás után most Szijjártó Péter miniszter úr vezetésével másodszor járt magyar miniszteri delegáció a városállamban a múlt héten, ahol a kormányfő szerepét is betöltő külügyminiszterrel, valamint másik három szakminiszterrel tárgyalt a miniszter úr, és új fejezetet nyitottak a kétoldalú kapcsolatainkban. Ennek keretében 2021-től évi tíz San Marinó-i ösztöndíjas hallgatót fogadunk majd magyarországi egyetemeken, és haladéktalanul meg fogjuk kezdeni a két ország közötti beruházásvédelmi megállapodás tárgyalását is.

Kérem a tisztelt Házat, hogy a betérjesztett törvényjavaslatot támogassa és fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság közötti együttműködésről és vámunióról szóló megállapodás 1991. december 16-án jött létre, ahogy elhangzott, majd 2002. április 1-jén lépett nemzetközi jogi hatályba. Magyarország az Európai Unióhoz csatlakozó államként vált részesevé a megállapodásnak.

Ritkán esik szó San Marinóról, erről az Olaszország által körülvevett miniállamról, azonban a világ legregebbi köztársasága 1700 éve gazdagítja az európai kultúrát. Nem csoda, hogy érzékeny nemzeti identitására, és büszke a vallási, történelmi és kulturális örökségére.

29 év eltelté után, ahogy ezt államtitkár úr is mondta, múlt héten látogatott először magyar külügyminiszter San Marinóba. Az a célunk, hogy az Európai Unió minél előbb kössön társulási megállapodást az országgal.

Egy olyan szoros együttműködés a cél, aminek keretein belül a jelenlegi európai kihívásokat az Unió saját identitásának mint nemzetállamok szövetségének megőrzésével tudja kezelni. Kétoldalú kapcsolataink alapja az oktatási együttműködés, aminek keretében a jövő évtől kezdve a magyar egyetemek minden

évben tíz San Marinó-i ösztöndíjas hallgatót fogadnak, de emellett megkezdjük a tárgyalásokat, ez szintén elhangzott, a beruházások kölcsönös védelméről szóló megállapodásról is.

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat kapcsán annyit még mindenképpen fontosnak tartok kiemelni... Bocsanat, elnézést kérek, a mikrofon lemaradt.

Annyit szeretnék a törvényjavaslat kapcsán kiemelni, hiszen államtitkár úr is részletesen bemutatta, valamint képviselőtársam, hogy a megállapodás és a jegyzőkönyv nemzetközi jogi szempontból, de Magyarország vonatkozásában 2005. augusztus 1-jén lépett hatályba, Magyarország ugyanis az Európai Unióhoz való csatlakozásával részesévé vált az Európai Gazdasági Közösség által kötött megállapodásoknak.

A törvényjavaslatban foglalt megállapodás azzal az elhatározással jött létre, hogy megszilárdítsa és ugyanakkor kibővítsa az Európai Gazdasági Közösség és a San Marino Köztársaság között fennálló szoros kapcsolatokat. A megállapodás célja, hogy vámuniót hozzon létre a szerződő felek között, és elősegítse a felek közötti átfogó együttműködést.

A vámunió, a közös vámtarifa 1-97. árucsoportjába tartozó termékek tekintetében jött létre, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó termékek kivételével.

A megállapodás I. címe tárgyalja a szerződő felek között létrehozott vámunió részletszabályait, melynek fontos rendelkezése, hogy a szerződő felek tartózkodnak attól, hogy maguk között bármilyen új behozatali vagy kiviteli vámot vagy azokkal azonos hatású díjat vezessenek be.

Fontosnak tartom továbbá kiemelni, hogy a megállapodás IV. címe az általános és zárórendelkezések között rögzíti, hogy a megállapodás hatálya alá tartozó kereskedelemben a San Marino Köztársaság által a Közösség tekintetében alkalmazott szabályok nem eredményezhetnek hátrányos megkülönböztetést a tagállamokkal, azok állampolgáraival vagy a vállalataikkal szemben. Másrészt a Közösség által San Marino tekintetében alkalmazott szabályok nem eredményezhetnek szintén hátrányos megkülönböztetést San Marino állampolgáraival vagy azok vállalataival szemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény értelmében a nemzetközi szerződéssel létrehozott szerv által

hozott, Magyarország számára nemzetközi jogot és kötelezettségeket létesítő, módosító vagy megszüntető döntés vagy a nemzetközi szerződés módosítása a nemzetközi szerződés rendelkezései alapján abban az esetben is kötelezi Magyarországot, ha a döntés, illetve módosítás kötelező hatályát Magyarország nem ismerte el. A döntést, illetve a módosítást Magyarország tekintetében történő hatálybalépést megelőzően ki kell hirdetni.

Kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-frakció támogatja az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, aki szólásra jelentkezett.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Nem akarom megismételni az expozéban elhangzottakat. Ahogy Mesterházy képviselő úr, én is jelezni akarom, a Jobbik jelen van az ülésen, és támogatja az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Vargha Tamás jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak egyetlen mondat: szeretném megköszönni a frakciók támogatását, és kérem az Országgyűlést, hogy szavazáskor is támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euro-Mediterrán Megállapodás, továbbá a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a**

Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodásról szóló jegyzőkönyv, valamint az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó Euromediterrán megállapodás jegyzőkönyvének aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. *(Taps az ellenzéki sorokból.)* A kormány-előterjesztés T/12880. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat célja, hogy kötelezettségeinknek eleget téve kihirdessük az 1996. február 26-án Brüsszelben aláírt megállapodást, amely az Európai Közösség és a Marokkói Királyság között kötött, valamint az Európai Unió 2004-es és 2007-es bővítése miatt szükségessé vált csatolt két jegyzőkönyv szövegét.

Az Európai Unió számára Marokkó különösen fontos partner, előnyös kétoldalú politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok elmélyítése fontos mindkét fél számára. E célból kötött az Európai Unió társulási megállapodást a Marokkói Királysággal, amely ipari, mezőgazdasági, halászati termékek kereskedelmére alkalmazott kölcsönös vámliberalizáció alapján szabadkereskedelmi térséget hozott létre az Európai Unió és Marokkó között.

(13.30)

Ez a megállapodás együttműködést teremt olyan területeken, mint az illegális migráció, a pénzmosás, a drogkereskedelem, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem. A megállapodás szövegét a Tanács és a Bizottság tanácsi és bizottsági határozat keretében fogadta el.

A tárgyalások eredményeként létrejövő szövegek elfogadásáról és alkalmazásáról is határozatok döntöttek a 2005. és 2007. években. Ezek a határozatok

megállapították, hogy a 2004-es bővítés keretében csatlakozó országokra 2004. május 1-jétől alkalmazandóvá vált a megállapodás és annak jegyzőkönyvei.

Ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy ezzel a jogharmonizációs aktussal kihirdessük a 2000 óta érvényben lévő és 2004. május 1. óta Magyarországon is alkalmazandó euromediterrán megállapodást. Kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Késztetést érzek arra, hogy a törvényjavaslatnak a címét elmondjam, hátha az MSZP-frakció megtapsol engem, de nem fogom ezt tenni.

Az euromediterrán megállapodás 1996. február 26-án került aláírásra Brüsszelben, és 2000. május 1-jén lépett hatályba. Az elmúlt években nyilvánvalóvá vált, hogy az együttműködés túlmutat a megállapodásban szabályozott politikai és kereskedelmi területen, ezért szükség van annak módosítására. Az EU számára a Marokkói Királyság nyugati kötődése, gazdasági súlya és az észak-afrikai térség geopolitikai szerepe miatt, illetve kapcsolatai folytán figyelemre méltó partner.

A kétoldalú viszony továbbfejlesztése több, együttműködésre méltó területen jó alkalmat teremt a globális és regionális kihívások elleni közös fellépésre, mivel demonstrálja a felek számos nemzetközi kérdésben meglévő politikai nézet- és értékazonosságát.

Marokkó Afrika kapujaként hatalmas fejlődésen megy keresztül. Gazdasági fejlődésének fókuszában a zöldátalakulás áll. A zöldenergia-fejlesztés és a fenntartható mezőgazdaság megteremtése állami stratégiai prioritást élveznek. Mivel a régióban potenciál mutatkozik a magyar innovatív megoldásokkal, termékekkel megjelenő cégekkel és technológiákkal kapcsolatban, a magyar tudástranszferre való igény figyelhető meg. A megállapodás emellett megteremti az együttműködést az illegális migráció, a pénzmosás, a drogkereskedelem, a szervezett bűnözés elleni küzdelem vonatkozásában, és kiterjeszti azt a kommunikációs, audiovizuális és kulturális területekre is.

Jelen kihirdető jogszabály célja az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás, valamint a megállapodáshoz az Európai Unió 2004-es és 2007-es bővítése következtében csatolt két jegyzőkönyv kihirdetése.

Tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Megint egy olyan előterjesztésről van szó, amely Magyarország uniós tagságától eredeztethetően létezett, de most sor kerül a törvényben való kihirdetésére.

Annyit hadd tegyek hozzá, hogy személyes tapasztalatom azt erősíti meg, hogy Magyarország a Marokkói Királyság számára egy fontos ország, fontos partner. Személyesen ezt azzal tapasztaltam meg, hogy európai parlamenti képviselőként független képviselő voltam, tehát nem egy nagy lobbierjú frakcióhoz tartoztam, mégis a nagykövet asszony fontosnak tartotta, hogy egy személyes találkozási pontra itt Budapesten köztünk sor kerüljön, és ott egyeztessünk mindazokról a kérdésekről, amelyek Marokkó kapcsán az akkor várható időben az Európai Unió napirendjére kerülnek.

Ennyivel szerettem volna kiegészíteni, és a Jobbik támogatja természetesen e javaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Rutin eljárásról van szó, ezért az MSZP-frakció támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr, öné a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a frakciók támogatását, és külön köszönöm Balczó Zoltán képviselőtársamnak, hogy személyes tapasztalatával is megerősítette, hogy Magyarország és a Marokkói Királyság közötti kapcsolatok jók és virágzóak, és ez a törvényjavaslat célja is, amelyet kérem, hogy fogadjanak el a szavazáskor. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vargha Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik „**A Magyarország Kormányja és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Köz-**

pont közötti Székhely-megállapodás megszüntetéséről” szülő törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12878. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat célja, hogy az Országgyűlés e törvény elfogadásával felhatalmazást adjon a 2014. évi XIII. törvénnyel kihirdetett, Magyarország Kormányja és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti székhely-megállapodás megszüntetésére. Ennek oka, hogy a szervezet működése a folyamatos likviditáshiány miatt pénzügyi szempontból nem volt biztosítható, sőt 2018 végére fizetésképtelen állapotba került.

Tekintettel minderre, az elsődleges cél a szervezet konszenzussal történő megszüntetése volt, azonban a részes felek tartózkodása miatt Magyarország most egyoldalúan kíván kilépni a szervezetből, aminek egyik feltétele a székhely-megállapodás felmondása.

A már említett 2014. évi XIII. törvény, a Magyarország Kormányja és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti székhely-megállapodás 13. cikkének 2. pontja rendelkezik a megállapodás megszüntetéséről, amelynek alapján bármelyik szerződő fél felmondhatja írásban a székhely-megállapodást, amely felmondás a kézhezvételtől számított 12 hónap elteltével lép hatályba.

Tekintettel arra, hogy az alapító tagok konszenzusával való megszüntetésre a részes felek többségének kifejezett tartózkodása miatt nem volt esély, Magyarország fenntartotta kilépési szándékát, így hazánk a jelen törvénytervezet Országgyűlés általi elfogadása után, a szükséges belső jogalap birtokában egyoldalúan, a már említett 13. cikk 2. pontjára hivatkozással nemzetközi jogi síkon tudja rendezni a székhely-megállapodás Magyarország tekintetében történő megszüntetését.

Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa és fogadja el a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Vargha Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

A Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központot 1990-ben alapították, az Egyesült

Államok, az Európai Bizottság és Magyarország kezdeményezésére. Feladata a környezetvédelmi ügyek intézésének támogatása, elsődlegesen Közép- és Kelet-Európában. A nemzetközi szervezet székhelye Szentendrán található.

Az 1918/2018. számú kormányhatározat azonban rendelkezik arról, hogy a Magyarország Kormánya által székhelyként biztosított szentendrei ingatlan használatát annak árvízvédelmi helyzete miatt megszüntetik, és a környezetvédelmi központ számára egy új, költséghatékony működést biztosító, hozzá méltó budapesti ingatlant bocsátanak rendelkezésre. A szóban forgó 2018-as kormányhatározat 7. pontja hívja fel a külgazdasági és külügyminisztert, hogy a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ székhelyének változásával összefüggésben tegye meg a szükséges intézkedéseket.

A felülvizsgálat eredményeképp szükséges a központtal fennálló 158/2012. számú kormányhatározattal kihirdetett jogállási megállapodás Magyarország tekintetében történő megszüntetése is. A jogállási megállapodás hazánk tekintetében történő megszüntetésének, illetve az Agrárminisztérium és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ között 1995. december 19-én aláírt ingatlanátadási megállapodás megszüntetésének szándéka miatt Magyarország Kormánya és a központ közötti székhely-megállapodás megszüntetése is indokolt.

Tisztelettel kérem a képviselőtársaimat a törvényjavaslat támogatására. Köszönöm.

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Nunkovics Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

NUNKOVICS TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megmondom őszintén, hogy azért egy kicsit meglepődtem, amikor ezt a javaslatot láttam, márpedig azért, mert egy olyan intézményről beszélünk, amelyik az elmúlt évtizedekben rengeteget tett le az asztalra.

És tény az is, el kell mondani, hogy 2018-tól kezdődően viszont azért vannak problémák a működésével, és azt a funkciót, amiért ez eredetileg létrejött, valóban nem látja el.

De én azt gondolom, hogy akkor itt nem a megszüntetés vagy a beszántás lenne az elsődleges feladat, hanem az, hogy rendezzük ennek az intézetnek a sorsát, nevezzük ki vagy találjuk meg azokat a megfelelő embereket, akik ezt irányítani tudják, akik terelni tudják a megfelelő módon ezt az intézményt, hogy újra elláthassa azt a feladatot, ami egyébként Európa és Közép-Kelet-Európa második legfontosabb környezetvédelmi intézetévé tette a szóban forgó intéz-

ményt. Úgyhogy én azt gondolom, hogy talán át kellene ezt gondolni. Lehet, hogy egy második esélyt talán megérdemelne ez a rendkívül fontos intézmény.

Próbáljuk meg, én azt gondolom, megmenteni, tereljük vissza oda, ahova való, és lássa el újra azokat a nagyon fontos feladatokat itt a régióban, amelyeket korábban betöltött. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a kereszténydemokrata képviselőcsoport vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ritka azon alkalmak egyike, hogy Nunkovics Tiborral nincs köztünk sok vita. Ebben a témában sincs, hiszen az intézmény rendkívül fontos feladatokat látott el a múltban, és azok a témák, amelyek a hatáskörébe tartoznak, tartoznak, azokat a magyar kormány és a Fidesz-KDNP is fontosnak tartja.

Azt gondolom, hogy amit most tárgyalunk, az egy nemzetközi szabályokon, egy nemzetközi jogon alapuló szerződés közös felbontása, a székhely-megállapodás felbontása nem érinti azokat a célokat, amelyekért akár az intézmény, akár más intézmények, akár más európai intézmények, illetve a magyar kormány által létrehozott intézmények ne tudnának tevékenykedni. Mindig híve voltam a regionális együttműködéseknek, hiszen Európát is régiós beosztások, felosztások is jellemzik. Látjuk azt, hogy egy közép- és kelet-európai regionális együttműködés, legyen az bármilyen területen, akár az infrastruktúra területén, akár a környezetvédelem területén, akár a gazdaság területén, akár más társadalomtudományok területét érintő területeken, fontos, hogy regionális együttműködéseket szorgalmazzon.

Itt egy olyan nagyon egyszerű, nemzetközi jogban bevett székhely-megállapodás megszüntetéséről van szó, amely az említett tartalmakat olyan módon nem érinti, hogy ezeket mi is fontosnak tartjuk. Én azt gondolom, hogy a nemzetközi szerződésekben is érdemes azt az elvet követni, amit a külügyi tárca is alkalmaz a külügyi kapcsolatok terén, miszerint az eredményességnek, a nemzeti érdek szolgálatának kell lennie a legfőbb szempontnak. Csak azért nem érdemes egy diplomáciai eseményt szervezni, hogy aláírjanak egy elvi deklarációt, hanem az elvi deklarációk mögött cselekvéseket, folyamatos döntéseket, persze a hozzárendelt erőforrásokat kell tartalmaznia ezeknek a megállapodásoknak.

Én azt gondolom, hogy Magyarország Külgazdasági és Külügyminisztériuma mindig eszerint járt el, a hatékonyság, a cselekvőképesség és a magyar nemzeti érdekek képviselése volt az első. Itt mindössze a székhely-megállapodás megszüntetéséről van szó.

Természetesen, ahogy ez a nemzetközi jogban bevett, ahogy a parlament erre felhatalmazza a kormányt, azt mi támogatni tudjuk. Köszönjük államtitkár úrnek ez irányú és szerteágazó munkáját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nacsá Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az általános vitában talán államtitkár úr némileg több felvilágosítást is adhatott volna, hiszen van egy-két olyan kérdés, amit érdemes lenne tisztázni ahhoz, hogy eldőlhessen, hogy mi a magunk részéről tudjuk-e támogatni ezt a javaslatot. Úgyhogy reméljük, hogy a továbbiak során fogunk kapni részletesebb információt arról, hogy mi az oka annak, hogy ez a változás beáll, ez mennyiben érinti a központ életét, jelent-e hátrányt a számára. Amennyiben ez nem jelent semmi zökkenőt a szervezet életében, akkor természetesen mi magunk is tudjuk támogatni, de hogyha ez komolyabb problémát okoz a napi működés során, akkor valószínűleg tartózkodni fogunk. Később fog az MSZP-frakció erről a fontos kérdéstről döntést hozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Nagyon hasonlóan tudok nyilatkozni erről a törvényjavaslatról, mint ahogy Mesterházy képviselő úr tette. Az a probléma, hogy rengeteg nyitott kérdés van, és sajnos az államtitkár úr által elmondottak sem kellően megnyugtatók ebből a szempontból. Ez egy fontos intézmény, amelyiknek egyébként a Magyarországon való működése az adott területen jelentős presztízszt hozott, és ugyan a törvényjavaslat indoklása szerint egyébként majd itt fognak ők másik ingatlant kapni, de erről most nem döntünk, most csak arról döntünk, hogy felmondjuk a jelenlegi székhelyhasználati megállapodást, ráadásul egyoldalú lépéssel, ami mindenképpen nyugtalanító, és nem fest különösebben jó képet az országról. Az álláspontunkat később alakítjuk ki majd erről a javaslatról.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalásuk végére értünk.

Hozzászólásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, az LMP frakcióvezetője. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP frakciója már kialakította az álláspontját, de nem fogjuk tudni támogatni ezt az előterjesztést.

Látszólag valóban egy technikai jellegű döntésről van szó, egy telephelybejegyzéssel kapcsolatos egyoldalú döntésről a Közép- és Kelet-európai Regionális Környezetvédelmi Központ székhelyének változása, törlése kapcsán, ugyanakkor itt konkrétan arról beszélünk, és ez már tulajdonképpen választ is adhat Mesterházy Attila képviselő úr felvetésére, hogy gyakorlatilag ellehetetlenül, megszűnik ennek a nagyon fontos intézménynek a működése. És igazából mi ennek nem látjuk az okát, és nem látjuk azt, hogy a kormány a maga részéről mit tett annak érdekében az elmúlt években, hogy ez ne így alakuljon.

Nagyon-nagyon fontosnak tartjuk, hogy legalább néhány mondat erejéig beszéljünk arról, hogy mikor jött létre ez az intézmény, kinek a kezdeményezésére, hogyan, és milyen nagy hatása volt. Talán kevesen tudják a képviselőtársaim közül, hogy még '89 júliusában az idősebb Bush elnök javaslatára egy nemzetközi szakértői társaság érkezett Magyarországra, és egy kezdeményezés nyomán 1990-ben jött létre ez a bizonyos intézet; REC néven említették mindig a környezetvédelmi berkekben, a környezetvédelmi szakmában. Ez egy rendkívül fontos intézmény volt, amelynek a legfontosabb tevékenységei között rendkívül aktuális és nagyon-nagyon fontos feladatok voltak. Deklarálta, hogy segítse a környezetvédelmi problémák megoldását, főleg Közép- és Kelet-Európában; a környezeti döntésekben a nemzetközi-kormányzati szakmai együttműködést valósítsa meg; a szabad információáramlást biztosítsa; részt vesz a térség aktuális környezeti problémáinak feltárásában; szakmailag és anyagiilag támogatja a polgári társadalom környezetvédő tevékenységét; elősegíti a környezet állapotára és védelmére vonatkozó információk átadását; figyelemmel kíséri a globális környezetvédelmi problémákat. Tehát mind-mind olyan kérdések, amelyek ma rendkívül aktuálisak, és mondhatjuk, hogy a kor legnagyobb kihívásával, az éghajlatváltozással, illetve a nagyon súlyos környezetpusztítással, a környezeti károkkal összefüggésben lévő feladatok.

És ennek megfelelően óriási volt a jelentősége a REC tevékenységének; az elmúlt hosszú-hosszú évek során húsz ország 5 millió tanulójaival kerültek kapcsolatba, rengeteg helyi környezetvédelmi akcióban több mint ezer civil szervezettel kerültek együttműködésbe, és 4,8 millió embernek segítettek. A REC alapításának 25. évfordulóján még Áder János köztársasági elnök is üdvözölte a tevékenységét. És akkor feltehetjük a kérdést, hogy mégis mi történt. Tehát itt anyagi ellehetetlenülésről beszélünk, ilyen-olyan egyéb, részletesebben fel nem tárt problémákról. A kérdés az, hogy a magyar kormány mit tett a maga részéről, hogy ez ne ala-

kuljon így. És esetleg, ha valóban fontosnak tartja - nemcsak egy parlamenti felszólalás szintjén - a kormány ezeket a kérdéseket, akkor miért nem tett érdemi lépéseket, mondjuk, hogy más keretek között, esetleg a V4-ek ernyője, szárnyai alatt, egy ilyen nagyon-nagyon fontos központi, egy igazi szellemi műhely tovább működhessen?

Itt az előterjesztésből annyit látunk, hogy ez az értékes Duna-parti ingatlan az Agrárminisztériumhoz kerül, úgy, ahogy az egykori önálló környezetvédelmi minisztérium is az Agrárminisztérium alá került, ugyanakkor én azt gondolom, hogy ebben az ügyben tenni kellett volna.

(13.50)

Ez egy nagyon-nagyon fontos, súlyos veszteség, és valóban - ahogy Nunkovics Tibor is elmondta - tennivalója és fontos felelőssége, feladatai vannak a kormánynak, hogy egy ilyen fontos intézmény újra működni tudjon. Mindenesetre a döntés elszomorító.

Az LMP frakciója már csak szimbolikus okokból sem fogja tudni támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, államtitkár úrnak.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nacsá Lőrinc képviselőtársam kiváló felszólalásában elmondta, hogy mit gondolunk regionális együttműködésről és környezetvédelemről, illetve azok a területek, amelyeket Keresztes László Lóránt képviselőtársam említett, feladatok, területek, valóban nagyon fontos feladatok és területek, és ezzel messzemenően egyet tudunk érteni. Ez a szervezet, ez a központ pénzügyi szempontból is és működését tekintve is ellehetetlenült, és a Külgazdasági és Külügyminisztérium feladata ebben a székhely-megállapodás felmondása.

Mindösszesen arra kérem képviselőtársaimat, hogy tanulmányozzák az előterjesztést, fontolják meg és támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Csütörtökig van lehetőségünk beadni módosító javaslatokat.

Soron következnek „**A Nemzetközi Hűtéstech-
nikai Intézetről szóló, Párizsban, 1954. december 1. napján kelt nemzetközi egyezmény felmondásáról**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12881.

számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja az 1956. évi 12. törvényerejű rendelettel kihirdetett, Párizsban, 1954. december 1. napján aláírt Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézetről szóló nemzetközi egyezmény felmondása, megszüntetve Magyarországnak a Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézetben viselt tagságát. Hazánk alapító tagja volt az 1909. január 25-én létrejött Nemzetközi Hűtésügyi Társaságnak, amely az 1920. június 21-én elfogadott nemzetközi egyezményrel nyerte el a Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézetről megnevezését. A Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézet alapításának idejében Magyarországnak a szervezet által nyújtott fórum volt a legfőbb lehetősége arra, hogy a korszerű hűtőipari technológiákról naprakész információkat szerezhessen, illetve kapcsolatot tudjon kiépíteni és fenntartani a nemzetközi piaccal.

A rendszerváltozás, majd az Európai Unióhoz történő csatlakozás új helyzetet teremtett, melynek következtében hazánk olyan szervezetek tagjává válhatott, amelyek alkalmasabbak a szakmai ismeretek bővítésére. Míg a Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézet elsősorban a technológiák feldolgozásával foglalkozik, addig a gyümölcs- és zöldségfeldolgozók számára inkább meghatározó terület a technológiák alkalmazása, amelyre más nemzetközi szervezet fókuszál. Mivel Magyarország tagja a Gyümölcs- és Zöldségfeldolgozók Európai Szövetségének, a Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézetben fennálló tagságunk oka fogyottá vált, az ipar részéről megszűnt az érdeklődés az intézetben folyó munka iránt. Az egyezmény szerint mindegyik tagállamnak joga van legalább egy évvel előre történő bejelentés után az intézetből kilépni, vagy alacsonyabb csoportba átlépni.

A Nemzetközi Hűtéstechnikai Intézetet nemzetközi szerződés hozta létre, így tagságunk megszüntetéséhez fel kell mondani az egyezményt. Az egyezmény felmondása európai uniós kötelezettségeket nem sért, az Európai Unió számos tagállama, így Ciprus, Dánia, Észtország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Portugália sem tagja az intézetnek. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az ismertetett indokok alapján a törvényjavaslatot fogadja el. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évtizedek technikai és politikai változásai eredményeképpen időről időre felül kell vizsgálnunk a nemzetközi szervezetekben fenntartott tagságainkat. Az előttünk fekvő nemzetközi szerződésről szóló törvényjavaslat megszünteti Magyarország tagságát, amelyet a Nemzetközi Hűtéstechikai Intézetben visel. Magát az intézetet létesítő egyezményt is többször módosították az elmúlt évtizedekben, figyelembe véve a technikai és tudományos követelményeket, valamint az adott kor gazdasági feltételeit. Hazánk alapító tagja volt az 1909. január 25-én létrejött Nemzetközi Hűtésügyi Társaságnak, amely az 1920. június 21-én elfogadott nemzetközi egyezménnyel nyerte el a mai megnevezését. A múlt század elején a szóban forgó intézet, ahogy elhangzott, volt Magyarország számára a legfontosabb platform, hogy kapcsolatot tudjon tartani a nemzetközi piaccal, vagy információkat szerezzen a korszerű hűtőipari technológiákról.

Az egyezmény eredeti szövege szerint „A szerződő felek elhatározták, hogy a hűtéssel, valamint a hűtés alkalmazásának fejlesztésével - amely az emberek jólétét növeli - kapcsolatos tudományos és technikai kérdések tanulmányozása tekintetében szoros együttműködést tartanak fenn.” Mára azonban a rendszerváltozás és az Európai Unióhoz történt csatlakozásunk új lehetőségeket teremtenek. Hazánk olyan szervezetek tagjává válhatott ezen a területen is, amelyek a technológiai és szakmai ismeretek bővítéséhez komolyabb háttérrel képesek biztosítani. Ahogy elhangzott, Magyarország tagja a Gyümölcs- és Zöldségfeldolgozók Európai Szövetségének, így a nemzetközi Hűtéstechikai Intézetben fennálló tagságunk oka fogyottá vált. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Most megadom a szót Nunkovics Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

NUNKOVICS TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Igazából, ahogy az előző törvényjavaslatnál, most is egy kicsit értetlenül állok az előtt, hogy miért probléma egy ilyen szervezetben a tagságunk.

Nem értem, hogy jelent-e ez pluszterhet az országra nézve, az államháztartásra nézve, hiszen mégis csak alapító tagjai voltunk a szervezet jogelődjének, amelyben a szakemberek nagyon komoly információkat és anyagokat tudtak egymással megosztani, nagyon sok olyan pozitív hatása volt ebben a szervezetben való részvételünknek, amely a magyar zöldség-gyümölcs iparágra jó hatással volt, és azt hiszem, gondolom, ezt

a jó hatást a jövőben az Agrárminisztérium is csak folytatni kívánja, legalábbis remélem, hogy a tervekben ez szerepel.

Én igazából erre szeretnék konkrét választ kapni, hogy miért tartják feleslegesnek az ebben a szervezetben való további részvételünket. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nunkovics Tibor képviselő úr. Most megadom a szót Nacs Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár elhangzott tény, és Magyarország tényleg az alapító tagja volt az 1909-ben létrejött Nemzetközi Hűtésügyi Társaságnak - akkor még így hívták, aztán később a Nemzetközi Hűtéstechikai Intézet nevet vette fel -, mégis azt gondolom, Nunkovics Tibor kérdésére is válaszolva, hogy ha valahol már előnyünk nem származik belőle, a technika meghaladta az ott lévő szaktudást, a magyar mezőgazdaságnak sokkal fontosabb, sokkal előnyösebb tagságokkal tudjuk ezt felváltani, akkor csak a nosztalgia miatt nem érdemes maradni valahol azért, mert alapító tagok voltunk. Szerintem ez az akkori politikát, az akkori vezetést, az akkori mezőgazdasági minisztereket dicséri, akik előkészítették ezt a tagságot, hiszen gondolom, akkor ez egy rendkívül modern dolognak számított, 110-111 évvel ezelőtt.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De azt látjuk, hogy most, a negyedik ipari forradalom korában elavulttá, oka fogyottá és feleslegessé vált ez a tagság, hiszen kereskedelmi háborúk korában vagyunk, beruházásokért folyó, kiélezett verseny van folyamatban.

(14.00)

Korábban úgy lehetett sikeresnek lenni, hogy a leginnovatívabb ágazatok minél nagyobb volumenű, minél több hozzáadott értéket tartalmazó beruházásait kellett támogatni, úgy, hogy a környezetvédelmi szempontokat, az energiatakarékos megoldásokat is napjainkban minél inkább szem előtt kell tartani. Mára egyértelművé vált, hogy a korábban gyakran lecsajnál, megvetett, háttérbe szorított mezőgazdaság és élelmiszeripar az egyik leginnovatívabb ágazat, és a klímaváltozás korában világszerte sokkal fontosabb szerepe van, mint talán valaha. Ezért nem lehet kérdés, hogy mi, kereszténydemokraták támogatjuk a kormányt és az agrártárca azon törekvéseit, hogy minél inkább fenntarthatóvá, minél inkább az időjárás szélsőségektől védetté, minél innovatívabbá alakítsuk

át a magyar mezőgazdaságot és a magyar élelmiszeripart. Ennek eleme az öntözhető földterületek növelése, a megújuló energiaforrások használata, az innovatív beruházások támogatása, valamint a hasznos és előnyös tagságok a különböző nemzetközi szervezetekben.

(Dr. Steinmetz Ádámot a jegyzői székben Tordai Bence váltja fel.)

Ahogy államtitkár úr már elmondta, Magyarország tagja a Gyümölcs- és Zöldségfeldolgozók Európai Szövetségének. Az itt megismerhető technológiák alkalmazása egyértelműen a legelőnyösebb a magyar gyümölcs- és zöldségfeldolgozók számára, így tehát az itt tárgyalt, említett hűtőtechnikai intézetben fennálló intézeti tagságunk ezáltal immár fölöslegessé vált. Anno szerintem ez egy szép dolog volt, és jó hogy megemlékezünk 111 évvel később az Országgyűlésben, hogy Magyarország ennek az intézetnek, ennek a társaságnak alapító tagja volt, ugyanakkor az idő halad, a technológiák újulnak, néha tovább kell lépniük, ez is ennek a bizonyítéka.

A KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Zsigmond Barna Pál és Farkas Sándor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondoltam, hogy még egy mondatot Nacsa Lőrinc hozzászólása, és akkor abszolút helyén lett volna a hozzászólása, és akkor ebből az is következett volna, hogy a tradíciók tisztelete mellett érdemes egy ilyen tagságot megtartani adott esetben, ha másért nem, azért, mert kárt nem okoz, a kilépés pedig hasznot nem hajt. Remélem, államtitkár úr majd még pontosítja, hogy mi a fő indok, hogy miért nem maradunk egy ilyen szervezetnek a tagjai, az alapító tagjai között, amelynek egyébként az összes többi nagy ország is részese, és hogy esetleg van-e olyan más ország, talán erre államtitkár úr tud majd választ adni, akik hasonló lépésre szánták el magukat.

Tehát hogy Magyarország éppen csak beleilleszkedik abba a sorba, hogy országok lépnek ki ebből a szervezetből hasonló indokokra hivatkozva, vagy adott esetben Magyarország az egyetlen ország, amelyik így döntött. Így jelen pillanatban az MSZP frakciója egyelőre még nem tudott állást foglalni ebben a kérdésben, hogy támogatjuk vagy pedig nem ezt az előterjesztést. Bízom benne, hogy az általános vita során tisztázódnak ezek a fontos kérdések. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Mindenesetre megelégedéssel láthatjuk, hogy az Európai Unió, amit tegnap a miniszterelnök még le akart győzni, többek közt hosszú újságcikkben, az mégiscsak valamikor jót is hoz az országnak, ennek az elismerése megnyugtató. Egyébként viszont egyáltalán nem megnyugtató ez az indoklás, amit mind a törvényjavaslatban, mind pedig a vitában hallhattunk, mert ugyan képviselőtársam szakértelmét hűtőtechnikai kérdésekben nincs okom kétségbe vonni, de azért mégiscsak jobban megnyugodnék, ha az indoklásban lett volna olyan kedves az előterjesztő minisztérium elmesélni, hogy egyrészt mekkora költséget spórolunk meg így. Mert én azt gyanítom, hogy itt talán az történt - ez egyébként minden minisztériumban eszébe szokott jutni néha a pénzügyeseknek, csak okosabb minisztériumokban aztán megállítják őket ilyenkor -, hogy a nemzetközi tagdíjkon meg lehet spórolni néhány eurót, és akkor az milyen jól jön majd a költségvetésben. Szóval, azt gondolom, lehet, hogy ez így van, csak látnunk kellene azt, hogy egyébként pontosan akkor milyen költséghatékonyság-számítás történt, milyen hasznok vannak, milyen károk. Ezt elmulasztotta a kormány, így aztán nem áll módunkban támogatni ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. További felszólalásra tehát senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Tessék parancsolni!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm azokat a kiegészítéseket, információkat, részletes kifejtéseket, amelyeket képviselőtársaim is elmondtak itt akár a Fidesz részéről vagy a KDNP részéről. Úgy gondolom, hogy ezek a kérdések ma már, és az ebben a szervezetben való tagság... - természetesen van tagdíjunk, egy minimális tagdíj, nem ez a lényeg. A lényeges kérdés az, hogy gyakorlatilag az a hűtőtechnikai rendszer, amellyel ebben az intézetben még foglalkoztak, foglalkoznak, réges-régen elavult, és teljesen új eljárások, új hűtőtechnikai technológiák vannak, melyeken ebben az intézetben, az én és a mi információink szerint, már valahogy egy kicsit, úgy látszik, hogy a kor túlhaladt rajtuk. Éppen ezért fontosnak tartjuk az új, innovatív berendezések, új, innovatív technológiák alkalmazását, más kutatóközpontokkal, hűtőipari egységekkel, nem utolsósorban az új eljárásokkal való

megismerkedést, illetve annak az elsajátítása jelenti a magyar hűtőiparnak, a hűtőipari tevékenység továbbfejlesztésének a lehetőségét.

Tehát úgy érezzük, hogy szakmailag ez a szervezet gyakorlatilag úgymond elavult, ha finoman fogalmazok, és nem megsértve senkit. Éppen ezért gondoltuk, hogy inkább más, hasonló, de a mai kornak és a jövő kornak megfelelő intézetekben, különböző tagsági viszonyok esetleges újbóli kezdeményezésével tudunk egy sokkal innovatívabb, előremutatóbb tevékenységben együttműködni. Úgyhogy én azt hiszem, hogy ez a magyar agrárgazdaságon belül a hűtő- és konzervipar számára rendkívül fontos, hogy ezeket a legújabb technológiákat alkalmazzuk, és egy ilyen kissé - így fogalmazom - elavult technológiák mentén működő intézet, ami valahol néhány pillanatra működik, ennek nem sok értelme van. Köszönöm szépen. (Dr. Zsigmond Barna Pál és Nacsá Lőrinc tapsol.)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Ház! Soron következik az **egyes vagyonekezelő alapítványokról és az azoknak történő vagyonjuttatásról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12884. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a kormánytól és az államtól független civil szerveződések megerősítése, olyan szervezeteknek a megerősítése, amelyek valamely közcél érdekében végzik feladatukat. A törvényjavaslatnak három eleme van. Az egyik a Millenáris Tudományos Kulturális Alapítvány létrehozása, a másik a Batthyány Lajos Alapítvány átalakítása és az állam csatlakozása az alapítványhoz, illetőleg a Mathias Corvinus Collegium Alapítvány részére történő vagyonjuttatás.

Mindhárom esetben arról van szó, hogy valamely közfeladat ellátására szerveződtek ezek a civil szervezetek, ezek a társadalmi szervezetek. Az a megítélésünk, és ezek az eddigi tapasztalatok is, hogy ezek a szervezetek magas határfokon, kiváló minőségben és nemzeti elköteleződéssel látják el ezt a feladatot. Nyilván itt a Millenáris Tudományos Kulturális Alapítvány egy most létrehozandó szervezet, ott a Millenáris Parknak az eddigi tevékenységéből lehet csak és kizárólag kiindulni. De a Batthyány Lajos Alapítvány, amelyik Antall József, az első szabadon választott Országgyűlés által megválasztott miniszterelnök kezdeményezésére jött létre és azóta is gyakorlatilag köz-

megegyezésre számot tartó módon működő alapítvány, illetőleg a Mathias Corvinus Collegium és az azt működtető alapítvány is immáron 25 éve része a magyar közéletnek, és ezek az alapítványok járulnak hozzá a demokratikus nyilvánosság működtetéséhez, a megfelelő nemzeti elköteleződéssel közéletben különböző tudományos projektek támogatásához, és a Mathias Corvinus Collegium azt a feladatot kapta az Országgyűléstől, hogy egy egész Kárpát-medencére kiterjedő tehetséggondozási hálózatot hozzon létre, kiindulva abból a tevékenységi körből, amit az elmúlt két és fél évtizedben végzett.

(14.10)

Visszatekintve a Millenáris múltjára, bizonyára sokak emlékezetében felsejlik a Ganz Villamossági Művek Lövéház utcai telepe, amely Belbuda egyik legnagyobb egybefüggő rozsdáövezete volt. A Millenáris-beruházás kapcsán tehát, amit hiszem, mindannyiunk örömeire szolgál pártállástól és politikai hovatartozástól függetlenül, örömmel tudom mondani, hogy nem csupán az egykori ipari területet sikerült mára életre kelteni, hanem egész Belbudát is. Meghatározta ezt a folyamatot a 2000-es évek végén elinduló városrészi rehabilitáció, amely nyilván a terület saját központi jellegét is megerősítette. A Millenáris Park egy olyan vonzó, szerethető közösségi térként nyitotta meg kapuit egyébként az első Orbán-kormány alatt 2001 nyarán, amelynek minden szegletéből a gondolatiság és a nemzeti büszkeség sugárzott. Azt hiszem, ebben szerepe volt az erős tartalomnak meg a különleges építészeti és tájépítészeti milió egységének is.

Való igaz, és azért nem számítok e törvényjavaslat könnyű tárgyalására, hogy annak ellenére, hogy az átlag magyar állampolgárok körében, amit hiszem, a Millenáris Park pozitív megítélése töretlen, a 2002-es kormányváltás után a Millenáris a baloldali politika első számú célpontjainak egyikévé vált, és a 2002 és 2010 közötti időszakban a Millenáris az eredeti küldetését, vagyis azt, hogy nemzeti összetartozást, értékeket, valamint a világszínvonalú magyar tudást szimbolizáló kulturális és szellemi központ, találkozási pont legyen, teljesen elveszítette. Ezután, 2010-et követően a gazdálkodást sikerült stabilizálni és a Millenáris, illetve a szomszédos Széllkapu elnevezésű parkrész összesen 28 milliárd forintnyi beruházási támogatást kapott. Természetesen ezt a beruházást is egészen a közelmúltig, amíg a beruházás el nem készült, baloldaltól folyamatos támadások érték, de amióta a beruházás elkészült és látszik, hogy egy épített és környezeti örökséget óvó rozsdáövezeti beruházásról és rozsdáövezet-megszüntető beruházásról van szó, azóta ezek a támadó hangok alábbhagytak.

Jelen pillanatban ezt a területet a Millenáris Non-profit Kft. egy állami gazdasági társaságként működteti. Valljuk be azért, hogy ez nem a leghatékonyabb

kulturális szolgáltató konstrukció. Az a javasolt működési metódus, amely ebben a törvényjavaslatban is látszik, egy olyan működési koncepció lehetőségét hordozza magában, amely középtávon is fenntarthatóvá, hosszú távon pedig nyereséggé és önellátóvá tudja tenni ezt a területet. Ez garanciát jelenthet arra, hogy az állagromlás és színvonalcsökkenés, amely bizony korábban, a teljes beruházás elkészülését megelőzően jellemző volt, ne következzen be.

Azt gondoljuk, hogy az alapítványi keretek hosszú távon kiszámítható, transzparens és civil szférát előmozdító, összekovácsoló konstrukcióként tudnak működni, stabil jövőkép tud kirajzolódni ezen szervezetek előtt, nagyobb függetlenségről és nagyobb rugalmasságról is beszélhetünk. Azt reméljük, hogy a Millenáris Magyarország legszínvonalasabb rendezvényhelyszínévé, kulturális, innovatív és értékmegőrző közösségi terévé fog válni ennek eredményeképpen.

A Batthyány Lajos Alapítványt '91-ben hozták létre Antall József miniszterelnök kezdeményezésére, ahogy azt említettem. Nevét az első magyar felelős kormány 1849-ben mártírhalált halt miniszterelnökéről kapta. Az alapítvány az alapítói okiratában meghatározott célok szerint a magyar nemzet iránt elkötelezett, az európai egység irányába mutató, közös kulturális értékek és a demokratikus képviseleti kormányzás alapján álló magyar közélet támogatására szerződött. Ezen alapítványi tevékenységek keretében két fő irányt lát el. Egyrészt a civil társadalmat szervezi, rendszeresen kerül sor hazai, nemzetközi közéleti tudományos konferenciák, kerekasztal-beszélgetések és különböző programok lebonyolítására, másrészt ezeknek a hasonló tevékenységet ellátó egyéb civil szervezeteknek a programjait és kezdeményezéseit támogatja.

Az alapítvány '91 óta folyamatosan működik, '91 óta folyamatosan kap állami támogatást, működésével kapcsolatban és azzal összefüggésben semmilyen probléma nem merült fel. Azt gondoljuk, hogy szintén a nagyobb rugalmasságot, fenntarthatóságot, függetlenséget jelenítő közérdekű alapítványi formula alkalmas tud lenni arra, hogy Antall József miniszterelnök kezdeményezését hosszú időre megőrizzük.

A törvényjavaslat harmadik eleme, ahogy említettem, a Mathias Corvinus Collegium Alapítvány támogatása. A Kárpát-medencei tehetséggondozás, magyar nemzeti tehetséggondozás feladatát látja el ez az alapítvány, immáron az Országgyűlés tavaszi döntéséből következően közérdekű vagyonkezelő alapítvány formájában. Én még emlékszem a tavaszi vitáinkra, voltak a törvényjavaslattal összefüggésben vitáink, de egy dolog bizonyos, és ez az ellenzéki, baloldali sorokból is megerősítést nyert, hogy a Mathias Corvinus Collegium két és fél évtizedében az a tehetséggondozó, oktató, kutató munka, amit eddig végeztek, az magas színvonalat képvisel, a nemzet érdekét szolgálja és megkérdőjelezhetetlen. Ezt több oldalról, ellenzéki, nem csak kormánypárti képviselők is megerősítették.

Az akkori szakmai koncepciónak része volt, hogy az egyetemi képzést Kolozsváron, egyetemi képzést plusz bentlakásos kollégiumot Budapesten működtető alapítvány a legfontosabb egyetemi képzést nyújtó megyei jogú városokban is jelenjen meg. Ezzel összefüggésben kerülne sor egy gyakorlatilag évtizedek óta leromlott állapotú, kihasználatlan és Pécs szegényfoltjaként működő ingatlanok a Mathias Corvinus Collegium tulajdonába adására, ami a pécsi operáció központja lehet, természetesen a megfelelő és a jogszabályokhoz illeszkedő műemléki rekonstrukciót követően. Tehát ez egy alkalmas ingatlan lenne arra, hogy Pécs megyei jogú városban is, amely egy patinás egyetemi város, ezt a Kárpát-medencei tehetséggondozó logikát méltó színvonalon megjelenítse. Ezért aztán az előttünk fekvő törvényjavaslat arra tesz javaslatot, hogy ennek az állam tulajdonában lévő, egyébként lepusztult, évtizedek óta szomorú mementóként Pécs belvárosát csúfító ingatlanok a helyzete ezáltal hosszú távon és méltó módon rendeződjön.

Ez a három elem van jelen pillanatban a törvényjavaslatban. Azt szeretném kérni a tisztelt képviselő hölgyektől és uraktól, ellenzéki és kormánypárti frakcióktól, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Először megadom a szót Zsigmond Barna Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ahogy elhangzott, államtitkár úr részletesen ismertette, az előttünk fekvő törvényjavaslat három területet érint, három különálló terület, de mégis hasonlóság mutatkozik a három cél vonatkozásában.

Az első fejezete a törvényjavaslatnak a Millenáris Tudományos Kulturális Alapítvány közérdekű vagyonkezelő alapítvány formájában történő létrehozására vonatkozik. Ahogy elhangzott, az alapítvány feladatai: tudományos, kulturális és oktatási központ és innovatív családbarát, interaktív közösségi tér megteremtésének és működési feltételeinek a biztosítása.

Államtitkár úr részletesen ismertette a Millenáris-projekt lényegét, az előzményeket, a múltat, a Millenáris kapcsán kialakult politikai csatározásokat és a megalapozatlan baloldali támadásokat, amelyek a korábbi években jelentkeztek. Korábban ez a terület Budán a város egyik szegénye volt, most az elmúlt évek kormányzati politikájának köszönhetően Budapest egyik büszkesége lett. Az első etap, az első fejezet lezajlott az első Orbán-kormány ideje alatt, és most sikerült befejezni ennek a területnek a rehabilitációját,

és valóban egy XXI. századi modern budai központ került kialakításra.

(14.20)

Azt gondolom, minden budapesti, minden magyar ember büszke lehet erre a projektre. Itt egy átalakítás szerepel, ahogy elhangzott, a hatékonyabb működés érdekében. Az alapítványi struktúra nagyobb működési biztonságot jelent, nagyobb működési lehetőséget jelent a kítűzött célok elérése érdekében, és a szükséges garanciákat is tartalmazza a jogszabály, hiszen az alapítói jogok teljes körét a kuratórium fogja gyakorolni. A Millenáris Alapítvány tulajdonába adandó törzsbetét kapcsán rögzíti a jogszabály, hogy annak elidegenítésére vonatkozó szándék esetében az államot elővásárlási jog illeti meg, és harmadik személy részére kizárólag akkor kerülhet sor az elidegenítésre, ha az állam nem kívánja megkötni a vonatkozó jogügyletet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A másik cél az előterjesztésben az, hogy a kormány az állam nevében csatlakozik a Batthyány Lajos Alapítványhoz, amelyet közérdekű vagyonkezelő alapítvánnyá nyilvánít. A Batthyány Lajos Alapítvány célja a magyar nemzet iránt elkötelezett, az európai egység irányába mutató, a közös kulturális értékek és a demokratikus képviselői kormányzás alapján álló magyar közélet támogatása, amely egyértelműen kiemelkedően közhasznú cél. Az alapítvány nagy hangsúlyt fektetett és fektet a civil társadalom szervezésére, támogatást nyújt oktatási tevékenységekhez és tehetséggondozáshoz, kisebbségi közösségek részére, történelmi kutatások megsegítésére, családtámogatási programokat is támogat, ezeket ösztönöz. Az alapítvány Antall József szellemi örökségét is hordozza valamilyen mértékben. Elhangzott a története az alapítványnak; francia állami vezetők gyűjtötték össze az első forintokat az alapítvány elindításához, tehát komoly nemzetközi támogatást is kapott, komoly európai támogatást kapott ez az alapítvány és kap folyamatosan. Fontosnak tartja azt a kormány, hogy Antall József szellemi örökségét, a magyar szellemi örökséget továbbvigyük, és az alapítvány eddig is ezen a területen kiemelkedő tevékenységet végez. Azzal, hogy most az állam csatlakozik, forrásokat kap a további működéshez és garanciákat a kiszámítható, hosszabb távú tervezéshez, még hatékonyabban tudja ellátni fontos és elismert feladatait.

Végül a harmadik részben a javaslat rendelkezik arról, hogy két pécsi ingatlan a Mathias Corvinus Collegium, illetve a Collegiumot működtető alapítvány tulajdonába kerüljön. A jogszabály az MCC Alapítvány tulajdonába adandó ingatlanok esetében is jelentős garanciákat létesít, hiszen ezen lepukkant, lerobbant, rossz állapotú pécsi ingatlanok esetében, ahogy ezt államtitkár úr bemutatta, az ingatlanok esetleges értéke-

sítése esetén is irányadó előírás, hogy a befolyó - az átruházás költségeinek kiegyenlítését követően fennmaradó - bevétel kizárólag az MCC-törvényben meghatározott célok megvalósítására fordítható. Közismert az, hogy az 1996 óta működő Mathias Corvinus Collegium célkitűzése a tehetséggondozás, a kiemelkedően tehetséges magyar diákok továbbképzése, ezen diákok számára megfelelő feltételek biztosítása, és értelemszerűen ezen célok eléréséhez megfelelő infrastrukturális feltételek is szükségesek. Ezeket célozza a jelenlegi javaslat, Pécs esetében két ingatlan biztosításáról rendelkezik ez a jogszabály.

Az is egyértelmű, hogy a Corvinus Egyetem lassan másfél éves példája, a Mathias Corvinus Collegium intenzív fejlődése az elmúlt időszakban és más alapítványi fenntartású egyetemek sikeres működése biztosítja azt, hogy ez a struktúra sikeres, és további alkalmazása indokolt.

Meggyőződésem, hogy a törvényjavaslatban foglaltak nagymértékben növelik mind a Millenáris Alapítvány, mind a Batthyány Lajos Alapítvány, mind a Mathias Corvinus Collegium Alapítvány működési lehetőségeit, elősegítve ezzel a magyar nemzeti kulturális értékek támogatását és a magyar tehetséggondozás ügyét. A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, és kérem az önök támogatását is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A helyzet az, hogy itt a politikai törzsi háborúk korában megint mindenki a saját véleménybuborékában tulajdonképpen nem is vitatkozik senkivel, hitvitának sem lehet már nevezni azt, ami előttünk van. Az alapítványokba történő vagyonki szervezés kapcsán a kormányoldal nyilván elmondja, hogy az utóbbi évek tapasztalatai számára megnyugtatóak, ők úgy látják, hogy ez egy sokkal működőképesebb, hatékonyabb forma, mint ami előtte volt, ellenzéki oldalon pedig jellemzően ennek a versáját szokták felhozni, szoktuk felhozni, álláspontom szerint teljes joggal, ugyanakkor visszafogott vagyok a meggyőzés hatékonyságát illetően.

Szeretném elmondani önöknek, hogy már maga a javaslat felütése egy kicsit irritáló volt, hiszen kiadtak a Fidesz-központban egy új kommunikációs narratívát, miszerint az ellenzék baloldalizni kell, függetlenül attól, hogy bal-, illetve jobboldali tisztességes erők egyaránt megtalálhatók ellenzéki oldalon. Az a Fidesz kezdte magát nemcsak jobboldalinak, de nemzeti kormányynak nevezni, amelynek 2010-ben még köze sem volt ehhez a vonulathoz, azóta legalább retorikailag igyekezett ezt feltupírozni.

Mi sem mutatja ezt jobban, hogy az állandó örült sorosozásban, amivel annyiból tudok azonosulni, hogy a kilencvenes évek óta különböző NGO-k túlkapásaival szemben magam is felleptem, amikor önök még a Liberális Internacionálé környékén működtek, csak hát a nagy sorosozás közepette 2010-11 magasságában önök itt még személyesen vendégül látták ezt az agg milliárdost a parlamenten belül, és valahogy akkor nem voltak ennyire határozottak ebben a kérdésben, pedig lehettek volna. A szélkakas azóta nagyot fordult, a Fidesz magát nemzetinek nevezi, az egész ellenzék pedig baloldalizza, attól függetlenül, hogy ez igaz vagy sem, viszont a nagy nemzeti hevületben elfeledkeztek, államtitkár úr és képviselőtársaim, valamiről.

Volt ám itt egy 2010-es ígéret, még a másik ülés-teremben tette egy fideszes potentát vezető, államtitkár, majd miniszter. Ez pedig egy nemzeti vagyonleltárról szóló ígéret volt, ami a mai napig nem készült el, sajnos nem került a parlament asztalára. Bizonyos állami tulajdonban lévő vagyonelemeket illető lajstrom, az igen. Emlékeztet, hogy a Lánchidat például lefelejtették róla, a Parlament épülete szerencsére rajta volt ezen a listán, tehát ahol vitatkoztunk, az legalább az állami vagyon alá értendő a Fidesz világában, de az állami és a nemzeti vagyon - ne keverjük össze! - teljesen más közgazdaság-tudományi kategória, egészen más vagyonelemeket tartalmaz, és nem lehet őket azonosként kezelni.

Azt szeretném ebből kihozni, hogy egy nemzeti vagyonleltár birtokában sokkal hatékonyabban meg tudnánk állapítani, képviselőtársaim, azt, hogy az adott nemzeti vagyonelem tekintetében a hatékony gazdálkodás bekövetkezett-e, gyarapították-e ezt a vagyont, vagy pedig károk következtek be a menedzselése során. Ugyanakkor azt látom, hogy Magyarország Kormánya nem ebbe az irányba, nem az idézőjeles „családi ezüst” feltárása, majd gyarapítása irányába indult el, hanem unortodox módszereket választ.

Hosszú hitvitánk lehetne nekünk államtitkár úrral arról, hogy az alapítványi működési forma hatékony vagy sem. Én nem vagyok teljes mértékben elzárkózó, tehát ha a piac visszaigazolja azt, hogy nemzeti vagyonelemek vagy nagyon fontos nemzetstratégiai szempontból kiemelkedő műhelyek, kutatóintézetek ebben a formában védettebbek, mondjuk, olyan államhatalmi túlkapásoktól, amelyeket 2010 óta is tapasztalunk, akkor azt mondom, hogy vitaképes vagyok. Viszont azt látom, hogy a különböző vagyonkezelő alapítványokba kiszervezett vagyon esetében a nemzeti vagyonról szóló törvény bizonyos rendelkezéseit már nem kell alkalmazni.

Talán vizsgáljuk meg a most előttünk fekvő egész problémakör megértéséhez azt, hogy melyek azok a rendelkezések, amelyeket korábban egy nemzeti vagyontárgy kapcsán önöknek kötelező volt vagy lett volna betartani. Most a vagyonkezelő alapítványok te-

kintetében, amelyeket jellemzően azért fideszes jó ismerősök, korábbi üzlettársak, beosztottak vezetnek, tisztelet a kivételnek, már nem feltétlenül fogják betartani, vagy végső soron a jogszabály szerint nem is feltétlenül kell.

Nyilvánvaló, az a kikötés, miszerint az átruházott vagyon hasznosításáról évente be kell számolni a vagyont átadó szervezet felé, és ez korábban a nemzeti vagyonról szóló törvény alapján kötelező volt, ennek mellőzése, bár problémákat okoz, ez mégiscsak egy műfaji vitát jelent, a beszámoló gyakorisága és annak milyensége még lehetne elnézhető egy hatékonyabb működési forma esetében.

Ugyanakkor, amit szintén nem kell alkalmazni az önök új világában a vagyonkezelő alapítványok esetében a nemzeti vagyonról szóló törvény rendelkezéseiből, ez pedig az, hogy ha a célhoz kötött hasznosításnak a vagyont kapó fél részben vagy egészben nem tesz eleget, akkor köteles a vagyont átadó szervezet felszólítása után határidőig a jogsértő állapotot megszüntetni. Nem látjuk ilyen mélységben és ilyen tekintetben a vagyonkezelő alapítványoknál ugyanezt a rendelkezést érvényesülni. És a legdurvább pedig az, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény értelmében a vagyont átadó szervezet, ha egy jogsértő állapotot fellel, és ezt nem számolják fel felszólításra sem, akkor kötbér követelése helyett választhatja azt az utat, hogy az ingyenes tulajdonjog-átruházást eredményező szerződéstől elállhat.

(14.30)

Tehát megkísérelheti helyreállítani az eredeti állapotot, ami egy nemzeti vagyonelem klasszikus kezelése során eddig lehetséges volt; a jogsértést tehát úgy megoldani és reparálni, hogy megpróbálunk egy in integrum restitutiót elérni, az eredeti állapotot legalább megközelíteni, helyreállítani. A helyzet az, hogy az önök vagyonkezelői alapítványai esetében ez ugyanakkor nem lehetséges, vagy pedig nem ennyire könnyen, zökkenőmentesen lehetséges. Ráadásul ezen alapítványok kuratóriumát ki jelöli ki? A miniszter, és minden alapítói jogot, még az alapító okirat módosításának jogát is átadja a kuratóriumnak, és a végeredmény pedig az, hogy ezek az alapítványok minél jobban elszakadnak az államtól, az állami felügyeletről, az átadott vagyon és az alapítványok működtetése pedig kikerül azon kontroll alól, amit mi itt együttesen tudnánk egy ideális helyzetben gyakorolni.

Hát, bizony kiábrándító számunkra az, hogy mi ennek a végső célja. Álláspontom szerint az, hogy egy kormányváltás esetén lényegesen nehezebben lehessen hozzáférni ezekhez a műhelyekhez, bármilyen befolyást gyakorolni az ő működésükre, akár az ő korábbi állami vagy nemzeti vagyonhoz tartozó vagyontárgyaikkal való vagyonkezelését, menedzsmentjét felügyelet alá vonni lényegesen nehezebb lesz.

És ez bánt nagyon sokunkat egy kicsit, hogy azt látjuk, hogy államon belül próbálnak államot építeni, kiszervezni olyan egységeket, amelyek korábban parlamentáris kontroll alatt álltak, most viszont kizárólag a Fidesz-KDNP-kormány kontrollja alá kívánják ezt helyezni; még egyszer mondom: egy olyan állapot elérésével, hogy egy kormányváltást követően ezt a reparálást, helyreállítást nagyon-nagyon nehéz legyen elvégezni.

Ilyen megközelítésből tehát kérem, hogy fogadják el az ellenzéki képviselők teljesen normális aggályait, hiszen az utóbbi idők azt bizonyították, nem lebecsülve, nem leszólva senkit sem, aki mondjuk, vagyongazdálkodási alapítvány kuratóriumában van, hogy a miniszterelnök úr volt fotósa, korábbi sajtófőnök és olyan tisztségviselő, akik nettó módon nagyon közelről kötődnek az önök legfelsőbb vezetéséhez, kerültek ezen alapítványok kuratóriumába.

Nem azt mondom, hogy egy-egy kiváló potentát ne érthetne egy-egy olyan szakterülethez, amelyre itt szükség van. Tehát nem akarok rendszerszintű dózert ebben az egész szisztémában, de ilyen töménységben és ilyen mennyiségben azt kell hogy mondjam, kilóg a lóláb, így gyakorlatilag a kormány legfelsőbb vezetésének szűk ismeretségi köre igyekszik olyan állami, illetve nemzeti vagyontárgyak fölött diszponálni, amelyek fölött mi egy teljes körű kontrollt tudunk, ha nem is tökéletesen gyakorolni, de az elmúlt 30 évben legalább gondolat kísérletek történtek ebbe az irányba.

Én nagyon-nagyon tudok azonosulni a korai fideszes felszólalásokkal, amelyek, mondjuk, a '90-es évek első feléből, már a liberális vadhajításokat egy kicsit kezdve lenyesegetni, hadat üzentek annak a kommunista örökségnek, amely valóban az állami és nemzeti vagyontárgyakkal elképesztően bánt. Én nem szeretném viszontlátni ezt a korszakot Fidesz-KDNP-köntösben oly módon, hogy újra állami, illetve nemzeti vagyonelemeket szerveznek ki saját maguknak.

Attól félek, és ezt a félelmemet akkor egy ilyen kitarukozás formájában hadd osszam meg önökkel, attól félek, hogy a Fidesz felső vezetése fiatalokkorában őszintén harcolt adott esetben egy kommunista-szocialista berendezkedéssel szemben, de a félelmemet az testesíti meg, hogy az állandó harc közben tulajdonképpen saját maga hasonult azokhoz, akik ellen harcolt, és ugyanolyan módszereket kezd ma, a középkort elhagyva a politikai ellenfeleivel szemben használni, mint amilyeneket vele szemben alkalmaztak megboldogult ifjúkorában. Ezt a félelmemet tessék eloszlatni! Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ország-

gyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik identitásváltságának olyan fokára értünk el, hogy most már nyilvános parlamenti felszólalásokban próbálja Z. Kárpát Dániel boncolgatni, hogy jobboldali vagy baloldali párt-e a Jobbik, és itt próbálja a plénum előtt megvitatni, hogy végül is hova is tartoznak. (Z. Kárpát Dániel: *Nem tehetsz róla...*) Képviselő úr, ön azt állítja, hogy mi nem tudom, milyen e-maileket kaptunk a pártközpontból, vagy nem tudom, mit kell mondani. Mi a szemünknek hiszünk: önök baloldali pártként viselkednek. Ha nem akarják, hogy ezt mondjuk, ne viselkedjenek így! Ez szerintem ilyen egyszerű.

Ami az ön által felvetett kérdéseket illeti, egyébként ez a jobb-bal oldali vita különösen izgalmas annak fényében, hogy rajtunk kéri számon a nemzeti vagyongazdálkodás, miközben az elvbarátai közös logóval annak a Gyurcsány Ferencnek, akinek önök tegnap is tapsoltak... - ők szétlopták az országot, 190 állami céget privatizáltak, felére csökkent az állami vagyongazdálkodás az ő idejük alatt, nekik tapsol, minket pedig számon kér. Talán itt lehet ez a disszonánság, ami megmagyarázza, hogy mi miért használjuk néha a kommunikációnkban a baloldali kifejezést önökre. (Z. Kárpát Dániel: *Nem tehetsz róla, nem haragszom.*)

De menjünk tovább! 7000 milliárd... - nem baj, képviselő úr, az előbb elmondhatta itt tíz percen keresztül a gondolatait. 7000 milliárd forinttal nőtt az állami vagyongazdálkodás az elmúlt tíz évben; 7000 milliárd forinttal. Ajánlom figyelmébe az erről szóló híreket. (Z. Kárpát Dániel: *Ti hamisítottátok a statisztikát!*) Ajánlom figyelmébe a Nemzeti Vagyongazdálkodás honlapját, az ott megtalálható társasági vagy ingatlanportfóliót, ajánlom figyelmébe az erről készült különböző listákat, különböző törvények mellékleteit. És igen, büszkék vagyunk arra, hogy 7000 milliárd forinttal gyarapítottuk a nemzeti vagyongazdálkodást, hogy olyan patrióta politikát tudunk folytatni, ami alapján 7000 milliárd forinttal nőtt az állami vagyongazdálkodás, miközben az önök szerencsi szövetségei szépen leépítették ugyanezt. Széthordták, és egyszerűen a rablóprivatizációk során az állami vagyongazdálkodásból egyszer csak magánvagyongazdálkodás lett; például akkor is, amikor Gyurcsány Ferenc volt kormányon, és Arató képviselő úr államtitkár volt.

Na, nézzük csak a Millenárisnak az ügyét, hiszen számomra ez egy kedves ügy! Én nagyon szeretem a Millenárist, sok időt töltöttem ott gimnazista éveim alatt. Persze, akkor a szocialista boszorkányüldözés zajlott a Millenáris ellen. (Arató Gergely: *Ezt élvezted?*) Nem tudom, hogy miért haragudtak meg a Millenárisra, annak ügyvezetőjére, korábban, 2002-2003 után is miért próbálták meg minden eszközzel ellehetetleníteni azt a projektet, miért próbálták meg ellehetetleníteni Gestapo-módszerekkel annak ügyvezetőjét, miért próbálták tönkretenni az egész Millenárist. Szívük rajta, lelkük rajta! Szerencsére 2010-ben ez megfordult, és azt gondolom, hogy mára még az önök házi sajtója, a 444 is elismerte, hogy a Széllkapu projekt

igen jól sikerült. Bár önök ezek után csöndben maradtak, és akik nagy hangon szidták ezt a projektet, most inkább csendben lapítanak, és nem kérnek ezért bocsánatot. Ez egy kifejezetten Budapest és a budai kerületek hasznára és javára való projekt volt.

Azt gondolom, hogy az itt, a törvényjavaslatban bevezetett alapítványi forma hasznosan fog tudni működni az odalátogatók, a környéken élők és az ott kapcsolódni, kulturálódni, pihenni vágyók számára. Én örülök annak, hogy ebben az alapítványi formában tud majd tovább működni a Millenáris sok fiatalnak, a kiállításokon keresztül, a kulturális élményeken keresztül, az iparművészeti emlékeken keresztül és a közösségteremtésen keresztül. Hiszen azt gondolom, hogy egy ilyen közösségi tér mit sem ér közösség nélkül, mit sem ér emberek nélkül, az embereket kell benne néznünk, az emberek céljait kell hogy szolgálja ez a beruházás és ez az alapítványért történő változtatás is, hogy ne egy hivatalként működjön a Millenáris, hanem az emberekhez közel lévő, a közösség értékét, a közösség megteremtését célul maga elé tűző alapítványként tudjon működni, ezt kifejezetten fontosnak tartanám.

Rám nagyon nagy hatást gyakorolt gyermekkoromban az „Álmok álmodói” kiállítás, amiről Arató képviselő úr biztos el fogja mondani a felszólalásában, hogy miért semmisítették meg. Nem elrakták egy raktárba, hanem az „Álmok álmodói” kiállítást megsemmisítették, miután visszaszolgáltatták azokat az emléktárgyakat, amelyek valamelyik magántulajdonoshoz tartoztak, a kiállítás maradék részét egyszerűen a földdel tették egyenlővé. A nemzeti büszkeség, a hazafiság, a magyar dicső múlt ennyit jelentett a baloldálnak 2003-ban is.

Azt kifogásolta Z. Kárpát Dániel, hogy van egy olyan számonkérési rendszer, hogy ha valaki a vagyonkezelésben nem az odaítélt célok szerint hajtja végre a vagyonkezelést, vagy nem arra használja a vagyont, akkor ott a jogsértő magatartás ellen fel kell lépni, és ezt egyébként jelezni kell. Ezzel ő is elismerte, hogy van egy ilyen jelzőrendszer, vagy egy ilyen helyes, az átláthatóságot segítő és az eredeti céloknak megfelelő rendszer. Most, hogy átfutottam a listát, szerintem jelenleg egy ilyen eset van most, hogy a vagyonkezelői alapítvány nem a cél szerint bánik a vagyonnal, ez a Színház- és Filmművészeti Egyetem, hiszen az oktatásért adták oda az intézményt a vagyonkezelő alapítványnak, nem pedig a balhéba. De remélem, hogy ez a belső ügy nagyon hamar rendeződni fog, úgyhogy most ez az egyetlen olyan eset. Én azt gondolom, hogy ön azt kifogásolja, hogy nincs elég jogsértő eset. Én annak örülök, hogy nincs elég jogsértő eset, és jól működnek ezek a vagyonkezelői alapítványok.

Az elmúlt időszakokban, az elmúlt években önök minden ilyen törvényjavaslat vitájánál azt mondták, hogy ez majd rosszul fog működni, vagy nem fog tudni működni, és az idő azt igazolta, hogy ezek tudnak mű-

ködni, tudnak átláthatóan működni, tudnak az odarendelt célok szerint működni, és egyébként tudnak a magyar társadalom javára, a magyar társadalom hasznára működni, ami szerintem a legfontosabb.

(14.40)

Ilyenről beszélünk egyébként a Mathias Corvinusnál is. Azt gondolom, a Kárpát-medencei tehetséggondozás mindannyiunk közös ügye, nem gondolom, hogy itt pártpolitikai vitát kellene folytatnunk arról, hogy mennyire fontos a tehetséggondozás, mert csak egymás fölé kellene licitálnunk, mert szerintem minden párt fontosnak tartja a tehetséggondozás ügyét. Nem minden párt tartja fontosnak a határon túli tehetséggondozás ügyét, de ez megint csak, hál' istennek, egy marginális kisebbség jelenleg a parlamentben.

Azt gondolom, a tehetséggondozás ügye közös ügy, nemzeti ügy, fontos, hogy megtaláljuk azokat a tehetségeket, fontos, hogy jó környezetben tudjuk azokat a tehetségeket, fontos, hogy vezessük az útjukon azokat a tehetségeket, akik aztán később Magyarország hírnevét tudják öregbíteni, hozzá tudnak tenni a társadalom építéséhez, akik értéket tudnak alkotni. Úgyhogy azt gondolom, ez is egy előremutató kezdeményezés.

Még azt mondanám Z. Kárpát Dánielnek, aki az „állam az államban” példát hozta és a kiszervezést, hogy például a Batthyány Lajos Alapítványnál most lesz pont kormányzati bevonás, tehát nem kiszervezzük, hanem az állam részt kíván vállalni a Batthyány Lajos Alapítványban, Antall József örökségében, úgyhogy pont ellentétes folyamatok zajlanak, mint ahogy azt a képviselő úr elmondta. Én örülök annak, hogy Antall József öröksége nem szertefoszlik, hogy a fiatalok politikai kultúrájának a segítése nem szertefoszlik, hanem ilyen módon a kormányzati szerepvállalással csak meg tud erősödni, minőségileg feljebb tud menni.

Éppen ezért támogatom az előttünk fekvő három módosítást. Ezek nem összefüggő módosítások, de mégiscsak mind a három a magyar nemzet ügyét szolgálja, éppen ezért tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Molnár Gyulának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jól tudom, hogy önnek, elnök úr, ez itt az első alelnökként vezetett ülése?

ELNÖK: Nem. *(Nacsá Lőrinc: Nem, tegnap volt már!)*

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Pedig már akartam gratulálni, hogy milyen jól megy.

Tisztelt Ház! Nagyon... *(Nacsá Lőrinc: Bírálta az ülésvezetést!)* Nem, dicsértem! *(Derűltég.)*

Nagyon-nagyon röviden szeretnék szólni, és nem is akarok nagyon mélyen belemenni. Nagyon bájosnak tartom azt a vitát, amit az elmúlt két napban a Fidesz-KDNP próbál itt folytatni a Jobbikkal. Ha jól értem, és ha most ilyen politikai elemző lennék, akkor azt mondanám, hogy ráfordultunk a választási kampányra, és úgy gondolják, hogy leginkább ezen a részen kell valamilyen módon rést ütni. Helyes, próbálkozzanak! Itt eszembe jutott egy régi vicc, nem fogom végigmondani: amikor a tetten ért férj azt mondja a feleségnek, hogy de kinek hiszel, drágám, nekem vagy a szemednek. Úgyhogy azt gondolom, mindenképpen érdemes ezt önöknek mindig szem előtt tartani.

Nos, ami a konkrét előterjesztést illeti, itt a vitában nem akarok senkinek csalódást okozni. Nyilvánvalóan én magam is úgy gondolom, hogy valamikor tizen évvel ezelőtt pont azért szüntették meg vagy szüntette meg az akkori többség az állami közalapítványokat, mert úgy gondolta, hogy nagyon csekély a hatékonysága, nagyon-nagyon sok költséggel próbálja meg vagy tudja az állami vagyont üzemeltetni. Tudom, megértettem az elején államtitkár urat, megértettem azt, amire a jobbikos képviselőtársam reagált. Ez egy teljesen normális vezetői attitűd: bemeleg az ember egy céghez, megnézi, hogy a piramis lapos vagy csúcsos, és ha csúcsos, akkor lapítja, ha lapos, akkor csúcsosabbá teszi, tehát valamilyen módon nyilvánvalóan valakinek hozzá kell ehhez az ügyszökhöz nyúlni.

Azt is pontosan értjük most már, hogy néhány esztendővel ezelőtt, amikor önök úgy döntöttek, hogy visszahozzák ezt a rendszert, akkor valójában már készültek a felsőoktatás átalakítására. Tehát nyilvánvalóan látszik, hogy többségében a rendszer létrehozásának a lényege pontosan a felsőoktatásban önök által valamilyen módon hatékonyan nevezett - most látjuk éppen a Színház- és Filmművészeti Egyetemen, hogy ez mennyire jól működik - átalakítás, a magántőke bevonása és a működés hatékonyságának növelése. De úgy tűnik, hogy közben megjött az étvágy, közben mindenkinek van mindenféle ötlete, és azt gondolom, arra készülhetünk a közvetkező hónapokban, a következő időszakban, hogy egyre több ilyen típusú vagyontáradási dolog meg fog jelenni. Én magam egyszerűen nem tudok egy darab érvet sem most felsorolni az elmúlt tíz percen elhangzottakból, hogy tényleg mi indokolja azt, hogy ezeket a dolgokat megtegyék, mi az, amit egyébként nem tudnának megtenni bármilyen más formában és bármilyen más módon, de nyilvánvalóan megvan ennek a maga oka, majd ezt egyszer a történészek meg fogják fejteni.

Szeretném önöket megnyugtatni abból a szempontból, hogy nekünk nincs semmi bajunk a Millenárisal, én például kifejezetten kedvelem. Ha ez itt valamilyen módon a mai napot nyugodtabbá teszi, akkor én ezt szívesen magamra vállalom és magamra húzom. Ami pedig ezt az új parkot illeti, a minap pont

a kisgyermekemmel ott játszottunk. Nekem egy picit sok a beton, de a gyerek kétségtelenül tényleg élvezte, és nagyon fontosnak tartom azt, hogy a város közepén ne további, valamilyen módon a funkcióhoz nem illeszkedő fejlesztések menjenek végbe. Tehát magyarul: az én támogatásomat ebben az ügyben bírja.

Ami a Batthyány Alapítványt illeti: biztos vagyok benne, hogy maga a 1991-es cél... - ha nézték az alapítványt, gyakorlatilag ez évek óta nem működik. Tehát: ha most ez azt jelenti, és akkor államtitkár úr majd bólogat, vagy valaki elmondja, hogy most úgy érzik, hogy ez a cél nagyon fontos, és egyébként úgy tűnik, hogy bizonyos szempontból ez már egy haldokló alapítvány - ugye, Granasztói nagykövet úr volt az, aki még ezt anno létrehozta, ő volt az első ilyen vezetője -, akkor azt mondom, hogy persze, támogatható cél, nem is nagyon akarnánk, akarnék ezzel vitatkozni.

Ami a harmadikat illeti, ezt a Mathias Corvinus Collegiumot: egy picit nem tartom azt szerencsésnek, államtitkár úr, hogy önre adták ki ezt a feladatot, hogy most önnek kell itt ezt az expozét elmondani. Azt gondolom, egy picit talán elegánsabb lett volna, ha ezt valaki más csinálja, ugye, mégiscsak ön ennek az elnöke. De lelkük rajta, ha ez a feladat, ez a feladat.

Nyilván nem titok, tehát azt pontosan látjuk, hogy mi ez a kollégium, pontosan látjuk, hogy kell egy ilyen utánpótlásképző központ. Kár, hogy a mi pénzünkön csinálják ezt, tehát azért van ott elég tartalékban, ahonnan ezt esetleg elvehetnék. De ha úgy gondolják, hogy egy picit az állami pénzből is kell az utánpótlást képezni, akkor képezzék. Sok sikert és jó munkát kívánunk önöknek!

Mindezekkel együtt, még egyszer mondom, az alaptételben nem látunk semmilyen olyan érvet, gondolatot, ami miatt ezt nekünk támogatnunk kellene a későbbi szavazáson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Hát, ha a korábbi napirendeknél az volt a problémája az ellenzéknek, többek közt nekem is, hogy nem látjuk világosan a kormányzati szándékokat, itt látjuk, itt nincs ilyen probléma. Teljesen világos, hogy mi a kormányzati szándék: újabb jó nagy adag közvagyon kilapátolni az állami rendszerekből, és eldugni ügyesen kis zsebekbe, ahol azok aztán, legalábbis az önök álmai szerint, védve vannak egy esetleges kormányváltás idején is. Lehet ezekből költeni, lehet ezekből megbízásokat adni a haveroknak, és egy kicsit kevésbé átlátható a dolog. Az egész vagyonkezelői alapítványi rendszert erre hozták létre, erre működtetik, és azt kell mondanom, hogy ezek is szép példák erre.

Ami a legkevésbé problémás és a legkevésbé vitatható, az kétségtelenül a Batthyány Lajos Alapítvány.

Itt az vethető fel, hogy ha ez az alapítvány önök szerint fontos célokat lát el, akkor miért nem hagyják meg ezt egy civil alapítványként, és miért nem nyújtanak neki nyilván világos feladatokra állami támogatást, ennek lenne módja.

Egy kicsit ki kell igazítanom államtitkár urat. Ez nem jellemző ránk, mert egyébként mindig veszekszünk, de kénytelen vagyok felhívni a figyelmét arra, hogy ön valamit rohadtul félreért. A civil szervezet nem az, amit az állam finanszíroz, ahova az állam nevezi ki a kuratóriumot, és amit egyébként az állam politikai célokra felhasználna. A civil szervezet pontosan ennek az ellenkezője: a civil szervezet az, amelyik független az államtól, amelyik függetlenül működik, és amelyik államon kívüli forrásokat próbál felhasználni. Na, ez nem igaz az önök civil szervezeteire, állami szervezeteire, ezek rejtett kormányzati szervezetek. Persze én értem, hogy önök utálnak mindent, ami független bármennyire is a kormánytól, ami függetlenséget képvisel, ami bármilyen módon egyébként autonómiával rendelkezik a kormányzati szándékoktól. Csak azt szeretném kérni, hogy a civil szervezetek nevét legalább ne vegyék a szájukra. Hogy mondjam, van azoknak elég bajuk önöktől úgyis, legalább ne szenvedjenek már attól, hogy összemosásukat ezekkel a kormányzati szándékokból működő műcivil szervezetekkel, ezekkel a kormányzati pénzmosóakkal.

Nem beszélnék hosszabban a Mathias Corvinus Alapítványról, ezt Molnár Gyula képviselő úr elég világosan elmondta. Én csak azt szeretném megkérdezni, hogy és a többi gyerekkel mi lesz. Azok a gyerekek miért nem érdekesek, akik az állami felsőoktatásba járnak, és akik egyébként nem kormányzati agymosást szeretnének kapni? Ők miért nem fontosak? Miért csak azok fontosak, akik az önök pártfőiskoláján tanulnak? Csak ez az egy kérdésem lenne.

(14.50)

Végül a Millenárishez egy pár baráti szó. Építészeti kérdésekről nem érdemes itt a parlamentben vitatkozni se pró, se kontra, ezt nem is fogom megtenni. Körülbelül azzal értek egyet egyébként, amit Molnár Gyula képviselőtársam mondott, hogy az fontos, hogy azon a területen, egy barnamezős volt ipari területen egy értékteremtő zöldmezős beruházás valósult meg. Legfeljebb azt kérdezném csöndesen, hogy önöknek miért csak a budai barnamezők fontosak. Ugye, ezzel szemben a pesti barnamezők nem ezt kapnak önöktől, hanem beépítést meg lakótelep-építést. De ez egy más kérdés, ezt most nem hoznám ide, ez egy városfejlesztési kérdés. Higgyék el nekem, a kőbányai iparterületek helyén is remekül el tudnának az emberek képzelni parkokat, nem csak a budai polgárok örülnének ennek.

De ez az előterjesztés nem erről szól. És őszintén szólva, nem is arról szól, hogy milyen tevékenység zaj-

lik a Millenárison, ennek az értékelése már sokkal vegyesebb. Csak mert Nacsa képviselő úr kérdezte, ezért elmesélem neki, nyilván ő erre nem köteles emlékezni életkoránál fogva, hogy az „Álmok álmodóit” eredetileg is időszakos kiállításnak, egy évre szánták. (Nacsa Lőrinc jelzésére:) De, de, így van! Arra az időszakra voltak egyébként a tárgyak kölcsönbe kérve, tehát nem nagyon volt mód a meghosszabbítására. Ráadásul, miután annak idején az akkori politikai szándék miatt ezt nagyon sürgősen át kellett adni, az egy év lejártakor már hatvan helyen ázott be a csarnok, mert ugye, nagyon fontos volt, hogy Orbán Viktor miniszterelnök a 2002-es választás előtt még ezt átadhassa. A Millenáris volt annak az időszaknak a Várbarátságja, ennek következtében aztán olyan minőségű, silány munkát végeztek, ami miatt az épület utána hosszabb felújításra szorult.

Na de, szerintem a lényegét tulajdonképpen Nacsa képviselő úr fogta meg jól. Kétségtelenül a Millenáris ma egy állami alapítású gazdasági társaság, ami jelent egyfajta függést és átláthatóságot. Én úgy látom, önök aggódnak attól, hogy függetlenül a nagyképű retorikájuktól, 2022-ben elvesztik a választást és a kormányhatalmat, és félnek attól, hogy a következő kormány is ki fogja vizsgálni, hogy hova mennek el a Millenárison a közpénzek. Megnyugodhatnak, ez így lesz, az összes kormányzati pénznyelőjükkel egyébként így lesz. És azt gondolják, hogy most jó ötlet eldugni ezt egy alapítványba, hátha akkor nagyobb lesz a védelme. Azt szeretném önöknek mondani (Nacsa Lőrinc: Földönfutóvá teszitek?), hogy fölösleges ebbe energiát fordítani, ki fogjuk nyomozni az összes lopásukat akkor is, ha ilyen-olyan trükkel megpróbálják eldugni. (Nacsa Lőrinc: És földönfutóvá teszitek?)

Talán nem fogok meglepetést okozni azzal, hogy nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Viszonylag régóta folyik ez a vita, én nem kívánok olyan szinten belefolyni, mint amit eddig tapasztaltam. Én azt gondolom, teljesen világos mindenkinek, hogy mi a szándék ezzel kapcsolatban, és az is - szerintem ez egy fontos gondolat volt -, hogy legkevesebb azokról a fontos feladatokról esik szó, ami az ilyen jellegű előterjesztések mögött ott van mint cél. Mert ha ezekről vitatkoznánk, szerintem elég nagy konszenzust tudnánk kialakítani. Tehát például a Kárpát-medencei tehetség gondozás tekintetében szerintem nincs érdemi vita; itt egészen más kérdésről van szó, hogy milyen módon lehet alapítványokba kiszervezni, mondjuk, állami ingatlanokat, állami vagyont, és milyen módon lehet eltávo-

lítani kicsit még a demokratikus keretektől, az ellenőrzéstől ezeknek a vagyonelemeknek a kezelését és ellenőrzését, a felhasználásnak az ellenőrzését. Illetve a hatékonyságról is folyt vita, de ebbe sem kívánok beleszólni.

Én igazából már - sokadik felszólalóként - egy konkrét esetre, illetve két ingatlan átadására szeretnék rákérdezni. Talán nem meglepő, hogy pécsi polgárként erről a bizonyos Király utcai, valóban nagyon régi, eredetileg gyönyörű állapotú, patinás épületről szeretnék kérdezni. Államtitkár úr - és akkor kérdésemet mint a kuratórium vezetőjének is meg tudnám fogalmazni - említette, hogy Pécs patinás egyetemi város. Ez így is van, az első magyarországi középkori egyetemnek az otthona Pécs város, 1367-ben alapították az első egyetemet, és ilyen módon, én azt gondolom, méltatlan az, hogy a városunk olyan helyzetbe került, hogy az egyetemi funkciókhoz képest sokkal nagyobb jelentősége van a város életében az egyetemnek, és kétmilliárdos elvonással kell például szembesülnie. Tehát nemcsak az önkormányzatokat érintették kormányzati elvonások, de már az egyetemet is.

Azt tudni kell, hogy valóban, ez egy nagyon régóta állami tulajdonban lévő épület, és valóban rendkívül rossz állapotban van. A Király utcában, a Színház tér közelében gyakorlatilag Pécs korzóját, Pécs legfontosabb sétálóutcáját csúfítja ennek az épületnek az állapota.

Azt el tudom mondani, hogy nagyon-nagyon régóta különböző színezetű pécsi városvezetések próbálták megszerezni ezt az épületet, pontosan azért, hogy ez a pécsi emberek számára valamiféle hasznos funkciót tudjon ellátni. Egyébként ezt baloldali és jobboldali polgármesterek is próbálták az államtól elkérni, nyilvánvalóan - Pécs gazdasági erejét figyelembe véve - jelképes összegért szeretne volna Pécs, szeretnék volna a pécsi polgárok megkapni ezt az épületet.

De ha már az egyetemről volt szó: ismereteim szerint a Pécsi Tudományegyetem is szeretne volna ezt az épületet megkapni. A kérdésem az, hogy ezt miért utasította el a kormány. A Pécsi Tudományegyetem kapcsán politikai felhangokat nem lehetne vagy nem is érdemes alkalmazni.

Miért nem kaphatja meg ezt a valóban a város szívében, a belváros közepén, a Király utcában lévő és valóban hosszú-hosszú ideje méltatlanul leromlott állapotban lévő épületet a Pécsi Tudományegyetem, miért nem kaphatta meg Pécs önkormányzata, miért nem kaphatták meg a pécsi polgárok? Én azt gondolom, hogy ez lett volna a leginkább méltó felhasználása az állam által rossz gazdaként lerohasztott, rendkívül rossz állapotra leromlasztott épületnek. Ugye, ez egy pécsi nemzeti kaszinó volt annak idején, tisztai klub volt, és én azt gondolom, hogy méltó helye lenne ennek a város vagy éppen a pécsi egyetem birtokában. Ezt miért utasította el a kormány?

Ezek az előterjesztések azt is tartalmazzák, hogy ha úgy dönt az alapítvány, hogy értékesíti ezt az épületet, akkor az államnak elővásárlási joga van.

Itt konkrétan a tisztai klub kapcsán: említette államtitkár úr, hogy itt műemlékvédelmi előírások alapján egy komoly felújításra, állagmegóvásra van szükség. Ez egy óriási beruházás.

És akkor itt már talán az alapítvány vezetőjét kérdézném, hogy mekkora összeggel számolnak, és az alapítvány valóban ezt meg akarja-e tenni, tehát fel akarja-e újítani ezt az épületet, milyen forrásból lesz erre az alapítványnak lehetősége. És fölmerülhet-e, hogy bármilyen módon ezt az épületet az alapítvány értékesíti akármilyen más célra? Milyen módon lehet akár ebben a törvényjavaslatban garanciákat... *(Dr. Orbán Balázs: Nem tudják eladni...)* Nyilván majd tud válaszolni államtitkár úr. Tehát én azt gondolom, hogy az teljes mértékben elfogadhatatlan lenne, és a pécsi emberek elárusításával lenne egyenértékű, hogyha ezt az épületet aztán az alapítvány továbbadná, értékesítené, és valamiféle más funkciót töltené be.

Magam egyébként egy módosító javaslattal is fogok élni, ez már folyamatban van, annak szellemében, hogy a pécsi emberek a pécsi önkormányzaton keresztül és a Pécsi Tudományegyetem is szeretne volna megkapni ezt az épületet. Én azt fogom javasolni, hogy a kormányzati többség gondolja át ezt a helyzetet, és valóban adja a pécsi embereknek ezt az épületet. És akkor már, hogy úgy mondjam, kárpótlásként, hogy ez valóban évtizedek óta áll ilyen ronda, méltatlan, rossz állapotban ott Pécs egyik legpatinásabb utcájában, ilyen módon lehetne egy kárpótlást nyújtani a pécsi embereknek, hogy ezt megkapják, és még meg is adják a lehetőséget, hogy ezt fel lehessen újítani. A pécsiek számára vagy a Pécsi Tudományegyetem számára - én azt gondolom, ebben is egyetérthetünk - nagyon fontos célok hasznosítására lehetne ezt az amúgy eredeti állapotában szép épületet felhasználni.

Ismételve azt, hogy valóban, az itt megfogalmazott és az ilyen jellegű előterjesztéseknél megfogalmazott célokkal alapvetően egyet szoktunk érteni, ezek fontos célok, de ilyen módon a megvalósítás nem teszi lehetővé, hogy ezt az előterjesztést megtámogassuk. Itt pedig kifejezetten a pécsi ingatlanátadással kapcsolatban én nagyon-nagyon várom államtitkár úrnak a világos válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim!

A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a kettőperces felszólalások következnek. Először megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem a „mikrofon felcsíptetése és

maszk levétele” című bonyolult műveletet végre reflexzé tenni.

Nagyon röviden, mert majd hosszabban szeretnék reagálni a bal-, jobb-, illetve nemzeti oldalhoz köthető gazdaságpolitikai felvetésekre. Szeretném Nacsa képviselőtársam figyelmébe ajánlani, hogy egészen egyszerűen nem értette meg, amit én mondtam. A nemzeti vagyonról szóló törvénynek vannak bizonyos rendelkezései, ezeket be kell tartani abban az esetben, ha jogsértés gyanúja merül fel, illetve ha nettó jogsértést tapasztal valamely hatóság. Amiről én beszéltem, az az volt, hogy ha a klasszikus nemzeti vagyonelemeket kiemelik ebből a körből és odaadják egy alapítványnak, illetve ez most már alapítványi vagyonná válik, másfajta szabályozás vonatkozik rá, mint egy klasszikus nemzeti vagyonelemre, az állami vagyonlajstrom akármelyik tagjára. A hatályos szabályozás szerint ezen kiszervezett vagyontömegekre nem vonatkoznak azok a nagyon szigorú garanciák, amelyeket a korábbiakban megszokhattunk. Amit én szeretnék, hogy ugyanez a szigorú garanciarendszer vonatkozzon azokra a vagyonelemekre is, amelyeket adott esetben egy alapítvány megkap.

Nem vagyok feltétlenül műfajilag elutasító, például azért, mert államtitkár úr itt ül és részt vesz delegáltként a felső vezetésben, én a hozzájuk köthető intézetet semmiképp nem nevezném janicsárképzőnek.

(15.00)

Még egyszer mondom, műfajilag nyitottabb vagyok, viszont garanciákat szeretnék ebbe a rendszerbe, és ezeket egyszerűen nem leljük fel. Tehát nem értette meg a szavaimat. Amire én utalni kívántam, az az előttem fekvő, akár a szerződéstől való elállásig terjedő garanciarendszer meg nem jelenése az alapítványi vagyon tekintetében. Ha önök a nap folyamán benyújtanak egy olyan csomagot, amely ezt rendezzi, egy egészen másfajta vita kerekedhet itt ki, csakhogy erre irányuló szándékot én jelen pillanatban nem látok. Köszönöm. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Zsigmond Barna Pálnak, a Fidesz képviselőjének, kettőperces felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden reagálnék Arató képviselő úr szavaira, de mert nincs itt, ezért csak két percben.

Van annak valami érdekes bájja, amikor itt az állami vagyont félti a Gyurcsány-párt képviselője. Annak pedig külön van, és itt hangozzék el, mert fontosnak tartom, hogy most a baloldalon mindenki elismerően nyilatkozik Antall Józsefről meg a Millenárisról, de pontosan a baloldal, a baloldálnak egy része, a médiának egy része volt az, aki a halálba küldte Antall

Józsefet azzal, hogy méltatlanul támadta. Én Berkecz Máriát személyesen is ismerem, őt is nagyon méltatlanul meghurcolták, utólag kiderült, hogy teljesen alaptalanul vádolták.

Úgyhogy ennek is van valami érdekes bájja, hogy most mindenki elismerően nyilatkozik a Millenáris-projektről, miközben korábban politikai alapon, egyértelmű politikai alapon méltatlanul és alaptalanul támadták. Annak is van persze némi bájja, ahogyan Z. Kárpát Dániel kollégám, akivel már több csatát folytattunk, Soros Györgyöt védi, és a Soros György-féle világot védi. És ha már a Lánchídról is szót ejtett, itt a Lánchidat is felsorolta mint az állami vagyon tárgyát, szerintem a koalíciós partnerét itt, Budapesten, a főpolgármester urat szólítsa föl minél előbb, hogy a Lánchidat újítsák fel, mert egyre nagyobb a veszély, hogy nem lehet használni a Lánchidat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőjének, kettőperces felszólalásra. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselőtársam! Szerintem érti, amit mondok, csak a tulajdonba adást és a vagyonkezelői alapítványoknak a vagyonkezelői juttatásait, ezt a két jogintézményt szerintem ön összekeveri, ez lehet itt a probléma.

De mégiscsak azért kértem szót, mert én nagyon örülök, hogy Arató Gergelynek és Molnár Gyulának tetszik a Millenáris és tetszik a Széllkapu-projekt. Hol voltak akkor, amikor ezt veszni hagyták a szocialisták, amikor tudatosan a Millenáris ellen dolgoztak, amikor lepusztulni hagyták, amikor egy gazos parkká változott? Akkor miért nem tetszett nekik annyira? Akkor, amikor pozícióban voltak, akkor, amikor tehettek volna érte, akkor miért nem tettek? Ez álságos.

De azért mégiscsak a legmegdöbbenőbb, bár gyorsan kisietett Arató képviselő úr az ülésről, hogy ne hallgassa meg, ne legyen arról senkinek sem kétsége, hogy amit ő mondott, azt Gyurcsány Ferenc mondja. Tehát Gyurcsány Ferenc olyan országot építene, ahol a jobboldali értelmiség és a szakmai alapon kiválasztott intézményvezetők nincsenek biztonságban. Most is erre utalt, korábban is erre utalt, amikor azt mondta, hogy földönfutóvá tesz embereket.

Tehát legyen tisztában azzal mindenki, hogy Gyurcsány Ferenc és önök mint szövetségesei, az LMP is meg a Jobbik is, mivel beálltak mögé, olyan országot képzelnek el, ahol a jobboldali értelmiség nincs biztonságban. *(Z. Kárpát Dániel: Ne félj annyira!)* Ezt jelentették ezek a szavak. Mi nem ilyen országban szeretnénk élni, ahol bárki ne lehetne biztonságban. Azt gondolom, hogy nagyon-nagyon rossz időket idéz az, amiről itt Arató képviselő úr és korábban Gyurcsány Ferenc beszélt. Nagyon-nagyon veszélyes politika, nagyon rossz korszakát idézi

Magyarországnak. Én arra kérem önöket, hogy legalább ebben ne legyenek szövetségesek velem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Orbán Balázs államtitkár úr jelezte, hogy szeretne a vitának ebben a szakaszában is reagálni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Azért kértem szót, hogy még adott esetben legyen lehetőség tisztázni a nem tisztázott kérdéseket.

Először is hadd reagáljak arra, amit Molnár képviselő úr mondott, hogy miért én vagyok itt. Szerintem az a világ legtermészetesebb dolga, hogy én vagyok itt. Azért, mert most egy pozícióról van szó, a Miniszterelnökségen is pozíciót töltök be, és egyébként én vagyok az, aki az adott kuratórium működésével kapcsolatban is a legtöbb részlettel tisztában vagyok.

A mi politikai közösségünk nem úgy működik, hogy valami sundám-bundám dolgokról van szó, és akkor az, aki a sundám-bundám dolgokat csinálja, az elbújik valaki másnak a háta mögé. Lehet, hogy ez a szocialistáknál anno divat volt, lehet, hogy vissza is hozták ezt az időt, de a mi politikai közösségünk nem eszerint dolgozik. Azért vagyok itt, mert minden kérdésre tudok válaszolni önöknek ezzel kapcsolatban, és pontosan tudom, hogy milyen szakmai munka zajlik ezekben a műhelyekben.

Én azt látom, hogy nagyon tágra tudjuk nyitni ezt a vitát, és egy általános politikai vitát tudunk megkezdni, hogyha az állami vagyon gyarapítása vagy éppen szűkítése kapcsán foglalunk állást. De azt az egy mondatot engedjék meg nekem is, hogy azért a 2010 utáni kormány nem vádolható az állami vagyon elherdálásával. A rendelkezésre álló adatok, és ebben egyetértek Z. Kárpát képviselő úrral, hogy a rendelkezésre álló adatok azok olyanok, amilyenek, nem megbízhatatlanok, hanem megbízhatóak, csak hogy mennyire teljes körűek, az egy következő kérdés. De ebben is sikerült egyébként az elmúlt években előrelépünk.

De azok az adatok, amelyek rendelkezésre állnak és amelyek megbízhatóak, és ezeknek az adatoknak a döntő többsége egyébként társasági részesedés megszerzéséhez kapcsolódik, tehát ez a legjobban dokumentált területe a nemzeti vagyonnak, azok egyértelműen azt mutatják, hogy a 2010 előtti időszak az állami vagyon elherdálásáról, a privatizációról szól, a 2010 utáni időszak meg a nemzetstratégiai jelentőségű vagyonelemeknek a bővítéséről. Tehát azért ne próbáljuk meg elhitélni az égről, hogy zöld, a fűről meg hogy kék!

A másik a vagyonkezelő alapítványok. Tehát én megértő vagyok minden baloldali, illetőleg ellenzéki képviselővel kapcsolatban a vagyonkezelő alapítványokkal összefüggő bizonytalanságok miatt, mert ez

egy új jogintézmény. Nálunk szerencsésebb történelmi fejlődésű demokratikus országokban mind van ilyen jogintézmény, a vagyonkezelő alapítványoknak az intézménye. Ez egy létező konstrukció, amit az állam is használ, illetőleg a magánszereplők is használnak. Nálunk ez egyébként a polgári jogi viszonyokkal és a vagyonbiztonsággal, forgalombiztonsággal összefüggő hiányosság volt, amit sikerült pótolni, és azt hiszem, hogy ez a normális, jó értelemben vett kapitalista piacgazdasági működés irányába tett lépésnek tekinthető, hogy ilyen jogintézmény immáron van nálunk is.

Arra én is felhívom a figyelmet, hogy amit Z. Kárpát képviselő úr mond a vagyontörvénnyel összefüggésben, az azokra a vagyonelemekre vonatkozik, amiket vagyonkezelésbe ad az állam az állami tulajdon fenntartása mellett. Azért az furcsa lenne, bár előfordul olyan a történelemben, és az nem mindig helytelen, hogy az állam, mondjuk, elad vagy odaad egy vagyonelemet egy magánszereplőnek. Ha nem vagyonkezelésbe adja, hanem tulajdonba adja ezt a vagyonelemet, akkor olyan tulajdonjog keletkezik, mint amilyen tulajdona önnek van a lakásán, nekem van a lakásomon, és minden magyar állampolgárnak van a saját ingatlan és ingó tulajdonán. Ebbe aztán rendelkezési jogokat beletenni, ezt a tulajdoni jogosultságot csorbítani nem lehet, az ugyanis nem fér össze a jogállami keretekkel. Tehát amit Z. Kárpát képviselő úr követel, az alkotmányellenes, ez ilyen egyszerű, ezért nem lehet megoldani.

A harmadik a civil szervezetek - és örülök, hogy Arató képviselő úr visszajött. Abban az egy mondatban egyetértek, hogy a civil szervezeteknek egyetlenség, hogy mondjam, működésükkel összefüggő sine qua non-juk van, ez a függetlenség. Ezek az alapítványok, nézze meg a törvényeket, ismerkedjen meg a magyar jogszabályi környezettel, a vagyonkezelő alapítványokra vonatkozó jogintézménynek a lényege, hogy ezek az alapítványok függetlenek minden külső behatástól. Pontosán azért van szükség a vagyonjuttatásra, hogy az önmagában ne csak döntéshozatallal összefüggő függetlenség legyen, mert ha valaki anyagiilag nem független, akkor egyébként teljesen mindegy, hogy milyen döntéshozatali függetlensége van, az nem valódi függetlenség.

Itt jön be például az NGO-k és a Soros-szervezetek problematikája, hogy lehet, hogy ott független az adott szervezeteket működtető alapítvány vagy egyesület, vagy jogi személy, de a finanszírozás egy ember-től jön, és ezért gazdasági értelemben nem függetlenek, ezért az általuk kifejtett tevékenység tekintetében sem függetlenek. Tehát ha itt „ki az álcivil és ki a nem álcivil” történetbe belemegyünk, akkor már az az álcivil, aki lehet, hogy úgy néz ki, mintha jogi értelemben független lenne, de a gazdasági függetlensége nincs meg, és ez a szakmai tevékenységét is befolyásolja. Ezeknél az alapítványoknál éppen ellenkező a helyzet, azért kell egy ilyen vagyonkezelő alapítványi konstrukciót működtetni - ebben tényleg kérem a

baloldal józanabbik részének a megértését -, hogy ne csak egy formális függetlenség legyen, hanem egy gazdasági-anyagi típusú függetlenség is legyen, mert az a valódi függetlenségnek a biztosítója.

Egyébként Arató képviselő úr... - és köszönöm, tényleg személyesen is köszönöm, többen tettek, hogy mondjam, pozitív megjegyzést a túloldalról is a Mathias Corvinus Collegiumban zajló oktatási és tehetség-gondozási tevékenységgel összefüggésben. Ezt külön személyesen is szeretném megköszönni, mert azt gondolom, hogy ez egy pártpolitikai logikán túlélő történet - egyetlenség kivétel volt, Arató képviselő úr.

(15.10)

Szeretném visszautasítani az összes diák nevében azt, amit elmondott, ugyanis azt állítani, hogy azok a tízéves diákok, akik például Pécsen már évek óta a „Fiatalkorú tehetség” programban részt vesznek, bármilyen módon is, akár humán tudományokkal - nem pártpolitikával, hanem humán tudományokkal - összefüggő képzést kapnának, az egész egyszerűen nem igaz. Szégyellje magát, s ebbe nem szeretnék még részletesebben belemenni, de szégyellje magát, mert most abban a felszólalásban 10-14 éves gyerekeket - nem több tucatot, hanem több százat - sértett meg az ország minden pontján, és az ő szüleit is, akik azért áldozták a szombatjukat erre a programra, hogy aztán a gyerek olyan középiskolába kerüljön, olyan egyetemre kerüljön és olyan élete legyen, hogy előrébb tudjon lépni, mint ameddig a szülei tudtak. Szerintem ez felháborító! Én ezzel lezárom és többet nem fogok erre reagálni, de nagyon határozottan szeretném kérni, hogy ebbe az irányba a vitát ne vigyük el.

Több reakció van Péccsel kapcsolatban, de szeretnék hagyni a végére is, mert ez egy fontos dolog. Köszönöm szépen a képviselő úr erre vonatkozó kérését. Itt egy alaphelyzetet szeretnék tisztázni. Ön három dolgot állított a felszólalásában. 1. Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata ki van véreztetve, tehát nincs forrása. 2. A pécsi egyetem ki van véreztetve, tehát nincs forrása. 3. Adja oda ennek a kettőnek az állam ezt az ingatlant, mert képes lesz majd akkor azt az ön által is elismert nagyon drága műemléki rekonstrukciót véghez vinni, ami ahhoz kell, hogy régi pompájában tudjon az a tiszti kaszinó működni. Ez a három állítás egyszerre nem lehet igaz. Tehát valamilyen nem igaz a három közül, vagy az első kettő nem igaz, vagy a harmadik nem igaz.

Én azt gondolom, hogy Pécs megyei jogú városnak segítségre van szüksége. A „Modern városok” programmal kapcsolatos adatok itt vannak nálam, és pontosan látom, hogy milyen kormányzati támogatást kap, úgy, mint a többi megyei jogú város is, teljesen függetlenül attól, hogy kormánypárti vagy ellenzéki városvezetés van-e, és a pécsi egyetem is megkapja azt a támogatást, amire szüksége van. Azt gondolom, hogy például az egyetem fejlesztése más

ingatlanok bevonásával kapcsolatban is megvalósulhat. Ráadásul ebben az esetben nem egy egymástól független projektről van szó, mert ebbe a tehetség-gondozó intézménybe a pécsi egyetem hallgatói fognak bentlakásos kollégiumba járni. Tehát az, hogy vagy pécsi egyetem, vagy Mathias Corvinus Collegium, ez egy hamis dichotómia, mert a kettőnek együtt kell működni, ezt a pécsi egyetem diákjai fogják használni, és a pécsi egyetemi élet megerősítését fogja használni.

Amely kérdést ön konkrétan megfogalmazott, azt nem úgy, mint a Miniszterelnökség államtitkára, hanem úgy, mint a Mathias Corvinus kuratóriumi elnöke teljesen egyértelműen rövidre tudom zárni. Az alapítványnak az a célja, hogy a műemléki restaurációt elvégezze, és oktatási, tehetség-gondozási intézményként működtesse ezt az épületet. Az erre vonatkozó források rendelkezésre állnak. Ez nem fog menni egyik pillanatról a másikra, lehet, hogy tervpályázat, egyéb tervezési, közbeszerzési előírások és eljárások elindítása szükséges, de azt reméljük, hogy a jogszabályok adta keretek között a lehető legrövidebb időn belül a patinát vissza tudjuk szerezni, és annak a közcélnek és annak a közfunkciónak az ellátását, ami ebben a törvényjavaslatban is meg van fogalmazva, az ingatlan be tudja tölteni.

Azt gondolom, ha ez megvalósul, akkor ez egyszerre fogja szolgálni Pécs megyei jogú várost, egyszerre fogja szolgálni a Pécsi Tudományegyetemet és a hazai tehetség-gondozásnak az ügyét. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem visszaélve az időkeret adta lehetőségekkel, tehát várhatóan nem kitöltve a 15 percet, szeretnék én is reagálni pár, a vitában elhangzott gondolatra.

Első körben Zsigmond Barna Pál képviselőtársammal kell egyetértésem abban, hogy akár az Antall József elleni, akár a későbbi korokban a Wittner Mária vagy a Vona Gábor elleni, teljes mértékben hazugságokra alapuló hadjárat esetében el kell utasítanom a hasonló módszereket. Megint csak úgy gondolom, hogy a magyar közéletben elfogadhatatlanok mindenféle hasonló módszerek. De hát azt kell mondjam, hogy a Habony-média térnyerésével ezek a módszerek sajnos itt élnek közöttünk, és azt látom, hogy ami Vona Gábor ellen ment - s talán mára azért elismerhetik önök is, hogy ennek nagy-nagy többsége teljes mértékben alaptalan, kitalált hülyeségeken alapul, nem véletlen, hogy Vona Gábor a mai napig nyeri önök ellen a pereket -, ugyanazt alkalmazzák most Bíró Lászlóval

szemben a borsodi 6-os időközi választás kapcsán, és ugyanazon légből kapott marhaságot miatt nyertem én is több mint féltucatnyi pert a különböző Habony-média egységekkel és kiszolgáló egységekkel szemben, hiszen a leginkább légből kapott marhaságokat terjesztették, akár rólam, akár a családtagjainkról.

Képviselőtársam figyelmébe ajánlom, hogy ahogy Antall Józsefet, Wittner Máriát vagy Vona Gábort megviselték az események, úgy nyilván önt és a családtagjait is megviselnék, hogyha hazugságokat terjesztenének önökről. Én nagyon szívesen látnék itt a parlament előtt egy olyan anti fake news törvénycsomagot, amely a Riposztól kezdve az Origón át a teljes hazugságyár-hálózatot, mindenkivel, aki érintett hasonlóban... - tehát ne húzzunk egy vonalat csak a kormánypárti médiumoknál, nem szeretnék én sem olyat látni, hogy valaki kizárólag arra hoz létre médiumot, hogy másokat lejárásson, mocskoljon, pocskondiázzon. Csak az a kérésem, hogy ne legyenek álszentek ebben a kérdésben, hiszen ez egy nagyon régi folyamat, egy harminc évet felölelő folyamat. Ugyanakkor azt látom, hogy egyre durvább, egyre közönségesebb és egyre primitívebb eszközök kerülnek elő ezekben a kérdésekben.

Képviselőtársam azon megnyilatkozásával, miszerint mi állítólag Sorost védenénk, végképp nem tudok mit kezdeni. Megdermeszt az, amikor többdiplomás értelmiségi emberek vallási fanatikusok rövidlátásával és szűklátókörűségével egyszerűen baromságokat böfögnek a közéletbe. Nem lehet ezt szebben mondani. Egész egyszerűen elképesztő az, amikor a Sorost itt a parlamentben 2010-ben, '11-ben vendégül látó pártszövetség tagjai másokra hányják ezeket az elképesztő dolgokat. Azzal sem tudok mit kezdeni, amikor Soros-ösztöndíjasok, korábbi KISZ-funkcionáriusok, illetve párttitkárok házmesteri stílusban igyekeznek nekünk megmondani azt, hogy mi a nemzeti és mi a jobboldali. Én nem értem, mit képzelnek magukról. Ha van egy múltjuk, amit letagadnak, legalább csendben tegyék ezt, és ne kivagyiság mellett, és ne azon elképesztő stílusban, ami önöktől tapasztalható. Még egyszer mondom, a KISZ-titkárok és házmesterek nem a mi sorainkban keresendők, és nem is mi mondjuk meg másoknak, hogy hogy éljenek Magyarországon. Kérem, önök se tegyék.

Visszatérve: ugyanakkor elhangzott itt nemegyszer a patrióta politika, gazdaságpolitika fogalma, amit én nagyon tudnék támogatni, csak hát a magyar jelen pillanatban nem ilyen. Az állami vagyontömegben bekövetkezett változtatásokat, változásokat nem kívánám minősíteni, hiszen ha maga államtitkár úr erősíti meg - és ebben egyetértünk -, hogy van rendszer és mérjük ezt, de egyáltalán nem hatékonyan, akkor az ebben bekövetkező számszerű változásokból ugyan már ne vonjanak le messzemenő következtetéseket. Ami a lényeg: harminc év alatt a magyar ipar, a magyar termelőkapacitás jó nagy része megszűnt, és

a magyar dolgozók, munkavállalók munkája értékénél jóval alacsonyabban vagyunk most bekapcsolódva a nemzetközi termelési értékláncba. Ebben talán mindannyian meg tudunk egyezni. Hogy ki a felelős ezért, és hogy mennyire sikerült elmozdulni a negatív állapotoktól, ez vitaképes egy parlamenti vitarendszerben. Ahol különböző pártok vannak, ez egy teljesen legitim felvetés, de a diagnózist azért ne kérdőjelezzük meg.

Azt látom, hogy az Európai Unió tagállami kormányai között ennyire szervilis és ennyire a nemzetközi hálózatokat kiszolgáló kormány nagyon-nagyon kevés található. Nézzük a tényeket! A kieső munkabérek pótlása. Két hónap telt el a járványügyi veszélyhelyzet kimondása után, amikor a Fidesz-KDNP elkezdett foglalkozni ezzel a kérdéssel. Piaci szakértői becslések szerint a kieső munkabérek 15-20 százalékát tudták kipótolni, szemben a Jobbik által kezdeményezett Magyar Munkahelyvédelmi Alap-konceptióval, amely 80 százalékot pótolna ki azok számára is, akik már elvesztették a munkahelyüket. Örülök annak, hogy tulajdonképpen minden ellenzéki párt meg tudott állapotodni nagyjából, s mindenki különböző márkanévvel, de ezt a 80 százalék körüli kipótlási szándékot megfogalmazta. Ennek megjelöltük a költségvetési forrásait, és most is meg tudom jelölni, ha ez szükséges.

A helyzet az, hogy Európában a leginkább szűkmarkúan a magyar kormány bánik azokkal, akik elvesztették a munkahelyüket. Úgy gondolom, hogy egy patrióta gazdaságpolitika megpróbálná visszaszóni a foszladozó szociális védőháló. Magyarországon az egyik leginkább szűkmarkú a rendszer a 30 napos, három hónapos ellátások és a nagyon alacsony összeg tekintetében, mind a kettő legalábbis emelésre szorulna.

(15.20)

Ami viszont a legdurvább: ez a bankárkormány, mert ezt nem lehet szebben nevezni, olyan szinten ereszkedett térdre a pénzügyi rendszer és a bankrendszer előtt, amely szó szerint Európában példátlan, a világban pedig nem tudom, találni-e hasonlókat.

Nézzük meg, 2015-ben, ha Nacsa képviselőtársam google-zik, akkor 2015. február, angol nyelven fogja megtalálni Magyarország Kormányának a honlapján az EBRD-vel kötött paktumot, ahol önök lepaktáltak a bankrendszerrel. Tessék rákeresni, tényleg érdekes olvasmány lesz! Önök írták le azt, ott van a papíron, ha digitális, akkor is, hogy nem vállalnak egyetlen forintnyi teherfételt sem, amit a bankokra raknának az emberek helyzetének rendezése érdekében, akkor sem, hogyha az embereknek van igazuk. Ezt önök tetszetek vállalni. Közép-Európában nincs még egy ilyen kormány, amely ilyen önfeladó paktumot aláírt volna.

És beszéljenek a számok! Nacsa képviselőtársam, mi vitatkoztunk tavasszal, ha visszaemlékszik, a járványügyi védekezést feltöltendő pénzügyi alap kapcsán arról, hogy kit mennyivel terhelnek, és én azt mondtam, hogy egy közteherviselés alapján meg lehet egyezni abban, hogy ki milyen terhet vállaljon. Pártok, 50 százalék, oké, állunk elébe. Az önkormányzatokat szerintem kicsit túl is terhelték a lehetőségeikhez képest, de ez egy örök politikai vita lesz közöttünk a ciklus végéig, én úgy látom.

Viszont a multik esetében itt a kiskereskedelmi díjak, egyebek tekintetében egy néhány tíz milliárdos díj került kivetésre. Ezt a nagyobb, jellemzően multi hátterű láncolatok viszonylag könnyen tudják kikerülni a portfólió diverzifikálásával; a magyar társaságok jellemzően fizetnek, mint a katonatiszt. De hát globalizáció van, önök sem lassították ennek a vadhajításait az utóbbi években, ez egy várható fejlemény volt.

Ami nagyon durva, és amiért bankárkormányt neveztem önöket, az a bankokat illető különadó. Talán Nacsa képviselőtársam is emlékszik, mert együtt folytattuk le ezt a vitát tavasszal. Egy 55 milliárdos különadó jelent meg a bankok oldalán, mindannyian emlékszünk erre. Mi a probléma ezzel? Miközben fizetnek az emberek, fizetnek a pártok, fizetnek az önkormányzatok, a vállalkozók, a bankok egy olyan 55 milliárdos különadót kaptak, amit öt év alatt nullára, az utolsó centig leírhatnak a befizetendő adójukból. Tehát úgy vetettek ki rájuk különadót, hogy egyedül a bankok nem fizetnek az egész rendszerben, azok a bankok, amelyek 600 milliárd forint fölötti nyereséget tudtak kigazdálkodni, rekordnyereséget az egész közép-európai térségben, és közben Európa egyik legdrágább lakossági banki szolgáltatási csomagját üzemeltetik. Tehát a magyar lakosság még pluszban megfizeti ennek az árát. Áthárítják a banki ágazati különadót, áthárítják a tranzakciós illeték egészét. 200 milliárd fölötti tételről beszélünk, képviselőtársaim! Önök, a családbarátnak nevezett kormány, engedik azt, hogy ezek a pénzintézetek a magyar emberekkel fiztessék meg, ők bevalótlanul áthárítják ezeket a díjakat.

Értem én, hogy nehéz hallgatni, de ha patrióta gazdaság, patrióta politika, ez is a része lenne, hogy megvédem a honpolgárait, a honfitársaimat azoktól az elképesztő nemzetközi hálózati túlfutásoktól, nevezük így őket, amelyek óhatatlanul egy globalizált világban érik a polgárokat ott, ahol nem védik meg őket. És állítom, hogy Magyarország nem védi meg őket.

Ezenfelül, miután a bankok nem fizettek semmit, mindenki fizetett, a bankok semmit nem fizettek a járványügyi csomagba, még a Magyar Nemzeti Bankon keresztül kaptak egy 1000 milliárdos hitelkeretet 4 százalékos marzssal, azaz 40 milliárd forint ingyenbédet. Mindenki más fizet, képviselőtársaim, a járványügyi védekezés kasszájába, és önök megtámogatják azt a pénzügyi rendszert, amelynek nem akarom a romlását, nem akarom a bukását, multikra és bankokra szükség van egy egészséges nemzetállamban és

egy egészséges gazdaságban. Sőt, még azt is mondom, hogy fogyasztóvédelmi szempontból még a közös politikák közül is nézzük meg, amiket érdemes lenne az ügyfelek védelme érdekében adott esetben átvenni vagy kifejleszteni itthon. De ne nevezzük patriotának azt a gazdaságpolitikát, amely a multicégeknek engedti 1000 milliárdos nagyságrendben kivinni a profitot, ugyanezek a multicégek Magyarországon, a top 12, fél százalék alatti adóterhelést vállal Magyarországon, ugyanezek 18 százalék fölött adóznak Csehországban. Ezt magyarázzák meg nekem! Szerintem nem lehet. Ennyire szervilis és önfeladó gazdaságpolitikát folytató kormánya nagyon kevés volt Magyarországnak.

Nehogy azt higgye képviselőtársam, hogy a 2010 előtti kormányzásokat akarnám ezzel felmenteni, mert nem, ugyanezek a kritikáim akkor is megvoltak. De önök - nehéz ezt kimondani -, ha lehet, sok területen még rontottak is helyzetben. Éppen ezért kérem önöket sokkal több szerénységre, és arra, hogy legalább a nemzeti minimumok megtalálásával keressünk olyan fogódzókat, hogy ne hitviták vigyék félre ezeket a beszélgetéseket.

Én azt látom, hogy ami előttünk szerepel a papíron, miszerint az alapítványoknak adott vagyontárgyak már nem ellenőrizhetők annyira, ezt nem én mondom, és államtitkár úr, ez nem alkotmánysértő, hát én a nemzeti vagyronról szóló törvényt idéztem. Egy törvényből idéztem, államtitkár úr, amit önök elfogadtak és szignáltak.

Ha ön szerint ez alkotmánysértő, szerintem egyébként nem így gondolja, csak esetleg félreértett valamit, akkor nagy baj lenne, de szerintem vegyünk egy nagy levegőt, és biztosítsanak bennünket arról, hogy a kiszervezett vagyontárgyak fölötti ellenőrzést egy jól körülhatárolt törvénycsomaggal tudjuk együtt szavatolni. Amennyiben nem, úgy az a politikai vita, amely kibontakozott közöttünk, higgyék el, egyre durvább lesz 2022-ig.

De abban is biztosak lehetnek, hogy a kimentett vagyontárgyak tekintetében mi csak akkor fogunk megnyugodni, ha teljes körű garanciát, ellenőrizhetőséget látunk, és nyilvánvaló, hogy minden családrészesnek meg kell hogy legyen a következménye. Teljesen mindegy, hogy kinek a kormányzása alatt következett be, teljesen mindegy, hogy milyen párthitű ember követte el, a bűnnek nincs színe.

Köszönöm a lehetőséget. *(Balczó Zoltán és dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Először is szeretném megköszönni államtitkár úrnak, hogy korrekt módon a vita közben szólott hozzá, és nem a zárszóban, amikor már nem tudnánk válaszolni.

Sajnos az egyetértésünk körülbelül itt véget ér. Egyrészt szerintem az nem jó, ahogy önök a civil szervezeteket kategorizálják: hogyha Soros fizeti vagy támogatja, akkor az egy rossz civil szervezet, ha a kormány fizeti, az egy jó civil szervezet. Szerintem ez egy rossz hozzáállás. Ha bárki támogatja, magánember, magánszemélyek, civil szféra, akkor az egy civil szervezet, ha meg a kormány támogatja, akkor az nem civil szervezet, hanem az egy kormány által létrehozott álcivil szervezet.

Az a szervezet nem független, aminek önök adják a működéséhez szükséges vagyont, adott esetben önök adnak nekik többletpénzt, kipótlást, ha bajba kerül, erre is volt már példa, és főleg, aminek önök nevezik ki a kuratóriumát, mint az adott példa is mutatja, például saját magukból meg a saját barátaikból, rokonaikból és üzletfeleikből. Ez minden, csak nem függetlenség. Ez egy olyanfajta hatalomgyakorlási technika, ahol rejtett módon bújtatják el a pártérdekeket egyébként közpénzből működtetett és létrehozott szervezetekben.

Ami meg azt illeti, hogy ki szégyellje magát, én azt gondolom, hogy szégyellje magát az, aki idehozza a parlament elé a saját maga által vezetett szervezetnek egy nagyon jelentős vagyonszármazását, és utána ahelyett, hogy megvédené azt, hogy miért ennek a szervezetnek kell adni a pénzt, és nem más felsőoktatási intézményeknek vagy más tehetséggondozó szervezeteknek, mert vannak ilyenek, vannak olyanok is, amelyeknek nem államtitkárok a vezetői, és nem fideszesekkel vannak tele, és nem a jobboldali szellemiség ápolása a feladatuk, és utána tízéves gyerekek háta mögé bújik. Hát, szerintem szégyellje magát az az államtitkár, ezt tudom mondani.

Én nem szégyellem magamat azért, mert kimondom, hogy önök ezt a pénzt odaadhatnák egyébként pártsemlegesen működő, valódi tehetséggondozó szervezeteknek is, ehelyett a saját szellemi klientúrájukat építik ebből.

Arról pedig nem tehetnek sem a szülők, sem a gyerekek, hogy ez a mostani rendszer csak ezt a lehetőséget adja nekik a kitérésre. Majd lesz egy olyan rendszer, ahol nem kell politikai szervezetekhez fordulni, ha az ember támogatást szeretne ahhoz, hogy a gyereke tanulhasson. *(Dr. Orbán Balázs: A tandíjat behoztátok!)*

Végül azt szeretném elmondani, hogy mindig jól esik, hogy Nacsa képviselő úrnak hiányzom. Megnyugtatom, nyomon követtem természetesen a felszólalását, és két dologra szeretnék reagálni. Illetve arra nem érdemes, élcelődhetnék azon, hogy ön azt mondta, hogy jól érezte magát a Millenárison, amiről most megtudtuk, hogy az egy szörnyűséges pusztulat volt 2010 előtt, és azóta minden jó, de én értem, hogy ez a pártvonal, hogy 2010 előtt a nap se süttött, nyilván a Millenárisra is ezt el kell mondani. Ezek szerint ön középiskolás korában katasztrófaturistaként járt oda; megértjük, ez is egy hobbi.

Viszont ezzel szemben azt szeretném mondani, és erre szeretnék reagálni, hogy szerintem egy dolgot ön alapvetően félreért. Én persze értem, hogy ropantmód féltik az összeszedett vagyonukat, már ki-nek van, nem tudom, önnek van-e, akiknek van összeszedett vagyona; azt is értem, hogy félnak attól, hogy egy kormányváltás után el kell számolniuk az elmúlt 10 évvel vagy akkor 12 évvel. Én értem ezt a rettegést. De ez akkor is így lesz. Azt, aki közpénzt lopott el, számon fogjuk kérni, mert nem lesz mindig Pótl Péter a legfőbb ügyész, aki hivatásszerűen tussolja el az önök ügyeit. És egyébként pedig, aki nem nyúlt a közpénzbe, és nem követett el bűncselekményt, viszont vezetőként részt vett a szabadság letörésében, részt vett más emberek tönkretételében, az pedig ezt a szegényt fogja viselni örökre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP frakcióvezetőjének. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Én is köszönöm államtitkár úrnak, hogy részt vesz a vitában, és köszönöm a három kormánypárti képviselő úrnak, aki még itt van a törvényi vita során. Mindenképpen pozitív és üdítő példa ahhoz képest, amit szoktunk látni itt a velünk szemben lévő padsoroknál.

(15:30)

Ez pozitív, tehát örülök neki, hogy itt vannak hárman, és akkor tudunk legalább érdemben vitatkozni, nemcsak egy zárszót hallgattunk meg, és akkor véget ért volna a mai ülésnap.

Egyébként érdekes fordulatot vett a vita, mondhatjuk, hogy Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak a felszólalása már nagyon nehezen kapcsolható a napirendi pont tárgyához, de szerintem ez releváns volt, és fontos válasz volt. Nacsa képviselő úr *(Nacsa Lőrinc tapsol.)* itt a patrióta gazdaságpolitikát... Ezzel nem a képviselő urat bíraltam, hanem, mondjuk, a házvezetést, de mindegy, de szerintem ez egy érdemi válasz volt egyébként *(Az elnök csenget.)* Nacsa képviselő úr kiszólására...

ELNÖK: Nem bíráljuk a házvezetést, képviselő úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Nacsa képviselő úr patrióta gazdaságpolitikáról beszélt. Ez nagyon érdekes volt, és a Jobbikot és az LMP-t vádolja azzal, hogy beálltunk vagy tapsoltunk Gyurcsány Ferencnek, vagy valami hasonló vád fogalmazódott meg. Én emlékszem, képviselő úr, amikor a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésének projektjéről vitatkoztunk, akkor én elmondtam, hogy ez egy olyan ezermilliárdos projekt, ami semmilyen módon a magyar nemzeti érdekek oldaláról nem igazolható. Erre ön egy

válaszában azt mondta: miért, hát annak idején az M6-os autópályához meg alagutakat építettek gyakorlatilag egy síkságon. Ezt tudta mondani, hogy a baloldal is csinált ilyeneket. Ezzel villámgyorsan egy platformra helyezkedett éppen Gyurcsány Ferencsel, ha az M6-os autópályáról beszélünk, de nagyon-nagyon fontos, hogy a patrióta gazdaságpolitika, ez a bizonyos Budapest-Belgrád vasúti projekt ezermilliárd forintba kerül a magyar adófizetők pénzéből, egy kínai hitelből valósul meg. Teljesen világos, hogy ez a kínai expanziós, mondhatjuk, hogy gyarmatosító törekvések, kereskedelmi érdekek kiszolgálásáról szól, teljes mértékben szemben áll azzal a bizonyos patrióta gazdaságpolitikával, amire egyébként szükség lenne.

Ha az önök számításait vesszük alapul, akkor csak az idei évben és a jövő évben önök annyit költenek erre a projektre, mondom, a kínai nagyhatalmi érdekeket kiszolgáló projektre, amiből 175 ezer új munkahelyet lehetett volna megteremteni egy rendkívül mély gazdasági és társadalmi válság közepette. Én ebbe most nem kívánok hosszabban belemenni, csak én azt kérném Nacsa képviselő úrtól, hogy kellő önkritikával fogalmazzon meg olyan kijelentéseket, mint hogy patrióta gazdaságpolitika, illetve vádolja a Jobbikot vagy az LMP-t azzal, hogy Gyurcsány Ferenc mögé állt.

Visszatérve, és ismét megköszönve az államtitkár úrnak, hogy választ adott néhány kérdésemre, itt a pécsi egykori Nemzeti Casino, tisztí klub kapcsán szeretném kérdezni, én nem hiszem, hogy ellentmondásos lett volna az a néhány kérdés, amit föl tettem, úgyhogy valóban, a Pécsi Tudományegyetem is és Pécs megyei jogú város is szeretett volna többször az elmúlt másfél-két évtizedben hozzájutni az épülethez.

Őn azt mondta, államtitkár úr, hogy megvannak a forrásai a rekonstrukciós feladatoknak, munkának. Szeretném megkérdezni, hogy mennyibe fog kerülni ennek az épületnek a felújítása, milyen forrásból áll rendelkezésre ez a rekonstrukció. Én azt gondolom, hogy ha akár Pécs megyei jogú város, akár a Pécsi Tudományegyetem kérte ezt az épületet, ugyanúgy rendelkeztek egy koncepcióval, hogy milyen forrásból és hogyan jutnak hozzá ahhoz az összeghez, amivel ezt az épületet fel lehetne újítani a megfelelő műemléki előírások betartásával. Én azt gondolom, abban egyetértünk, hogy nem kerülhet hátrányos helyzetbe egy megyei jogú város önkormányzata vagy egy egyetem az ilyen jellegű forrásokhoz jutás kapcsán, tehát ugyanolyan esélyekkel kell hogy versenyezzenek.

Érdeklődve hallgattam, hogy az államtitkár úr mint a kuratórium vezetője elmondta, hogy a Pécsi Tudományegyetemnek itt valami szerepe lesz, valamiféle együttműködés folytán az egyetem oktatói is szerepet kapnak a feladatok kapcsán. Akkor én nem értem, miért ne kaphatná meg ezt az ingatlant az egyetem, az állam miért nem biztosítja - ugye, állami tulajdonról van szó - a felújításhoz szükséges forrásokat, és akkor miért ne lehetne ezen nemes célok érde-

kében felhasználni úgy ezt a valóban méltatlan, évtizedek óta méltatlan állapotban lévő épületet, hogy közben ilyen módon gyakorlatilag az állam ingatlanja maradna, az állam birtokában maradhatna, ugye, a Pécsi Tudományegyetem tulajdonában. Nem értem, hogy akkor ez miért nem történhetett meg az elmúlt évtizedekben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Megadom a szót Zsigmond Barna Pálnak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden reagálnék Arató képviselő úr megjegyzéseire, sajnálom, hogy elment megint a teremből. De előtte még röviden Keresztes képviselő úrnak én is köszönöm az egyébként szokásos konstruktív hozzáállást, még akkor is, ha bizonyos kérdések tekintetében nem értünk egyet, de mindenképpen az jó dolog, hogy ilyen típusú viták is vannak a tisztelt Házban, még akkor is, ha önöknek sokszor kényelmetlen az, hogy emlékeztetjük önöket arra, hogy bizony Gyurcsány a koalíciós társuk.

Jobbikos képviselőtársam is rendszeresen elhatárolódik a baloldal többi részétől, de hát, uraim, a legtöbb helyen önök koalícióban indultak, és polgármesterek, alpolgármesterek egy közös vállalkozásban, tehát együtt alkotják a baloldalt, bármennyire is furcsa az önök számára, de hát végezzenek egyfajta önértékelést, és ezek sajnos szomorú tények. Tehát önök együtt alkotják a DK-val és egyéb pártokkal együtt azt a baloldalt, amelyik folyamatosan kritizálja a kormányt, és azt a baloldalt, amelyiknek a politikája a 2010 előtti időszakban semmiképpen nem volt nevezhető patrióta gazdaságpolitikának, amiről itt a vita folyt.

De Arató képviselő úrnak szerettem volna leginkább válaszolni az előbb is, de nem tettem meg részletesen, mert akkor is kimenekült a teremből, majd visszajön, és időnként fenyeget. Azt szerettem volna neki üzeni, hogy álljon le egy picit, mert mi nem félünk és nem rettegünk, és valahogy fejezze be azt, amit Gyurcsány Ferenc is tett az elmúlt időszakban, hogy fenyeget bennünket. Én nem fenyegetem Arató képviselő urat, de azt nem tűröm, hogy ő engem fenyegetessen vagy a képviselőtársaimat fenyegetse, és azt sem nagyon tűrjük, hogy itt személyeskedően vélekedjen az államtitkár úrról vagy a képviselő úrról vagy éppen rólunk, tehát visszautasítjuk azt a hangnemet és azt a fenyegetést, amit Arató úr is az elmúlt időszakban mutatott, valószínűleg a pártvezetés tanácsára; ez az új stratégiájuk, ahogy én elnézem.

A civil szervezetekről akkor essen szó néhány mondatban, mert állandóan a civil szervezetek mögé bújjuk a Gyurcsány-féle párt. Magyarországot többször vádolták, hogy nincs szabadsága a civil szervezeteknek. Én magam is az Európa Tanács delegációjának tagja vagyok képviselőként, és ott is rendszeresen ezt

a vitát lefolytatjuk. Mindig elmondjuk a képviselőtársaimnak, hogy Magyarországon több tízezer civil szervezet működik, és mindig ugyanaz a 10-20-30-40 civil szervezet rohan el Brüsszelbe vagy Strasbourgba, és festi fel a falra, hogy itt biza diktatúra van, és nem tudom, milyen borzalmak történnek Magyarországon. Érdekes módon ezeket a civil szervezeteket - hogy, hogy nem - a Soros-féle alapítványi hálózat támogatja, vagy részei ennek a hálózatnak, és ez a néhány civil szervezet, ami a mi álláspontunk szerint nem nevezhető civil szervezetnek, hiszen egyértelműen egy érdekkörhöz, egy gazdasági érdekkörhöz sorolhatók, ezek kiáltják azt, hogy Magyarországon a civil szervezeteket bármiféle veszély fenyegeti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én is felháborítónak tartom (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Arató Gergely fenyegetőzését, de mielőtt kimegy Z. Kárpát Dániel, még neki szeretnék gyorsan reagálni, hiszen ő azt mondta, minket vádolt mindenféle múlt eltörlésével, mondja ezt az a párt, amelynek a képviselője cipőbe köpött, zsidókat szeretett volna listázni itt a parlamentben, és egyébként egy judapestező jelöltet támogat. Önök azok, akik mindennap kísérletet tesznek arra itt a parlamentben, hogy eltöröljék ezt a múltjukat (Z. Kárpát Dániel: *Ne félj annyira! Nyugodj meg!*), hogy odasimulhassanak a baloldalra. Értem én, képviselő úr, hogy ez önnek rosszul esik, és emlékeztetjük önt erre (Z. Kárpát Dániel közbeszól.), de hát ezek önök még mindig, ugyanaz a párt, amely ezeket csinálta, amely EU-s zászlót égetett, amely egyébként cigány embereket félemlített meg, amely cipőbe köpött a Duna-parton, és amely listázni akarta a zsidó származású képviselőket - ezek mind önök, képviselő úr. Értem én, hogy ez önnek nem tetszik, beszélje meg a pártelnökével, aki mindennap kampányol egy judapestező jelölt mellett, akit egyébként az LMP is indított.

Képviselő úr, azt szeretném mondani, hogy értem én, hogy önt személy szerint, elhiszem, tényleg nehéz lehet, elhiszem, hogy önt személy szerint zavarja, hogy Gyurcsány Ferencsel vannak koalícióban, nem akarok beleszólni az LMP belső információáramlásába, de beszéljen a pártelnökével. Kanász-Nagy Máté azt nyilatkozta: közös kormányzásra készül Gyurcsány Ferencsel az LMP. Ez az önök politikája. (Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.) Ne tagadja le, legyen szíves! Én elhiszem, hogy önnek rosszul esik, hogy ön ennek a pártnak a frakcióvezetője, és ezzel kell szembesülnie, hogy a pártelnök ilyeneket nyilatkozik az önök nevében, mégiscsak ez most a politikai helyzet Magyarországon: önök támogatják, az önök logójával indul a judapestező jelölt Szerencsen, és önök készülnek közös kormányzásra Gyurcsány Ferencsel.

Z. Kárpát Dánielnek mondanám, hogy nem igaz, amit mond: egyre több egyre magasabb hozzáadott értékű munkahely jön létre Magyarországon, nem a termelési lánc végére kerülünk, hanem folyamatosan jövünk egyre feljebb és feljebb (Z. Kárpát Dániel:

A bankadóról beszélj egy kicsit!), és egyszer azt mondja a képviselő úr, hogy kiszolgáljuk a nemzetközi érdekeket és hálózatokat (Z. Kárpát Dániel: *Így van!*), másnap meg azt mondják, hogy szűkül Magyarország nemzetközi mozgásterét, hogy már senki nem fogadja a magyar miniszterelnököt, hogy számba sem vesznek bennünket az Európai Unióban és egyébként a különböző nemzetközi szervezetekben. Ez a tipikus van rajta sapka, nincs rajta sapka esete. Az elmúlt fél évben is számtalan ilyen esetet hallottunk, hogy önök egyik nap ezt mondják, a másik nap meg annak a tökéletes ellenkezőjét, hiszen márciusban nem volt elég lélegeztetőgép, miért nincs több, májusban miért van ennyi lélegeztetőgép, szeptemberben meg megint miért van ilyen kevés lélegeztetőgép. A konzekvens politikát ne a baloldalon keressük, ez egyértelmű.

Ami viszont félelmetes, hogy Arató Gergely most már nemcsak a 10-14 éves tehetséges diákokba rúgott bele, hanem a Magyarországon működő tisztességes civil szervezetekbe is. Több tízezer civil szervezet pályázik évente a Nemzeti Együttműködési Alapba.

(15.40)

Ő azt állítja, hogy mindegyik egy - nem tudom, milyen jelzőket használt - kormánytól függő szervezet, hiszen a kormány finanszírozza a működésének vagy a szakmai programjainak egy részét. Helyes gyakorlatnak tartom, hogyha a kormányzat évről évre emelkedő forrásokat és a parlament a költségvetésben évről évre emelkedő forrásokat szavaz meg a magyarországi civil szektornak. Igaz, nem ugyanazt gondoljuk civil szervezetnek. Mi azt a 61 ezer civil szervezetet gondoljuk valódi civil szervezetnek, amelyek értékteremtő társadalmi munkát végeznek, ő meg azt a 60-120 civil szervezetet, amelyek igazából ügynökszervezetek, külföldről pénzelt ügynökszervezetek.

És szeretném visszautasítani azt az állítását, hogy ha bárki pénzt kapna a működésére a magyar kormánytól, akkor az rögtön valamiféle janicsárkiképző vagy valamiféle kormányközeli szervezet lenne. Nagyon helyes, hogy olyan értékteremtő civil szervezeteket, mint egyébként egy népdalkör, mint egyébként egy sportegyesület, mint egyébként egy fiatalokból álló cserkészcsapat vagy túraszövetség, vagy éppen a hagyományőrök, támogat a magyar kormány a Nemzeti Együttműködési Alapon keresztül. Ezt hívták az ő idejükben Nemzeti Civil Alapnak.

És nagyon érdekes, hogy ezeket kéri számon rajtunk Arató Gergely, miután természetesen, amire Zsigmond Barna képviselőtársam utalt, egészen elképesztő az a fenyegetés, ahogyan a Gyurcsány-párt, és

akkal önök közösen kívánnak kormányozni az elnökük szerint, fenyegeti a jobboldali értelmiséget, a jobboldali prominens személyiségeket, mint éppen egyébként a művészetben vagy akár bármilyen közéleti tevékenységben részt vevő embereket. Énszerintem közös érdekünk, hogy ez a világ ne jöjjön vissza, ahol ilyenek történnék. Most mégis úgy tűnik, hogy ez a baloldali kormányprogram 2022-re: földönfutóvá tenni a jobboldali értelmiséget.

Ebben ezzel a kormányprogrammal kíván indulni a Jobbik, az LMP, a Párbeszéd, az MSZP és a Gyurcsány-párt is, a Momentummal kiegészülve. Én azt gondolom, hogy ennek az időnek nem szabadna visszatérnie Magyarországon. Mi azon fogunk dolgozni, hogy ne így legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelettel kérdem Nacsa képviselő úrtól, hogy... *(Nacsa Lőrinc jelzésére:)* Nem, akkor már vissza is vonta, köszönöm szépen.

Szeretném tisztelt képviselőtársaim figyelmébe ajánlani a napirendi pontunk címét. Eddig, ahogy azt frakcióvezető úr is jelezte, én engedélyeztem a vitát, de most tisztelettel megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével, lehetőség szerint a napirendhez. *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nem látok további felszólalásra jelentkezőt, akkor az általános vitát ezennel lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő államtitkár urat, kíván-e... *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, csak nagyon-nagyon röviden. Először is, szeretném megköszönni a vitában elhangzott támogató és nem támogató, de konstruktív hozzászólásokat. Szerintem mindkettő fontos. A destruktív, szokás szerinti hozzászólásokról ezúttal most ne beszéljünk.

Azt hiszem, minden korábbi kérdésre, felvetésre válaszoltam. Két dolgot szeretnék még elmondani önöknek. Itt egy általános oktatáspolitikai kritika hangzott el, ami a tehetséggondozás ügyéhez kapcsolódva a jelen előterjesztésnek is a tárgya. Azért azt szeretném hangsúlyozni, hogy jelen pillanatban oktatásra a magyar költségvetésben 2240 milliárd forint van, ez majdnem 800 milliárddal több, mint 2010-ben, 90 milliárddal több, mint a tavalyi évben. Pedagógusbérek nincsenek még ott, ahova szeretnénk eljutni, de 50 százalékos béremelést valósítottunk meg, és plusz 10 százalékos béremelés következett be a koronavírus-járvány kellős közepén is, miközben a 2010 előtti kormányzatban azt láttuk, hogy kivonták a forrást az oktatásból, és hogy egyébként a tanárok bére is csökkent.

A felsőoktatásra vonatkoztatva a modellváltás nélküli egyetemeken esetében is 40 százalékos növekmény tapasztalható az állami normatívában, illetőleg

a PPP-konstrukció kiváltása is több tíz milliárd forinttal könnyítette az egyetemeken működését, és a gazdálkodási autonómián keresztül járult hozzá a minőségi felsőoktatás megteremtéséhez.

Tehát azt gondolom, hogy oktatás dolgában kicsit más fénytörésben látszik a valóság, mint ahogy azt bizonyos baloldali politikusok láttatni kívánják. Tehát még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy 10-14 éves gyermekeket és szüleiket, akik mondjuk, természettudományi képzésben, tehetséggondozási programban vesznek részt, azzal vádolni őket, hogy ők ideológiai, pártpolitikai képzést kapnának, ez olyan mértékű intellektuális perverzió, amit még Gyurcsány Ferenc és pártja esetében is, azt hiszem, hogy elfogadhatatlannak kell tekintenünk. Tehát ez valami olyan szintű mértéktelen hazudozás, amivel igazából nem nagyon tudok mit kezdeni. Köszönöm, hogy más ellenzéki, baloldali hozzászóló sem csatlakozott ehhez a kórushoz, és azt remélem, hogy ez visszhangtalan marad... *(Z. Kárpát Dániel: Balázs, van ilyen baloldali számlálótok? Strigulákat lehetne húzni...)* Nincs, de az ötlet jó. Köszönjük szépen.

Pécs ügyében; a képviselő úrnak - visszakérdett - csak a teljes egyértelműség miatt mondanám.

A tervezés és a tervezéssel kapcsolatos közbeszerzés kiírása nyilvánvalóan ezt követően indulhat el, tehát nem tudok pontos összeget mondani, mert egy beruházás tervezése, előkészítése és annak a menete így zajlik. A források rendelkezésre állnak, tehát nem kell plusz állami forrást kapnia a Mathias Corvinus Collegiumnak, a források erre a felújításra rendelkezésre állnak. Tehát ilyen értelemben a helyzet nem olyan, mint a másik két intézmény esetében, tudniillik évek óta, évtizedek óta próbáljuk ezt a kérdést megoldani.

Én nem értem, képviselő úr, hogy ön, aki tényleg a terület országgyűlési képviselője, miért nem örül annak, hogy ez a kérdés nem egy politikai, hanem egy oktatási, tehetséggondozási, műemléki rekonstrukciós program keretében megvalósul. Én azt értem, hogy ön a pécsi egyetem lobbistájaként meg Pécs megyei jogú város lobbistájaként is - és szerintem ez egy teljesen természetes dolog - szeretne fellépni. Megnyugtathatom önt, hogy a pécsi egyetem is az elmúlt években komoly fejlesztési forrásokat kapott, náluk is az állami működési normatíva emelkedett.

Ha ön azért lobbizik, hogy Pécs is kerüljön be a modellváltó intézmények körébe, én azt is meg tudom érteni, az is egy racionális lépés lenne az ön részéről, de ez egy ettől független ügy. Pécs megyei jogú város esetében pedig fut egy többéves kormányzati program, ezt úgy hívják, hogy „Modern városok” program. Ott rögzítve van a támogatási összeg és a támogatott projektek. A pécsiek választották ezeket a projekteket, amiket a kormány támogat. Szerintem teljesen egyértelmű a helyzet.

Én nem értem azt, hogy mi a probléma, és hogy annak miért nem lehet közösen örülni pártpolitikai

logikán túlmutatóan, hogy ez a helyzet rendeződik, ráadásul nem politikai funkció, nem üzleti funkció, nem gazdasági funkció kerül oda, hanem egy köz-funkció kerül oda Pécs belvárosába. Előre szólok, képviselő úr, hogy valószínűleg több megyei jogú városban, sőt határon túli városokban is hasonló projektek fognak elindulni.

Én azt gondolom, hogy ez helyes, mert egyébként a Kárpát-medencei magyar tehetség gondozás ügye egy nemzetstratégiai kérdés, hogy tudjunk a legtehetségesebb fiataloknak egy gyorsítópályát biztosítani. Amellett, hogy folyamatosan emeljük a közoktatás és a felsőoktatás színvonalát, emellett még a legtehetségesebbek számára egy gyorsítópályát biztosítsunk, nemzetközi kapcsolatrendszer, nemzetközi ösztöndíj-lehetőségeket, külföldi professzorokat hozunk ide, ezt csak egy intézményrendszeren keresztül - sajnos egy kis ország vagyunk, kevés erőforrással rendelkezünk - tudjuk megtenni. Tehát vagy ez az intézményrendszer odakerül Pécsre, és akkor a pécsi egyetemre járó egyetemi hallgatók, a pécsi középiskolába járó középiskolások, a pécsi közelet, a pécsi általános iskolákba járó legtehetségesebb hallgatók is részesednek ebből az oktatási programból, és egész Pécs gazdasági, kulturális és egyéb értelemben történő épülését szolgálja, vagy ez nem történik meg, és akkor nem történik semmi Pécsen ebben az értelemben, azon túl egyébként minden történik, amit elmondtam.

Én azt gondolom, hogy mind a ketten abban vagyunk érdekeltek, hogy ezek megvalósuljanak. Úgyhogy még egyszer köszönöm szépen a vitát, és továbbra is arra szeretném önöket kérni, ugyanis a vitából szerintem teljesen egyértelművé vált, hogy nemzetstratégiai szempontból jelentős lépésekről van szó, amelyek a magyar kultúra és a magyar nemzet ügyét szolgálják, úgyhogy kérem önöket, hogy támogassák a későbbiekben is a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, az LMP frakcióvezetője: „A mi városunk, Pécs 23.” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, ön a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kihasznlom, amíg itt van ál-

lamtitkár úr. Csak annyit szeretnék válaszolni, említette a „Modern városok” programot, hogy 2015-ben Orbán Viktor miniszterelnök úr ott járt Pécsen, és 7-8 pontos ígéretet tett a „Modern városok” program kapcsán, ebből egyetlenegy valósult meg. Tehát több konkrét, határidővel tett ígéret elhangzott, ebből egyetlenegy valósult meg, egyébként pont egy egyetemi beruházással, fejlesztéssel kapcsolatosan.

De egyébként, államtitkár úr, hogy Pécs és Baranya, a pécsi egyetem lobbistájaként, országgyűlési képviselőjeként említett, én ezt valóban nem tartom sértőnek, és én folytatom azt a már korábbi ülészakokban megkezdett hagyományomat, hogy itt a napirend után mindig városom, Pécs, illetve Pécs térsége, Baranya megye aktuális kérdéseit hozom be az Országgyűlés elé. Én fontosnak tartom, hogy most, hogy elkezdődik az őszi ülészak, itt is beszéljek arról, hogy milyen alapvető kihívásokkal küzd ez a térség, és azt is megfogalmazzam, hogy mik azok a legfontosabb feladatok, amiket magam elé mint Pécs ellenzéki országgyűlési képviselője kitűztem ebben az őszi ülészakban.

Az teljesen világos, hogy kormányok jöttek-mettek, illetve országgyűlési képviselők is, de valamiért Pécs és Baranyát minden kormány elárulta, minden képviselő elárulta, aki különböző kormánypárti színekben tevékenységet fejtett ki, s ebből kifolyólag Pécs, egyébként a rendszerváltás környékén egy viszonylag jó helyzetű megye székhelyeként, mondhatjuk, hogy az egyik legerősebb regionális központ volt, mára egy válságtérségnek a központjává vált. Sajnos ezt a mélyrepülést a statisztikai adatokban is jól láthatjuk.

Az teljesen világos, hogy az egy főre jutó ipari termelés tekintetében Baranya megye immár országosan az utolsó helyre került. A nagy, vidéki regionális központok közül Pécs gazdasága messze-messze a leggyengébb. Konkrétan a pécsi gazdaság teljesítőképessége a feleakkora Szombathelyével mérhető össze, ez egészen tragikus. Ez a gazdasági mélyrepülés megmutatkozik az elvándorlásnak az egészen tragikus adataiban is. Az elmúlt 20 évben 20 ezer fővel csökkent Pécs megyeszékhely lélekszáma, és ebből az elmúlt 9 évben 14 ezer volt a veszteség, tehát 14 ezer ember volt kénytelen, jellemzően egyébként gazdasági okból elhagyni ezt a várost. Egyébként ez a népességvesztés a megye másik városaira, például Komlóra is nagyon-nagyon jellemző és nagyon-nagyon igaz.

Ugyanúgy, ahogy korábban a szocialista, akkor is balliberális városvezetés bukása után, Pécs egy 10 éves fideszes uralom után is rendkívül nehéz helyzetben van. Közel 20 milliárdos a város adóssága, nagyon-nagyon szűkös a mozgástér, és egyébként, ha olyan kérdéseket említünk, mint a legfontosabb közszolgáltatások fenntartása, akkor egészen döbbenetes számokat látunk. Csak a Pécs környékén szolgáltató cég ellátási területén 15 éves távlatban a legfontosabb közszolgáltatás, a víziközműrendszer fenntartásához a jelenlegi forrásokon túl 20 milliárd forint hiányzik.

Sajnos az elmúlt egy év tapasztalatai is rendkívül rosszak, és nehezítették a város helyzetét. Beigazolód-
tak azok a félelmek, miszerint ahol megbukik a kor-
mánpárti városvezetés, ott különböző büntetőintéz-
kedésekre számíthatnak a városokban élők, s ez meg-
valósult Pécsen is. Láthattuk, sorra hozta a kormány
a különböző megszorító intézkedéseit, amik rendre
sújtották városunkat is. Csak a gépjárműadó-bevétel
elvonása félmilliárdos veszteséget jelentett, s a mai vi-
tában már említettem, hogy a Pécsi Tudományegye-
temtől kétmilliárd forintot akarnak elvonni, aminek
szintén rendkívül tragikus gazdasági hatásai lesznek,
túlmutatva az egyetem közvetlen funkciójához kap-
csolódó veszteségeken.

Elmondhatjuk azt, hogy más egyéb projektek is
futnak, olyan projektek, amivel kapcsolatban Pécs
egészen határozottan kinyilvánította, hogy ezeket
nem tűri el a város határaitól néhány kilométerre. El-
mondhatjuk azt is, hogy a város kormánypárti politi-
kusai, illetve Hoppál Péter képviselő úr nem azt csi-
nálja, amiért mandátumot kapott a pécsiektől, nem a
Pécsen és térségében élők érdekeit képviseli az Or-
szággyűlésben, hanem egészen mást csinál, pontosan
fordítva, Orbán Viktor helytartójaként a kormány
akaratát próbálja átnyomni Pécsen. Az teljesen vilá-
gos, hogy ez nem tartható, Hoppál Péternek 2022-
ben legkésőbb mennie kell, de addig is Pécs nem vár-
hat, érdemben együtt kell működnünk mindenkivel,
aki a város és a megye érdekében kíván és tud és képes
dolgozni.

Én magam ezért egy olyan tanácsot, egy olyan
együtműködő felületet szeretnék létrehozni, amely
ezeket a szereplőket egy irányba tereli, és mindent
megpróbálunk megtenni annak érdekében, hogy már
2022 előtt néhány fontos, a város életét, a város jövő-
jét meghatározó kérdésben már eredményt tudjunk
elérni. Alapvetően a város közösségi közlekedésének
a fenntartásáért szeretnénk majd egy lobbitevékeny-
séget végrehajtani, hasonlóképpen felhasználva a
meglévő nemzetközi kapcsolatainkat, egy érdemi be-
fektetésösztönzési tevékenységet kívánunk elindítani.
A város környezetének, egészségének megóvása érde-
kében pedig nem pártpolitikai, hanem ügyek mentén
szerveződő együtműködésben kívánjuk azt elérni,
hogy érvényesüljön a városban és környékén élők
akarata, és ne épülhessen atomtemető a város szom-
szédtságában, és ne nyithassanak újra uránbányát
azok, akik még ilyen egészen elképesztő terveket dé-
delgetnek.

Én azt tudom mondani, hogy az őszi ülészakban
is a Pécssett, Komlón és Baranyában élők *(Az elnök a
csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*
továbbra is számíthatnak a munkámra, nagyon szor-
galmasan és keményen fogom képviselni a város ér-
dekeit továbbra is a magyar Országgyűlés képviselő-
jeként. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Z. Kárpát
Dániel tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most meg-
adom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Job-
bik képviselőjének „Meddig még?” címmel elmon-
dandó napirendi utáni felszólalásához. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr!
Tisztelt Ház! A mai parlamenti napon is hosszas vitát
folytattunk a tekintetben, hogy a magát családbarát-
nak valló kormány mennyire hajlandó kedvezmé-
nyezni a saját honpolgárait, honfitársait, és azt látjuk,
hogy bár közben, egy képviselőtársamat leszámítva és
a levezető elnököt, illetve jegyző urakat leszámítva,
tulajdonképpen kiürült az ülésterem, tehát erre a na-
pirend utáni kérdésre már nem méltóztatik válaszolni
a kormánypárti többség, egyrészt a jegyzőkönyv is ha-
talom, másrészt pedig a későbbi korok esetleges ér-
deklődő tanúi is kell hogy tudják, hogy vannak azért
még józan belátású emberek a magyar Országgyűlés-
ben, akik teljesen egyértelmű megoldásokat követel-
nek valódi emberek valódi problémáira.

A különböző Soros-összeesküvések és a függöny
mögött bujkáló gyíkemberek fideszes világában tud-
juk, hogy nem feltétlen az az első gondolat, hogy Ma-
gyarországon embereket lakoltatnak ki elhelyezés
nélkül az otthonukból, hogy Magyarországon a hitel-
törlesztési moratórium van, akire vonatkozik, van,
akire nem vonatkozik, de mindenkinél rejtett, ketyegő
bombát tartalmaz, és az sem biztos, hogy a fideszes
világ homlokterében van, hogy Magyarországon bi-
zony a járványügyi veszélyhelyzetben, a legdurvább
karanténnapok közepén is elmondható volt az, hogy
különböző végrehajtói túlkapasok révén a legkisebb
nyugdíjak, illetve a legalacsonyabb keresetek 33, il-
letve 50 százalékát is végrehajtói letiltások alá lehetett
vonni.

Éppen ezért a Jobbik egy „három pajzs” javasla-
tot dolgozott ki, amelynek lényege az azonnali kilakol-
tatási moratórium, a hiteltörlesztési moratórium, de
mindenkire és rejtett költségek nélkül, harmadsorban
meg a már említett végrehajtói visszaélések teljes
körű lefejezése, magyarul az, hogy a legkisebb nyug-
díjra, a minimálbérre és az alapvető megélhetéshez
szükséges jövedelemre vonatkozóan ne lehessen ha-
sonló, 33, illetve 50 százalékos végrehajtói letiltásokat
eszközölni. A „három pajzs” javaslat tökéletes biz-
tonságot tudna nyújtani azok számára, akiket fenye-
get az otthon elvesztésének réme, vagy egy olyan hi-
telcsapda, amiből nem tudnak kitörni.

De van ám egy olyan ellensúlyozandó probléma
Magyarországon, amely minden honfitársunkat érint,
és itt a teremben helyet foglaló, velünk együtt dolgozó
hölgyek, urak, családtagjaik, jómagam, képviselőtár-
saim, mindannyian fizetjük az árát, ez pedig az az el-
képesztően káros folyamat, hogy Magyarország 2010
óta regnáló kormánya engedi folyamatosan romlani a
forint árfolyamát, és a folyamatos forintgyengülésből
kifolyólag ki vagyunk téve annak, hogy az importter-

mékek vásárlásával folyamatosan fizetünk egy indokolatlan és láthatatlan tulajdonképpen adót. Egy, a kezemben lévő okostelefon példáján szoktuk mindezt szemléltetni. *(Felmutatva az okostelefonját:)* Egy normális, 300 körüli forintárfolyam esetében ez a készülék mintegy 40-50 ezer forinttal is olcsóbb lehetne, mint a mai forintárfolyam tekintetében. De sokak világában ez még mindig luxuscikknek számít sajnálatos módon, hiszen a megalázóan alacsony magyar bérszínvonal mellett, sokan nagyon meg kell hogy gondolják, hogy egy ilyen több évre vonatkozó kiadásra beruháznak-e vagy sem.

Ugyanakkor ruhát mindenkinek kell vásárolnia, és a nagyon kedvezőtlen forintárfolyam miatt, mondjuk, egy H&M-es ruhadarab esetén egy drágább darabnál 3-4 ezer forint különbség is lehet a normális forintárfolyamból következő ár, illetve a mostani között. De nagyon sokan nem engedhetik meg maguknak azt, hogy a Westendben, a csilli-villi boltokban vásároljanak, és bizony, ők is azt látják, hogy még a kínai importtermék és az alaposan kiválogatott termék is drágább a kelleténél, amiatt, mert az importra meg kell fizetni az indokolatlan költségeket.

Nagyon szeretnék egy olyan világban élni, ahol a szupermarketbe vagy a piacra betérve minden áru magyar, és mindenből meg lehet találni a hazait, nyilván kivéve az egzotikus gyümölcsök és azok az áruφέleségek, amelyeknél ez fogalmilag kizárható.

(16.00)

De azt látom, hogy komoly kalandtúrára van kárhóztatva az, aki bármely multinacionális cég üzletében megpróbálja összeszedni az adott termékkörből a magyar árukat, legyen szó, mondjuk, zöldségről vagy gyümölcsről. Nagyon sok esetben úgy szaladunk bele az importtermékbe, hogy nincs ennek magyar helyettesítője. Minden hazai család kasszáját több ezer, de akár egy-két tízezer forinttal is megterhelhetik havonta csak az alapvető cikkekre költött indokolatlan kiadások, amelyek a gyenge forintárfolyamból erednek.

Éppen ezért a Magyar Nemzeti Banknak és közvetve a kormánynak már régen be kellett volna avatkoznia, de a multicégek érdeke megint erősebb Orbán Viktorék szemében, így a magyar polgárok létérdekei helyett megint a külföldi hálózatok kiszolgálását választották. Mi ez ellen küzdeni fogunk. Köszönöm a lehetőséget. *(Tordai Bence és dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, az Országgyűlés jegyzője: „Radetzky-laktanya: a Fidesz újabb kulturális örökségünket teszi tönkre?!” címmel. Parancsoljon, jegyző úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Valóban, a budai Bem téren álló Radetzky-laktanya sorsáról szeretnék beszámolni röviden az Országgyűlésnek. Ez a 180 éves, kiemelkedő műemléki jelentőséggel bíró, a történeti kulturális örökségünk részét képező épület az elmúlt években nagyon fordulatossá vált, és úgy tűnik, hogy a végromlás fenyegeti mostanra, hiszen Fidesz-közeli befektetők, nagytőkések, sőt nem is Fidesz-közeli oligarchák, hanem részben kormánytagok érdekeltségei terveznek ott egy olyan ismeretlen tartalmú luxusberuházást, amely egészen biztos, hogy egyrészt tönkreteszi, megsemmisíti ezt a páratlan történelmi örökséget, másrészt pedig olyan szinten terheli túl a Vízivárost, belső Buda lakóinak életét, ami tökéletesen elfogadhatatlan számunkra.

Mi, budai zöldek, budai polgárok ezért tiltakozunk a beruházás ellen. Egyet kell értenünk mindazokkal a szép szavakkal, amelyekkel még néhány évvel ezelőtt, 2016-ban a fideszes kormányhivatal védte meg az akkor is támadás alatt álló, akkor is lebontásra ítélt, akkor is egy nagybefektető által elpusztítani tervezett műemléket. Akkor arról írtak, hogy az a történelmi sors, az az esztétikai, építészeti érték, amelyet képvisel a Radetzky-laktanya, mindenképpen azt kell hogy jelentse, hogy a műemléki védelem fenntartásával meg lehet, meg kell védeni a pusztulástól. Sőt, a budai panoráma részeként, a Duna-parti panoráma részeként az UNESCO világörökségének is része, és nem véletlen, hogy a nemzetközi szervezet is nagyon aggódik a sorsa miatt.

Mégis úgy látjuk, hogy valami változás következett be a kormány álláspontjában, mert hiába a szép szavak, amelyeket mindig a nemzeti kultúra védelméről, a nemzeti örökség, a tradíciók védelméről mondanak, az általuk megadott műemléki védelemet levették a Radetzky-laktanyáról két évvel ezelőtt. Éppen az a Gulyás Gergely tette ezt miniszterként rendeletében, aki egyébként a térség országgyűlési képviselője, tehát a saját választóit, a legszűkebb pátriáját árulta el Gulyás Gergely ezzel a húzásával. Idén augusztusban hirtelen, az uborkaszegzon leple alatt egy újabb rendeletben nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházással nyilvánították a Radetzky-laktanya tönkretételére törő projektet, ami azt jelenti, hogy gyakorlatilag mentesítik mindenféle örökségvédelmi, környezetvédelmi szabály alól és a társadalmi bevonás, a társadalmi érdekegyeztetés intézményei alól is. Maga a II. kerületi önkormányzat is Őrsi Gergellyel az élén a sajtóból, illetve a Magyar Közlönyből tudta meg, hogy ez a döntés született.

Mi változott az elmúlt néhány évben, miért lehetett az, hogy 2016-ban még bőszen védték a nemzeti kulturális örökségünknek ezt a fontos elemét a fideszesek, most pedig visszavonulót fújnak és elkótyavetyélik a nagybefektetőknek? Hát, a befektető személye. Korábban külföldi befektetők, most pedig

Fidesz-közeli oligarchák, illetve kormánytagok, kormánybiztos, személyesen Wáberer György, illetve üzlettársa, Scheer Sándor érdekeltségei azok, amelyek ezt a pusztító luxusprojektet véghez akarják vinni.

Mit teszünk hát mi, budai polgárok, mi, budai zöldek? Egyrészt követjük azokat a feltételeket, amelyekhez ragaszkodunk az egész projekt kapcsán, és amelyeket Órsi Gergely polgármester fogalmazott meg. Ezek az átláthatóságra és a helyben élők megkérdezésére, érdekeik érvényesítésére vonatkoznak, valamint természetesen a műemléki védelem érvényesítésére. Aláírás-gyűjtésbe is kezdünk annak érdekében, hogy ne elpusztítsák a Radetzky-laktanyát, hanem nemzeti emlékhellyé tegyék, valamint én a Párbeszéd képviselőjeként a mai napon törvénymódosítást nyújtottam be a kiemelt beruházási törvényhez, ami az önkormányzatoknak minden esetben egyetértési jogot, azaz vétőjogot

biztosít a hasonló beruházások esetében. Azt gondoljuk, hogy a helyi polgárok és az őket képviselő önkormányzatok azok, akiket semmilyen módon, semmilyen esetben nem szabad, nem lehet megkerülni egy ilyen beruházás esetében, különösen, ha az ilyen pusztítással, ilyen értékrombolással jár.

Röviden összefoglalva, a Radetzky-laktanya ügyében nekünk, budai zöldeknek az az álláspontunk: semmit rólunk nélkülünk. Köszönöm szépen. *(Z. Kárpát Dániel tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten, hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot ezennel bezárom**.

(Az ülésnap 16 óra 06 perckor ért véget.)

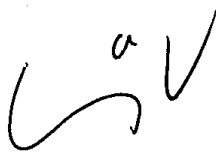
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)